

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení dne **26. dubna 2004** v senátě složeném z předsedy JUDr. Miroslava Mjartana a přísedících [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED], *takto*:

Obžalovaní

1) [REDACTED] ,

nar. [REDACTED] v [REDACTED], okr. [REDACTED], bez zaměstnání, bytem [REDACTED],
[REDACTED] čp. [REDACTED], okr. [REDACTED], t.č. ve vazbě ve Věznici MS ČR v [REDACTED],

2) [REDACTED] ,

roz. [REDACTED], nar. [REDACTED], bez zaměstnání, bytem [REDACTED] - [REDACTED], okr.
[REDACTED], t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici MS ČR v [REDACTED],

j s o u v i n n í , ž e

1. oba obžalovaní společně

dne [REDACTED].2001 okolo 23.30 hod. v [REDACTED], okr. [REDACTED], v úmyslu získat peníze, maskování kuklami na hlavách a s rukavicemi, po přelezení oplocení vnikli na pozemek domu

čp. [redacted] majitele [redacted], nar. [redacted], poté rozbili skleněnou výplň vchodových dveří domu, čímž způsobili škodu nejméně 290,-- Kč, vzniklým otvorem pomocí klíče v zámku zevnitř odemkli a vnikli do prostoru kuchyně, kde fyzicky napadli [redacted] tak, že ho povalili na zem, svázali mu ruce za záda a dále nohy okolo kotníků, poté dům prohlédali a odcizili částku nejméně 160.000,-- Kč, přičemž při svém odchodu [redacted] ponechali na místě ležet svázaného, přestože si byli vědomi toho, že poškozený žije sám a ponechání ho bez pomoci může vést k jeho smrti, když k úmrtí poškozeného selháním základních životních funkcí v důsledku nepříznivé život ohrožující polohy nedošlo pouze proto, že byl následně náhodně nalezen svými sousedy dne [redacted].2001 okolo 11 hod., a poté byl odvezen k lékařskému ošetření do nemocnice.

t e d y

společným jednáním

jednak se dopustili jednání nebezpečného pro společnost, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtili trýznivým způsobem v úmyslu zakrýt jiný trestný čin, dále proti jinému užili násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci a dále neoprávněně vnikli do domu jiného a při činu překonali překážku, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí,

2. oba obžalovaní společně

dne [redacted].2001 v přesně nezjištěnou dobu v ranních hodinách ve [redacted], okr. [redacted], v úmyslu získat peníze, po předchozí dohodě [redacted] poskytla [redacted] k zamaskování dámskou punčochu a paruku a v místě svého bydliště hlídáním zajišťovala to, že [redacted], maskován způsobem uvedeným výše, neuzamčenými dveřmi vnikl do domu majitele [redacted], nar. [redacted], kde se schoval za závěs, avšak byl zde odhalen poškozeným, a proto ho fyzicky napadl, srazil ho na zem a nutil ho k vydání peněz a věcí, což poškozený učinil a vydal mu částku 40.000,-- Kč, protože však při zápasu obžalovanému strhl maskování, [redacted] ho následně opět napadl, srazil ho na zem, kde ho škrtil oběma rukama a způsobil mu tak zlomeninu obou velkých rohů jazyčky a obou horních rohů štítné chrupavky a tržné rány o délce 1 cm v obličeji a temenní části hlavy, v důsledku čehož poškozený [redacted] na místě zemřel, poté dům prohlédl a odcizil elektrickou vrtačku zn. [redacted] s příslušenstvím, motorovou pilu [redacted] 2 ks nákupních tašek, plastovou misku, nejméně 1 ks lahve tvrdého alkoholu nezjištěné značky, nejméně 4 ks lahví vína nezjištěné značky a nejméně 1 ks masové konzervy, vše v hodnotě nejméně 3.235,-- Kč a poté dům opustil, když před tím tělo poškozeného uložil do postele a zapálil okolo něj nejméně 4 svíčky v úmyslu způsobit požár a zakrýt tak po sobě stopy, a v důsledku jeho jednání došlo k požáru zařízení ložnice a ke vzniku škody nejméně 1.500,-- Kč, když požár byl likvidován přivolanou výjezdovou skupinou hasičského záchranného sboru a uvedeným požárem byl ohrožen celý dům poškozeného v hodnotě nejméně 661.370,- - Kč, a uvedeného jednání se dopustil přesto, že se předtím dopustil jednání popsáno v bodě 1 výroku tohoto rozsudku,

t e d y

obžalovaná [redacted]

poskytla jinému pomoc opatřením prostředků a utvrzováním v předsevzetí k tomu, aby proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci.

obžalovaný [REDACTED]

úmyslně usmrtil jiného, čin spáchal opakovaně v úmyslu získat majetkový prospěch a zakrýt jiný trestný čin,
dále proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,
dále neoprávněně vnikl do domu jiného, přičemž při činu užil násilí a
dále se dopustil jednání nebezpečného pro společnost, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby zničil cizí věc a způsobil takovým činem značnou škodu,

3. oba obžalovaní společně

dne [REDACTED].2001 ve [REDACTED], okr. [REDACTED] v přesně nezjištěnou dobu ve večerních hodinách po vzájemné dohodě v úmyslu získat peníze a usmrtit [REDACTED], nar. [REDACTED], s rukavicemi na ruku, po přezení plotu vnikli na pozemek domu čp. [REDACTED] majitelky [REDACTED], pomocí železné tyče rozbili skleněnou výplň vchodových dveří, na kterých vznikla škoda nejméně 90,-- Kč, klíčem v zámku zevnitř odemkli a vnikli do kuchyně, kde fyzicky napadli [REDACTED] tak, že [REDACTED] ji udeřil tyčí do hlavy, ležící ji pak pomocí šátků svázali na ruku a nohou a nutili ji k vydání peněz, následně ji pak [REDACTED] škrtil oběma rukama, čímž jí způsobil zlomeniny jazyčky a štítné chrupavky vlevo a krevní výron ve sliznici hrtanu vpravo, v důsledku čehož poškozenou usmrtil, poté společně dům prohledali a odcizili nejméně 50.000,-- Kč, přesně nezjištěné zlaté šperky v hodnotě nejméně 5.500,-- Kč, 6 ks povlečení, 4 ks balíčků utěrek, 6 ks balíčků kapesníků, elektrický kávomlýnek, osobní mechanickou váhu, napařovací žehličku nezjištěné značky, žehličku zn. [REDACTED] 3 kg prášku na praní, vše v hodnotě nejméně 2.210,-- Kč, tělo poškozené [REDACTED] pak odnesli do zahrady domu, kde vykopali jámu, a tělo poškozené do ní uložili a zakryli zeminou, když před tím do jámy naházeli i osobní věci poškozené jako např. bundu, tašku, doklady, brýle, v úmyslu vyvolat dojem, že poškozená odjela mimo domov, dále v domě spálili věci poškozené, které byly od její krve, a způsobili tak škodu nejméně 800,-- Kč, [REDACTED] zalepil rozbitou skleněnou výplň dveří, dům zamkli a klíče od něj zahodili, přičemž tělo poškozené bylo náhodně nalezeno dne [REDACTED].2002, a uvedeného jednání se dopustili přesto, že se před tím dopustili jednání popsaného v bodě 1, 2 výroku tohoto rozsudku,

t e d y

společným jednáním
jiného úmyslně usmrtili a čin spáchali trýznivým způsobem, opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch,
dále neoprávněně vnikli do domu jiného tím, že překonali překážku, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí, užili násilí a takový čin spáchali se zbraní,

4. oba obžalovaní společně

v přesně neurčenou dobu od [REDACTED].2002 do [REDACTED].2002 v [REDACTED], okr. [REDACTED], po předchozí vzájemné dohodě a natypování místa v úmyslu získat peníze a usmrtit poškozené, otevřenou brankou vnikli na pozemek poškozených manželů [REDACTED], nar. [REDACTED], a [REDACTED], nar. [REDACTED], kde poté v [REDACTED] u domu fyzicky napadli [REDACTED]

bitím do různých částí těla, poté ho společně odvedli do kuchyně domu, kde jak [REDAKCE], tak [REDAKCE] svázali na rukou a nohou, požadovali po nich vydání peněz a když jim [REDAKCE] vydala částku 10.000,-- Kč, [REDAKCE] pomocí odříznutého kabelu od lampičky škrcením usmrtil [REDAKCE] a poté stejným způsobem usmrtil i [REDAKCE], následně dům prohlédali a odcizili nejméně 5 ks videokazet, videorekordér zn. [REDAKCE], mobilní telefon [REDAKCE] s nabíječkou, elektrický holicí strojek, nejméně 3 ks náramkových hodinek nezjištěných značek, malorážní bubínkový revolver [REDAKCE], rádio zn. [REDAKCE] a další drobnosti vše v hodnotě nejméně 6.410,-- Kč, před opuštěním domu tělo poškozeného [REDAKCE] umístili v ložnici na postel a tělo poškozené [REDAKCE] na gauč v kuchyni a v úmyslu navodit dojem nešťastné náhody či sebevraždy, otevřeli přívod plynu u plynového sporáku a poté dům opustili, a uvedeného jednání se dopustili přesto, že se před tím dopustili jednání popsaného v bodě 1, 2, 3 výroku tohoto rozsudku,

t e d y

společným jednáním

jiného úmyslně usmrtili a čin spáchali na dvou osobách trýznivým způsobem, opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch, dále pak neoprávněně vnikli do domu jiného a při činu užili násilí a takový čin spáchali se zbraní,

5. oba obžalovaní společně

v přesně nezjištěnou dobu od [REDAKCE].2002 do [REDAKCE].2002 ve [REDAKCE], okr. [REDAKCE], po předchozí vzájemné domluvě v úmyslu získat peníze a usmrtit poškozeného, s rukavicemi na ruku, otevřenými dveřmi vnikli do domu čp. [REDAKCE] majitele [REDAKCE], nar. [REDAKCE], kterého fyzicky napadli a to úderem rukou a kopy nohou do různých částí těla a hlavy, požadovali po něm vydání peněz, svázali ho na ruku a nohou, z kapes kalhot mu odcizili částku 400,-- Kč a ze sklepa z krabice částku 60.000,-- Kč, dále dalekohled, příruční kovový trezor a kapesní svítilnu, vše v hodnotě nejméně 740,-- Kč, když následně ho [REDAKCE] bil pěstmi do různých částí těla a polštářem mu zakrýval dýchací otvory, v důsledku čehož došlo ke ztrátě vědomí poškozeného a ke způsobení zlomeniny 8. a 9. žebra vpravo, 7. a 9. žebra vlevo s krevními výrony v pohrudnici a mezižeberních svalech, ke krevním výronům ve spojivkách, ve sliznici hrtanu a průdušnice a otoku mozku, což vedlo k bezprostřední smrti poškozeného, dále pak obžalovaní v úmyslu fingovat sebevraždu poškozeného tělo poškozeného vytáhli na půdu domu, kde mu omotali okolo krku smyčku z prádelní šňůry a nejméně 2x se snažili tělo vytáhnout a pověsit na trám, což se jim však nepodařilo, neboť šňůra se opakovaně přetrhla, přičemž tímto jednáním pak na těle mrtvého [REDAKCE] způsobili odlomení horních rohů štítné chrupavky a odlomení malých rohů jazylky, tělo poškozeného ponechali na půdě a z místa odešli, a uvedeného jednání se dopustili přesto, že se před tím dopustili jednání popsaného v bodě 1-4 výroku tohoto rozsudku,

t e d y

společným jednáním

jiného úmyslně usmrtili, čin spáchali trýznivým způsobem, opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch,

dále pak neoprávněně setrvali v domě jiného, při činu užili násilí a takový čin spáchali se zbraní,

6. oba obžalovaní společně

dne [REDACTED].2002 v pozdních nočních hodinách okolo 01.00 hod. v [REDACTED], okr. [REDACTED], po předchozí vzájemné domluvě v úmyslu získat peníze a usmrtit poškozené, vnikli do bytu domu čp. [REDACTED] majitelky [REDACTED], nar. [REDACTED], a to tak, že [REDACTED] vnikl pootevřeným větracím oknem nad vstupními dveřmi ve výšce nejméně 2,5 m do bytu, zevnitř odemkl vchodové dveře a umožnil tak vstup [REDACTED], poté fyzicky napadli dcery majitelky bytu [REDACTED], nar. [REDACTED], a [REDACTED], nar. [REDACTED], které obě nejprve svázali na rukou a nohou, poté [REDACTED] pomocí šátku použitého jako škrtidla škrtil [REDACTED], čímž jí způsobil zlomeniny obou horních rohů štítné chrupavky a obou velkých rohů jazyky, což vedlo k bezprostřední smrti poškozené, a dále pak poškozené [REDACTED] bitím rukama do různých částí těla způsobili krevní výrony v měkkých lebních pokrývkách hlavy a tím, že ji [REDACTED] škrtil oběma rukama, pak tupé poranění na krku, spočívající ve zlomenině levého horního rohu štítné chrupavky a v krevních výronech měkkých tkání krku a tečkovitých krevních výroncích na sliznici hrtanu, což vedlo k rozvoji úrazového šoku a bezprostřední smrti poškozené [REDACTED], dále [REDACTED] fyzicky napadl i poškozenou [REDACTED], která ležela v posteli a to tím způsobem, že jí přes obličej přehodil deku, kterou přitiskl polštář, o který se opíral celou svojí vahou a zakrytím dýchacích otvorů po dobu několika minut jí přivodil stav bezprostředně ohrožující život, v důsledku čehož došlo u poškozené k duševní poruše přechodného charakteru, tranzistornímu stavu zmatenosti na bázi mozkové arteriosklerózy s dezorientací, přičemž během fyzického útoku i po něm [REDACTED] a [REDACTED] prohledávali byt a odcizili zde finanční hotovost ve výši nejméně 10.000,-- Kč, 3 ks vkladních knížek [REDACTED], pobočka [REDACTED], na jméno [REDACTED] a občanský průkaz [REDACTED], před odchodem z bytu vše zinscenovali tak, jako by se jednalo o rodinnou tragédii, když tělo poškozené [REDACTED] ponechali na posteli v kuchyni, tělo [REDACTED] ponechali v posteli v obývacím pokoji a tělo poškozené [REDACTED] umístili do vany v koupelně, kde jí za použití kuchyňského nože způsobili řezné rány na zápěstí levé paže zasahující do kůže a podkoží, předstíraje její sebevraždu, byt poté opustili a téhož dne v odpoledních hodinách pak v [REDACTED] v [REDACTED] z odcizených vkladních knížek vybrali částku 39.500,-- Kč, kterou později použili pro svoji potřebu, a uvedeného jednání se dopustili přesto, že se před tím dopustili jednání popsaného v bodě 1-5 výroku tohoto rozsudku,

t e d y

společným jednáním

jiného úmyslně usmrtili, čin spáchali na více osobách, trýznivým způsobem, opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch, přičemž dílem se tohoto jednání dopustili tak, že se dopustili jednání nebezpečného pro společnost, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtili, čin spáchali na více osobách, trýznivým způsobem, opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch, jednání se dopustili v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

neoprávněně vnikli do domu jiného, přičemž překonali překážku, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí, při činu užili násilí a takový čin spáchali se zbraní,

7. oba obžalovaní společně

v přesně nezjištěnou dobu koncem měsíce [REDACTED] 2003 v odpoledních hodinách, v obci [REDACTED], okr. [REDACTED] po vzájemné domluvě v úmyslu získat peníze a usmrtit [REDACTED], nar. [REDACTED], vybaveni rukavicemi, hledali bydliště poškozené, což se jim však i přes dotazy u místních obyvatel nepodařilo, a proto v obavě před svým prozračením z obce odešli, rozhodnutí poškozenou vyhledat opakovaně, v čemž jim však bylo zabráněno jejich zadržením orgány Policie ČR dne [REDACTED] 2003, a uvedeného jednání se dopustili přesto, že se před tím dopustili jednání popsaneho v bodě 1-6 výroku tohoto rozsudku,

t e d y

společným jednáním

se dopustili jednání pro společnost nebezpečného, spočívajícího v úmyslu vytváření podmínek pro to, aby jiného úmyslně usmrtili, čin spáchali opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch,

8. obžalovaná [REDACTED]

v přesně nezjištěnou dobu od [REDACTED].2002 do [REDACTED].2002 v [REDACTED], okr. [REDACTED], v [REDACTED], v rodinném domku [REDACTED], nar. [REDACTED], kde byla přechodně ubytována, fyzicky napadla majitelku domu [REDACTED] poté, kdy ji jmenovaná přistihla při prohledávání jejího domu v úmyslu najít a odcizit peníze, a to tím způsobem, že ji svázala na ruku a nohu, pomocí pásky ji škrtila a nutila ji k vydání peněz, následně poškozenou 2x udeřila dřevěným válečkem do temenní části hlavy, čímž jí způsobila tržně zhmožděnou ránu v krajině temenní, látkovými pásky jí přivázala ruce k opěrkám křesla, do úst jí upevnila látkový rouбіk a opětovným škrcením látkovými pásky na krku jí způsobila povrchové oděrky krku, a když jí poškozená odmítla vydat peníze, z kuchyně domu vzala nůž o délce čepele 21 cm, kterým poškozenou [REDACTED] nejméně 4x bodla do oblasti hrudníku a způsobila jí tak bodná poranění levé plíce a srdce s vykrvácením do dutiny hrudní, což vedlo k bezprostřední smrti poškozené, následně z domu odcizila finanční částku nejméně 20.000,-- Kč, dům opustila, uzamkla a klíče zahodila, a uvedeného jednání se dopustila přesto, že se před tím dopustila jednání popsaneho v bodě 1-4 výroku tohoto rozsudku,

t e d y

úmyslně jiného usmrtila, přičemž čin spáchala zvlášť surovým způsobem, opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch, přisvojila si cizí věc tím, že se jí zmocnila, a způsobila tak škodu nikoliv nepatrnou,

9. obžalovaný [REDACTED]

dne [REDACTED] 2003 okolo 13.00 hod. v obci [REDACTED] - [REDACTED], okr. [REDACTED], po vzájemné dohodě v úmyslu získat peníze, společně s [REDACTED] u domu čp. [REDACTED] majitele [REDACTED] nar. [REDACTED], předstírali nevolnost [REDACTED] a když jí chtěl [REDACTED] poskytnout pomoc, [REDACTED] ho ohrožoval kuchyňským nožem, zatlačil ho do jeho domu, kde ho povalili společně na gauč, poté prohledali dům a odcizili zde mobilní telefon [REDACTED] s nabíječkou, 5 ks čokolád a 3 ks balíčků kávy, vše v hodnotě nejméně

3.300,-- Kč, následně pak [REDACTED] [REDACTED] uzamkli ve sklepě jeho domu, dům opustili a klíče od něj zahodili,

t e d y

jednak proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci a dále pak neoprávněně vnikl do domu jiného, při činu užil násilí a takový čin spáchal se zbraní.

T í m s p á c h a l i :

ad 1.

Obžalovaní [REDACTED], [REDACTED]
trestný čin vraždy dle § 219 odst. 1, 2 písm. b), h) tr. zákona ukončený ve stádiu pokusu dle § 8 odst. 1 tr. zákona spáchaný ve vícečinném souběhu s trestným činem loupeže dle § 234 odst. 1 tr. zákona a dále trestný čin porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2 tr. zákona, vše jako spolupachatelé dle § 9 odst. 2 tr. zákona,

ad 2.

Obžalovaná [REDACTED]
trestný čin loupeže dle § 234 odst. 1 tr. zákona formou účastenství dle § 10 odst. 1 písm. c) tr. zákona,

Obžalovaný [REDACTED]

trestný čin vraždy dle § 219 odst. 1, 2 písm. c), h) tr. zákona, spáchaný ve vícečinném souběhu s trestným činem loupeže dle § 234 odst. 1 tr. zákona, trestný čin porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2 tr. zákona a trestný čin poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákona ukončený ve stádiu pokusu dle § 8 odst. 1 tr. zákona,

ad 3.

Obžalovaní [REDACTED], [REDACTED]
trestný čin vraždy dle § 219 odst. 1, 2 písm. b), c), h) tr. zákona a trestný čin porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zákona, vše jako spolupachatelé dle § 9 odst. 2 tr. zákona,

ad 4.

Obžalovaní [REDACTED], [REDACTED]
trestný čin vraždy dle § 219 odst. 1, 2 písm. a), b), c), h) tr. zákona a trestný čin porušování domovní svobody dle § 238 ods t. 1, 3 tr. zákona, vše jako spolupachatelé dle § 9 odst. 2 tr. zákona,

ad 5.

Obžalovaní [REDACTED], [REDACTED]
trestný čin vraždy dle § 219 odst. 1, 2 písm. b), c), h) tr. zákona a trestný čin porušování domovní svobody dle § 238 ods t. 1, 3 tr. zákona, vše jako spolupachatelé dle § 9 odst. 2 tr. zákona,

ad 6.

Obžalovaní [REDAKCE], [REDAKCE]
trestný čin vraždy dle § 219 odst. 1, 2 písm. a), b), c), h) tr. zákona dílem dokonaný a dílem ukončený ve stádiu pokusu dle § 8 odst. 1 tr. zákona a dále trestný čin porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zákona, vše jako spolupachatelé dle § 9 odst. 2 tr. zákona,

ad 7.

Obžalovaní [REDAKCE], [REDAKCE]
trestný čin vraždy dle § 219 odst. 1, 2 písm. c), h) tr. zákona ukončený ve stádiu přípravy dle § 7 odst. 1 tr. zákona, jako spolupachatelé dle § 9 odst. 2 tr. zákona,

ad 8.

Obžalovaná [REDAKCE]
trestný čin vraždy dle § 219 odst. 1, 2 písm. b), c), h) tr. zákona spáchaný ve vícečinném souběhu s trestným činem krádeže dle § 247 odst. 1 písm. a) tr. zákona

ad 9.

Obžalovaný [REDAKCE]
trestný čin loupeže dle § 234 odst. 1 tr. zákona a trestný čin porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 3 tr. zákona,

a z a t o s e o d s u z u j í

Obžalovaný [REDAKCE]

Podle § 219 odst. 2 tr. zákona, za použití § 35 odst. 1 tr. zákona a podle § 29 odst. 1, 3 a), b) tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody na doživotí.

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zákona se obžalovaný [REDAKCE] pro výkon trestu odnětí svobody na doživotí zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 29 odst. 1 tr. zákona se obžalovanému [REDAKCE] doba výkonu trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou nezapočítává pro účely podmíněného propuštění do doby výkonu trestu.

Obžalovaná [REDAKCE]

za shora uvedené trestné činy a dále za trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona a trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zákona, jimiž byla uznána vinnou rozsudkem Okresního soudu v [REDAKCE] ze dne 30.5.2003, sp. zn. 2 T 51/2003, ve znění rozsudku Krajského soudu v [REDAKCE] ze dne 8.7.2003, sp. zn. 10 To 236/2003, **podle § 219 odst. 2 tr. zákona, za použití § 35 odst. 2 tr. zákona a podle § 29 odst. 1, 3 a), b) tr. zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody na doživotí.**

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zákona se obžalovaná [REDAKCE] pro výkon trestu odnětí svobody na doživotí zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 29 odst. 1 tr. zákona se obžalované [REDAKCE] doba výkonu trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou **n e z a p o č í t á v á** pro účely podmíněného propuštění do doby výkonu trestu.

Podle § 35 odst. 2 tr. zákona se současně zrušuje výrok o trestu, který byl obžalované [REDAKCE] uložen rozsudkem Okresního soudu v [REDAKCE] ze dne 30.5.2003, sp. zn. 2 T 51/2003, ve znění rozsudku Krajského soudu v [REDAKCE] ze dne 8.7.2003, sp. zn. 10 To 236/2003, jímž jí byl uložen trest odnětí svobody v trvání 4 roků nepodmíněně se zařazením do věznice s ostrahou. Současně se zrušují i všechna další rozhodnutí na tento zrušený výrok o trestu obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně k níž zrušením došlo pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný [REDAKCE] povinen na náhradě škody uhradit poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], bytem [REDAKCE] - [REDAKCE], částku 32.952,50,- Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená [REDAKCE] nar. [REDAKCE] v [REDAKCE] bytem [REDAKCE], [REDAKCE] se zbytkem svého nároku odkazuje na řízení ve věcech občansko-právních.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný [REDAKCE] povinen na náhradě škody uhradit poškozenému [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], částku 21.167,50,- Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE] bytem [REDAKCE], [REDAKCE], se zbytkem svého nároku odkazuje na řízení ve věcech občansko-právních.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný [REDAKCE] povinen na náhradě škody uhradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Okresní pojišťovna [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] částku 2.792,81,- Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] povinni společně a nerozdílně na náhradě škody uhradit poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE] částku 19.473,- Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená [REDAKCE] nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE] se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občansko-právních.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaná [REDAKCE] povinná na náhradě škody uhradit poškozenému [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE] částku 32.272,-Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE] bytem [REDAKCE], [REDAKCE] se zbytkem svého nároku odkazuje na řízení ve věcech občansko-právních.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] povinni společně a nerozdílně uhradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Okresní pojišťovna [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] na náhradě škody částku 131.274,82,- Kč.

O d ů v o d n ě n í

Obžalobou krajské státní zástupkyně v Hradci Králové byli [REDAKCE] a [REDAKCE] viněni z toho, že se postupně v době od [REDAKCE] 2001 do [REDAKCE] 2003 na různých místech České republiky měli dopouštět závažné trestné činnosti (tak, jak je to uvedeno v obžalobě i ve výroku tohoto rozsudku), když motivem jejich jednání mělo být získání finančních prostředků nebo jiného majetkového prospěchu.

Oba obžalovaní se v rámci přípravného řízení ke skutkům shora označeným vesměs doznali, když jednotlivé skutky popsali shodně jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku a v rozhodujících skutečnostech převážně shodně. Obžalovaný [REDAKCE] na svoji obhajobu uvedl, že trestnou činnost většinou iniciovala obžalovaná [REDAKCE] a on pak ataky páchal na její přání. Obžalovaná [REDAKCE] naopak popřela, že by byla iniciátorem jednání. Uvedla, že se skutečně na jednotlivých skutcích s obžalovaným [REDAKCE] vzájemně dopředu domlouvali, ale že její účast na místech páchaní činů byla převážně pasivní a byla i ovlivněna požitím léků. Oba obžalovaní svá doznání potvrdili i v rámci prověrek na místě činu, kde podrobně rozvedli a ukázali, jakým způsobem vnikli do objektů poškozených, jakým způsobem si tam počínali, včetně popsání fyzického útoku na poškozené, a uvedli, jakých věcí se na místě zmocnili a jak s nimi naložili.

U hlavního líčení obžalovaný [REDAKCE] využil svého práva a nevypovídal, a proto podle § 207 odst. 2 tr. řádu byly čteny protokoly o jeho výslechu z řízení přípravného a protokoly o prověrkách jeho výpovědi. Svoji výpověď nezměnil, při výslechu obžalované [REDAKCE] výslovně znovu potvrdil, že na usmrcení poškozených byli s obžalovanou [REDAKCE] domluveni a z jeho vyjadřování k některým důkazům pak jednoznačně vyplynulo, že na svém doznání i popisu jednotlivých skutků zcela setrvává i u hlavního líčení.

Obžalovaná [REDAKCE] u hlavního líčení svoji obhajobu výrazně změnila, když popřela především svoji účast na vražedných útocích, o kterých uvedla, že je vykonával obžalovaný [REDAKCE] o své vlastní vůli a bez předchozí dohody s ní a také proti jejímu přání. Obžalovaná [REDAKCE] dále popřela i to, že by se dopustila ataku vůči poškozené [REDAKCE]. Svoji novou obhajobu shrnula do tvrzení, že s obžalovaným [REDAKCE] chodili loupit, veškeré skutkové okolnosti jednotlivých loupeží doznala a doznala i rozsah odcizených věcí a peněz, a to zcela v souladu s tím co je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku u jednotlivých bodů. Výjimky jsou rozvedeny níže. K jednotlivým bodům pak dále dodala:

K bodu 1) obžaloby, poškozený [REDAKCE], uvedla, že s manželem se dohodli na přepadení poškozeného, neboť měl mít peníze. Připravili si kukly a rukavice, které při činu použili. Byla tma, špatné počasí, nějakou dobu čekali venku. Manžel rozbil okno u dveří a šli dovnitř. Pán uvnitř křičel, že peníze nemá. Manžel mu svázal ruce, dal mu na hlavu čepici. Potom ten pán řekl, kde má peníze. Pán ukázal, kde všude peníze jsou schované. Uvedla, že si

nepamatuje, že by ho udeřili a dělali nějaký fyzický nátlak. Mluvila s ruským přízvukem. Žádné usmrcení neplánovali, takový úmysl neměli. Čekali, že mu někdo přijde otevřít, nebo že se ten pán sám rozváže. Cílem bylo získat hotovost, nějaké peníze a také získali 160.000,-- Kč. Co se týká násilí, bylo to jenom to svázání na rukou a nohou. Nepamatuje se, že by brali něco jiného než peníze. Maskování bylo, rukavice také. Myslí si, že tam mohlo být těch 160.000,-- Kč. Ona brala jenom peníze. Zabít ho nechtěli, ani ona ani manžel. Mysleli, že ho najdou. Když se potom dozvěděli, že poškozený tam byl 2-3 dny, tak z toho byli pryč, že ten člověk tam tak dlouho zůstal.

K dotazům obžalovaná [REDAKCE] dodala, že poškozeného neznala, ale manžel tam vyrůstal, tak ho znal. Věděli, že poškozený žije sám. Manžel se jí nezmiňoval, že by tam ještě někdo žil s ním. Poškozený byl starý kolem [REDAKCE] let. Když se ptali na peníze, tak byl poškozený svázán nějakými látkami. Věřila manželovi, že ho nesvázal pevně a že se z toho dostane. Když odcházeli, tak byl poškozený na posteli, předpokládala, že se poškozený mohl posadit či spadnout z postele.

K bodu 2) obžaloby, poškozený [REDAKCE] uvedla, že v noci spala u matky dole a ničeho se nedopustila. [REDAKCE] nedávala ani paruku, ani punčochu. On věděl, kde ty věci má. Když se ráno vzbudila, tak jí manžel řekl, že tam byl, ale ona mu předem nic neříkala, pomoc mu žádnou neposkytla, brečel. O svíčkách řekl, že je zapálil, neboť se bál, že tam budou stopy. Manžel jí říkal, že našel pana [REDAKCE] na zemi, sklonil se k němu, zda dýchá. Svíčky dal kolem, neboť se bál, aby se nenašly stopy, že tam byl. Peníze z této loupeže dostala a použila je. Manžel vyměnil vrtáčku za televizi. O pile jí manžel říkal, že ji nevzal. O plastové misce nic neví. Někáký neznámý alkohol doma našla.

K dotazům obžalovaná [REDAKCE] dále uvedla, že neví, kdy měl manžel na to místo činu odejít, byla u matky. Nemusela by vědět, že manžel odešel, byly zavřené dveře. O panu [REDAKCE] spolu nikdy nehovořili. Pan [REDAKCE] nabízel, že by u něho mohli bydlet. Slyšela, že se pan [REDAKCE] vyjádřil o tom, že bez manželky ho nebaví život. Neví, zda to říkal manžel či pan [REDAKCE], že pan [REDAKCE] je zoufalý, že mu umřela manželka. Z odcizených peněz u pana [REDAKCE] jí manžel dal určitě 10.000,-- Kč.

Obžalovaný [REDAKCE] uvedl, že manželka o tom věděla, ale nebyla tam s ním.

K bodu 3) obžaloby, poškozená [REDAKCE] uvedla, že jí manžel upozornil, zda si všimla, že na sobě poškozená nosí hodně zlata. Jela s nimi ten den autobusem, ale vystoupili dříve než ona. Ten den manžel navrhl, že by se k poškozené mohli podívat. Ona souhlasila, ale nechtěla, aby došlo k usmrcení, že stačí [REDAKCE]. Manžel jí potom říkal, že viděl, že [REDAKCE] je doma, že jí tedy půjdou přepadnout. Ona šla tedy první, manžel šel za ní, vymlátili jí okno a vtrhli dovnitř. Vše inicioval manžel. Když šli k poškozené, tak přelezli vrata, ona první, manžel druhý, rozbili okno ve dveřích, vtrhli dovnitř. Poškozená koukala na televizi, vyskočila, co chtějí. Řekli jí, že chtějí peníze, prohledávali kuchyňskou linku. Manžel jí uhodil železnou tyčkou do hlavy, pak se poškozená zmínila, že má peníze v ložnici. Vrátili se zpět do kuchyně, poškozená tvrdila, že nemá jiné peníze, to jí manžel uhodil podruhé. Navrhl, že by ji mohli vystrašit tím, že ji svážou, aby řekla, kde jsou peníze. Nechala si svázat ruce, nohy, tvrdila, že peníze nemá. Dovedli ji do ložnice, manžel řekl, že jí chce zkusit jako dusit, že jí ale nezabije. Paní uvedla, že takhle vysokých lidí je málo a naznačila, že manžela poznala, a na to jí manžel uškrtl. Šli tam jenom pro peníze, loupit. Nechtěli ji uškrtit a zakopat, na tom nebyli dohodnuti. Manžel navrhl, že by ji dali na půdu, aby ji nikdo nenašel, ona to nechtěla. Manžel potom vyšel ven, a když se vrátil, tak říkal, že tam je naoraná půda, a

proto se rozhodli ji zakopat. Manžel vykopal na zahradě jámu. Neví, zda manželovi pomáhala shodit paní do jámy. Manžel navrhl, aby zakopali i věci, aby to vypadalo, že odcestovala. Manžel to zaházal, ona utírala, aby nebyly stopy. Obžalovaná dále uvedla, že manžel našel peníze pod kobercem, částka mohla být od 10.000,-- Kč do 50.000,-- Kč, 10.000,-- Kč to bylo určitě. Byly tam 2 prstýnky, váha, žehlička, už si to nepamatuje přesně, ještě utěrky, povlečení, kapesníky, kávomlýnek. Neví určitě, zda i prášek na praní.

K dotazům obžalovaná [REDAKCE] dále uvedla, že manželovi zdůrazňovala, že nesmí dojít k úmrtí, že tady byl ten pan [REDAKCE], i když mu prý nic neudělal. Chtěla se ujistit, že jí neublíží fyzicky, že jdou jenom pro peníze. Nevěděla, zda má věřit manželovi, že panu [REDAKCE] nic neudělal. Myslela si, že je v tom víc, než že manžel našel pana [REDAKCE] na posteli. V tomto případě mu věřila, že poškozené neublíží. Na poškozenou křičela také jako manžel, ale fyzicky jí neublížila, tykala jí. Poškozené bylo kolem [REDAKCE] let. Když začal zvonit telefon, tak poškozená [REDAKCE] již byla mrtvá, dlouho vyzváněl, manžel jí říkal, aby to zvedla, neboť by je mohl někdo překvapit. Ona telefon zvedla, byla to dcera paní [REDAKCE], neboť osoba v telefonu ji oslovila "mami", a z toho dovodila, že je to dcera. Povídala si s ní, jako kdyby byla paní [REDAKCE], tvrdila, že je nastydlá, snažila se rozhovor ukončit. Vzala to ona, protože poškozená byla žena. Do hlavy ji neudeřila, ani kovovým předmětem. Neví, kdo rozbil výplň ve dveřích, zda ona či manžel, zřejmě ona, měli kožené rukavice. U dveří stáli oba, viděla, že manžel má železnou páku na otevření dveří. K poškozené šli kvůli penězům. Když chtěl manžel poškozenou vystrašit, tak stála za ním, bohužel mu nezabránila ve škrcení. Nic mu neřekla, nezabránila tomu. Když jí manžel řekl, že paní uškrtní, tak měl takový pohled, že mu nic neřekla. Od manžela z přepadení [REDAKCE] dostala 10.000,-- Kč, ale zda je již měla utraceny neví, ale ke [REDAKCE] šli kvůli penězům.

Obžalovaný [REDAKCE] uvedl, že manželka tam vlezla první a bouchla poškozenou do hlavy taky první tím železem.

Obžalovaná [REDAKCE] setrvala na tom, co uvedla.

I obžalovaný [REDAKCE] poté setrval na tom, co uvedl.

K bodu 4) obžaloby, manželé [REDAKCE], obžalovaná [REDAKCE] u uvedla, že byli na houbách, a tam požádali paní o podání vody, na to odešli. Potom manžel navrhl, že je to hezkej baráček, že by se tam mohli podívat, zda tam nejsou peníze. Šel se tam sám podívat. Bavili se o tom baráku a dohodli se, že tam půjdou společně. Žádnou dohodu, že by někoho zabili, neměli. Za pár dnů se tedy rozhodli a šli je vyloupit, ale nikoliv zabít. V kůlně se poškozený [REDAKCE] s manželem poprali, řekli poškozenému, že chtějí peníze. Ona měla u sebe dřevěnou tyč, kdyby tam bylo víc lidí, aby se bránili. Paní se ptala, co chtějí, její manžel ji uklidňoval, že nám dají peníze a půjdou. Paní [REDAKCE] dala peníze, a to 10.000,-- Kč, ona vzala videokazety, všimla si pistole, a tu tam nechala. Manžel navrhl, že je sváží a půjdou pryč. Šla s paní vedle do pokoje, svázala ji a po 20-30 minutách přišel manžel, který ji vynadal, že poškozenou ještě neoddělala. Z kuchyně viděla klečet poškozeného v ložnici. Paní vzal do kuchyně, manžel jí svázal i nohy, pak jí uškrtnil. U škrcení byla přítomná, nijak v tom manželovi nebránila. O lepící pásce neví. Videorekordér, telefon [REDAKCE] s nabíječkou vzali, elektrický holicí strojek i 3 ks hodinek vzali. Že manžel vzal revolver nevěděla, až když jí jednou manžel vyhrožoval, tak přiběhl s tím revolverem. Plyn pustil manžel, aby to vypadalo, že si sami pustili plyn, aby to vypadalo jako sebevražda, že se chtěli zabít. Ještě předtím, když poškození žili, tak manžel vyndal lísteček s telefonem na souseda s tím, že mu

zavolají, aby je rozvázali. Oba dva měli maskování a rukavice. U paní [REDAKCE] měli také kukly.

K dotazům obžalovaná [REDAKCE] dále uvedla, že [REDAKCE] a [REDAKCE] jsou od sebe 2 hodiny. Nikdy předtím v [REDAKCE] nebyli. Nepočítala s usmrcením poškozených. Byť měla zkušenosti se [REDAKCE] a [REDAKCE], tak jí nenapadlo, že manžel ty lidi usmrtí, neboť ty lidi je neznali. Pomáhala se svázáním a myslela si, že půjde jenom o to svázání. Nenapadlo ji to ani tehdy, když manžel řekl, že sváže pana [REDAKCE] a ona bude v kuchyni s poškozenou. Ona svázala ruce v pokoji té paní [REDAKCE]. V pokoji kouřila, roztrhla si silonky na ústech, po usmrcení té paní si sundali maskování z hlavy. I když nesouhlasila s tím neodčinitelným následkem, tak nevěděla, jak z toho ven, vzala si prášky. Obžalovaný [REDAKCE] ji stále ujišťoval, že u [REDAKCE] se nic nestane.

Obžalovaný [REDAKCE] uvedl, že trvá na své výpovědi, že obžalovaná věděla, že dojde k usmrcení poškozených.

Obžalovaná [REDAKCE] uvedla, že to není pravda.

K bodu 5) obžaloby, poškozený [REDAKCE], obžalovaná [REDAKCE] uvedla, že to měl vytipované manžel, že by vše udělal v lese, pak ho zakopal. Ona s tím nesouhlasila. Na to se domluvili, že tam půjdou, prohlédnou si to tam, ale o žádném násilí nemluvili. Domluvili se, že ho oloupí, ale nezabijou. Po nějaké době tam šli, vtrhli tam, manžel se pral s panem [REDAKCE], i ona ho uhodila 2-3x. Za chvíli se poškozený uklidnil, svázali mu ruce i nohy. Neví, zda mu zakryli ústa. Poškozený řekl, že má peníze pod uhlím, manžel pro ně šel, bylo tam 10.000,-- Kč. Poškozený uváděl, že má peníze v kůlně, tam manžel nechtěl jít. Manžel poškozeného uhodil, pan [REDAKCE] spadl na beton a pak už se neprobral. Mysleli si, že je mrtvý. Manžel navrhl, že ho oběsí na půdě, aby to vypadalo, že si toto udělal sám. Manžel ho vytahoval na půdu sám a přitom mu [REDAKCE] vyklouzl, a proto ho znovu vytahoval nahoru a přitom chtěl, aby mu pomohla, ale to nešlo, bylo tam málo místa. Při vyklouznutí se [REDAKCE] skutálel až dolů. Manžel se vrátil pro židli a přišel s lanem. Když manžel odešel z půdy, tak zaslechla, že [REDAKCE] chroptí, a proto si myslela, že poškozený žije. Manžel se k němu sklonil a kopl do něho s tím, že poškozený se nehýbal ani to kopnutí ho neprobralo. Manžel udělal provaz, připevňoval ho, ten mu spadl, tělo pana [REDAKCE] mu spadlo. Ona držela lano, a když se znovu přetrhlo, tak to nevydržela a šla domů. Domnívala se, že před tou oprátkou poškozený ještě žil. Vzali peníze, dalekohled, kovový trezorek, svítilnu. Částka 10.000,--Kč tam určitě byla, manžel tam byl celý den, vše prohrabal, nic nenašel. Je možné, že vzali i 60.000,-- Kč. Manžel si před ní často ukrýval peníze, aby to neviděla. Když neměli peníze, tak najednou manžel vytáhl peníze, o kterých ona nevěděla. Pan [REDAKCE] sám vyprávěl po celé vesnici, kolik má milionů.

K dotazům obžalovaná [REDAKCE] u hlavního líčení dále dodala, že chtěla věřit, že manžel panu [REDAKCE] neublíží. V duchu si stejně myslela, že k usmrcení dojde. Ujišťoval ji, že mu neublíží. Že by ho někdo z nich škrtil, to si nepamatuje. Přestože nesouhlasila s předchozím jednáním manžela, tak se s ním dohodla, že přepadnou [REDAKCE]. Vysvětlit to nedokáže. Manžel jí řekl, že když s ním půjde do lesa, tak poškozeného usmrtí, když s ním půjde k [REDAKCE] tak ho nechá žít. Poškozenému při přepadení tykala. To, že poškozený žil ještě na půdě usuzovala z toho, že slyšela jednorázové krátké zachrčení. Pan [REDAKCE] řekl "seš odnaproti", nevěnovali tomu pozornost. Měli punčochy na hlavě. Do domku šli tak v [REDAKCE] –

██████ hodin ráno, bylo již vidět. S panem ██████ vůbec nevycházela, napadl její 2 synovce, chtěl je zmlátit. Pan ██████ upadl do bezvědomí na té chodbě, po té ráně.

Obžalovaný ██████ uvedl, že byli spolu domluveni, že ho zabijí, táhli ho nahoru mrtvého a pověsili ho. Když se našli peníze, tak obžalovaná vzala peníze a odešla.

Obžalovaná ██████ uvedla, že trvá na tom, co uvedla.

K bodu 6) obžaloby, poškozené ██████, ██████ a ██████, obžalovaná ██████ uvedla, že k tomuto bodu obžaloby vypovídat nechce, a využila svého práva nevypovídat k tomuto bodu obžaloby a dodala, že trvá na tom, co již řekla, včetně protokolu o prověrce výpovědi.

K bodu 7) obžaloby, poškozená ██████, obžalovaná ██████ uvedla, že trvá na tom, že to bylo tak, jak uvedla ona. Byli jen na obhlídce, není pravda to, co uvádí manžel, že tu paní chtěli zabít. Nejprve obhlídli ten byt, jak vypadá, nebyli dohodnuti, kdy tam půjdou, byli si ho otipovat. Nedomlouvali se předem tak, jak manžel tvrdí. Nebyli ještě tak daleko, aby se dohodli, jak to udělají, chtěl to jen vidět, ale nenašli to. V jednom případě tipovali, ve druhém za 3 dny šli do ██████, šli lesem, manžel ji vedl na procházku. Ten den žádné přepadení v plánu neměli. V ██████ se byli podívat na ten byt. O poškozené ██████ se dozvěděli od tety, která přišla z nemocnice a říkala, že se seznámila s paní, která je bohatá, u toho byl i manžel. S manželem se domluvili, že by se tam mohli jít podívat. V tetině peněženke našla adresu té ženy z ██████. Napadlo je to oba. Řekla jim to teta ██████, chlubila se s tím, ona je na ženský od mlada. Kukly neměli, měli rukavice, neboť byla zima. V ██████ byli 3-4x pak to vzdali, ptali se lidí, ona i ██████, kde je číslo popisné ██████. To si napsala, měla napsáno na lístečku příjmení a číslo baráku, dům ale nenašli.

Obžalovaný ██████ uvedl, že trvá na tom, co uvedl v přípravném řízení.

Obžalovaná ██████ uvedla, že trvá na tom, co uvedla.

K bodu 8) obžaloby, poškozená ██████, obžalovaná ██████ u hlavního líčení uvedla, že si to všechno vymyslela, něco si přidala a dala si to dohromady. Byla psychicky na dně, bylo jí vše jedno, všechno by v té době přiznala. Že ji usmrtila, však není pravda. V ██████ nikdy předtím nebyla, ani v inkriminovanou dobu. Byla tak na dně, že jí bylo vše jedno. Tvrdila, že s tou vraždou nemá nic společného, policisté se jí smáli, že lže. Dávala si sama dohromady úryvky. K samotné pachové stopě se nemůže vyjádřit, je jí to divné, tu pachovou stopu si vzali, když byla v pozici svědkyně.

K dotazům obžalovaná ██████ dále dodala, že podrobnosti slyšela od policistů, byla to policie z ██████ Čech. Chtěla mít pokoj, tak se vším souhlasila. Přiznala se k tomu. Jména policistů neví. V ██████ ji nikdo nemohl vidět, protože tam nikdy nebyla. Měnila účesy, ale trvalou nikdy neměla, předtím nebyla štíhlá, byla vyloženě silná. Na dotaz, jak to mohla tak konkrétně předvádět při prověrce výpovědi, uvedla, že není těžké si to představit, když je podezřelá z tolika vražd. Dávala si to tedy dohromady podle těch vražd, u kterých byla podezřelá, ale nikdy nikoho nezabila. Poprvé řekla, že to neudělala, že s tím nemá nic společného. Pak uvedla, že to udělal manžel. Říkala si, když to vzal na sebe, že by mu ta jedna vražda navíc neublížila. Když uváděla, že je někdo vezl červeným žigulíkem, to byla lež. Když byla prověrka výpovědi, tak byla v ██████ ██████ podruhé, když se tam neorientovala, tak policista, který prověrku prováděl, poslal ven některé lidi a řekl jí, že ho

štve, ať to neprotahuje, ať mluví pravdu, ukázal jí pokoj paní [REDAKCE] a z toho ona usoudila, že ložnice musí být hned vedle. Toto řekla i přesto, že nikdy v [REDAKCE] nebyla. Byla tam toliko jednou s manželem na podzim roku 2002, ale to jenom projížděli. Tehdy jeli za nějakým šéfem JZD, ale v domě [REDAKCE] nebyla. K prověrce výpovědi dále uvedla, že chodila po vile, ví, že v obývacím pokoji bývá křeslo, televize, gauč. Pak všichni odešli a zmíněný policista jí řekl, že ho štve, že vědí, že to byla ona, kdo to udělal. Policisté jí podsouvali, co má říkat v [REDAKCE], když tam byla jako svědek v tom bytě, bylo to v létě. Do protokolu neuvedla, jaký nátlak byl ze strany policie na ní vyvíjen. Podepsala to, aby měla vše z krku. Mezi tím protokolem a prověrkou na místě činu uplynul nějaký měsíc. Při prověrce popisovala všechny skutečnosti, byl to stejný důvod. Když se přiznala k tomuto činu, tak za ní policisté přijeli, že jsou různé další případy. U [REDAKCE] se přiznali, že tam byli loupit, ale z toho nejsou obžalováni. Policie tvrdila, že to nebyli oni. Důvodem pro změnu výpovědi je to, že to všechno nechce mít na sobě kvůli rodině. Znovu opakuje, že to chtěla mít z krku. Nepočítá s tím, že vyjde z vězení, ale chce, aby byla odsouzena jen za to, co udělala, když této vraždy se nedopustila, i když ji přiznala.

K bodu 9) obžaloby, poškozený [REDAKCE], obžalovaná [REDAKCE] uvedla, že k tomu nechce nic dalšího uvést.

Vzhledem k tomu, že obžalovaná [REDAKCE] u hlavního líčení využila svého práva nevypovídat k bodu 6) obžaloby, byly podle § 207 odst. 2 tr. řádu čteny protokoly o výpovědi obžalované [REDAKCE] k tomuto bodu obžaloby se vztahující (na č.l. 322-328, 347-349, 380, 389-390) a prověrka o její výpovědi (na č.l. 644-669), aby se k nim vyjádřila.

Po přečtení zmíněných protokolů obžalovaná [REDAKCE] uvedla, že k tomu nechce nic uvést a k bodu 9) obžaloby nechce vypovídat.

Jelikož obžalovaná [REDAKCE] u hlavního líčení vypovídala k bodu 8) obžaloby zcela jinak, než v řízení přípravném, byly podle § 207 odst. 2 tr. řádu čteny protokoly o výpovědi obžalované [REDAKCE] z řízení přípravného (na č.l. 316-322, 349-351, 381) a protokol o prověrce její výpovědi (na č.l. 555-580), aby se k nim vyjádřila.

Po přečtení zmíněných protokolů obžalovaná [REDAKCE] uvedla, že něco si dala dohromady podle policie, něco si vymyslela.

K dotazům obžalovaná [REDAKCE] dále uvedla, že prášky brala pořád. Ve vazbě či výkonu trestu odnětí svobody měla zpočátku abstinenci příznaky, neboť nebrala prášky. Bylo jí zima, na zvracení, nebylo jí dobře. Bylo jí celkově špatně. Chodila k lékaři na psychiatrii, který jí vypsál slabší léky. Byl to vězeňský psychiatr v [REDAKCE] a teď v [REDAKCE]. Výkon trestu jí končí za 3 roky. Kdyby se s manželem nepotkali, asi by se to nestalo. Nikdy nenaléhala na manžela, aby šel něco udělat. Cítí se vinna v tom směru, že tam šla loupit a že nic neudělala proti tomu, aby ti lidé nezemřeli. Neměla žádný zájem na usmrcení těchto lidí. Manžel počítal, že dostane hodně let, a když půjde on, tak ona půjde s ním.

Obžalovaná [REDAKCE] k výpovědím obžalovaného [REDAKCE] uvedla, že není pravda, jak to uvádí obžalovaný [REDAKCE], že by chodili plánovaně zabíjet. Šli tam jenom loupit, ale ne vraždit.

Svědkyňe [] [] [] uvedla, že o přepadení poškozeného [] se dozvěděla protože byla jeho jediná příbuzná. Našli ho sousedi a ona do domu přijela, když už byl odvezen do nemocnice. Ten den se za ním v nemocnici stavila, ale nebyl schopen normální komunikace. I když mluvili o tom, co se mu stalo, tak teprve postupně říkal, jak to bylo. Nejdříve, že slyšel rány, asi od bouřky, potom říkal, že byli v maskách, že byl svázán, ale nikoho nepoznal. Říkal také, že útočníci mezi sebou mluvili česky. Měl velké bolesti. Jezdila za ním každý den. Později mluvili o tom, co se stalo. Po propuštění z nemocnice se o něj starala až do jeho smrti. Na věc si vzpomínal postupně, uváděl, že byl přepaden, že slyšel střelbu, rány. Předtím spal. Uváděl, že ti, co ho přepadli, přišli v maskách. Byl svázán. Nikdy neuvedl, že by někoho poznal. Zda spolu osoby komunikovaly, to přesně neví, ale vzpomíná si, že říkal, že mezi sebou mluvili česky. O čem, to neví. Poškozený [] měl mít u sebe peníze, mezi 150.000,-- Kč – 200.000,-- Kč. Byl to velice skromný člověk a nikdy peníze nechtěl nikam uložit, měl je doma. Svědkyně sama viděla, že měl peníze, měl je v obálce nebo v sešitu. Po činu tam našli jenom drobné peníze asi 100,-- Kč – 200,-- Kč. Nic jiného tam nebylo. Nebyly žádné další osoby, které by mohly po panu [] dědit, ona je jediná jeho příbuzná. S náhradou škody se nepřipojuje.

K dotazům svědkyně []. [] dále uvedla, že poškozený [] neříkal nic bližšího o přepadení, nechtěl o tom mluvit, byl ve velmi špatném psychickém stavu, bál se. Předtím byl jeho zdravotní stav odpovídající jeho věku, neměl žádné psychické problémy a byl schopen se sám o sebe postarat. Po činu se již o sebe postarat nemohl. Ze začátku říkal, že ho přepadly 3 osoby, později mluvil o 2 osobách. Ptala se poškozeného [], jak přišel k oděrkám na tváři, ale on sám si na to přesně nepamatoval. K oděrkám pravděpodobně přišel, když se snažil zvednout z koberce. Uváděl, že ležel svázaný na koberci, snad v kleče hlavou na koberci.

Svědkyňe [] [] uvedla, že s p poškozeným [] sousedili, a tak se vídávali. Ten den šla nakupovat a prodavačka, paní [], se jí ptala, jestli neviděla pana [], který si v pondělí nevyzvednul svůj objednaný nákup. Nepamatovala si, kdy ho viděla naposledy, ale šla se tam podívat. Vrata byla otevřena. Když přicházela k domu, zjistila, že je vyražené jedno okno a bylo zamčeno. Volala na pana [] a on se ozval. Řekl, že jde otevřít, ale nepřišel. Chvilí se dohadovali, a pak šla pro pomoc na obecní úřad a zavolali kamaráda pana [] - pana [], ale ani ten nic nezmoohl. Nakonec přijel starosta a zavolal policii. Ona potom šla vařit a u příjezdu policie a záchranky už nebyla. Pana [] tedy jenom slyšela, ale neviděla ho. Poškozený [] mluvil zmateně. Po jeho návratu z nemocnice mu chodila nakupovat, a poté mu i vařila. Ptala se ho na věc, on se ale vždycky celý rozklepal, a tak vzhledem k tomu, jak to na něj působilo, se ho radši dále na nic neptala. Traumatizovalo ho to. Říkal, že neví, kdo mu to udělal. Předtím se byl schopen sám o sebe postarat, poté to bylo horší, špatně chodil, nejdříve nemohl vůbec, pak se trochu rozchodil. Na rukách měl modřiny. Stále se klepal. Svědkyně [] dále uvedla, že [] říkal, že ho přepadly 3 osoby. Byli to 2 chlapi a jedna žena.

Svědék [] [] uvedl, že byl u toho, když byl pan [] nalezen. Před jedenáctou dopoledne se vrátil ze služební cesty a přišli za ním jako za starostou, že u pana [] je zavřeno a že nebyl 2–3 dny vidět. Šel tam, dveře byly zamčeny, dveřní výplň byla rozbitá. Byl tam i jeho kamarád, pan [], který na něj volal. Pan [] s nimi komunikoval, ale otevřít nepřišel. Šel zavolat policii, zkoušeli se tam dostat. Na dvorku náhodně našel klíče. Když se dostali dovnitř, pan [] byl svázaný, a to na rukách, na

nohou ne. Zavolali záchranku. Ležel na břiše a byl svázaný nějakou šňůrou od rádia. Nebyl schopen souvisle mluvit. Říkal, že ho někdo přepadl. Kdy to byl, to nevěděl, říkal, že někdy po dešti a po bouřce, což by odpovídalo době den a půl zpátky, kdy věděli, že byla bouřka. Byl v šoku. Viditelné zranění neměl, na obličeji měl odřeninu. Úvazky na rukou rozdělával pan [REDACTED], byly dost utažené. Poškozený [REDACTED] měl svázané ruce šňůrou od rádia, nohy svázané neměl. Do nemocnice za ním občas chodil, jestli něco nepotřebuje. Na věc se ho ptal, ale moc toho nevěděl. Nejprve tvrdil, že ho přepadli 3 osoby, poté uváděl, že byly dvě. Uváděl, že důvodem byly peníze, ale neříkal, kolik mu jich bylo odcizeno. Jeho zdravotní stav byl před napadením úměrný jeho věku, poté již nebyl nikdy takový jako dřív. Na otázku, proč nevstal, svědek uvedl, že bez pomoci rukou by to asi v jeho věku bylo hodně obtížné a nejspíš se mu to nepodařilo. Nebyl moc fyzicky zdatný.

Svědkyne [REDACTED] [REDACTED] uvedla, že jako poškozený vystupuje v této věci i její bratr. Dědické rozhodnutí sebou nemá, ale dům zdělila ona. Další dědic již nebyl a veškeré dědictví (i po matce a bratrovi) je již vyřízeno. O věci se dozvěděla od manžela, který jí volal do práce, že se ve [REDACTED] něco děje, že hoří dům. Když tam přijeli, otec tam již nebyl a dům poté policisté zapečetili. Když dostali klíče, odpečetila dům. Šli dovnitř, všude byla krev – v ložnici, vedle umyvadla, na zemi. I sáček, kde měl otec peníze, byl také celý od krve. Hned jí bylo jasné, že otec nezemřel přirozenou smrtí. Pokud se týká věcí, které se tam ztratily, jednalo se jednak o hotovostní peníze v sáčku, dále o peníze na hotovost - asi 5.000,- Kč, vkladní knížky, motorová pila, z vedlejšího pokoje se ztratila elektrická vrtačka, ztratily se i lepší věci z dárkových košů. Hotovost ve výši 5.000,- Kč byla bratra [REDACTED], v sáčku byly peníze jejího otce. Tam byla částka 35.000,- Kč. K tomu je třeba připočíst důchod, který otec bral den předtím – v [REDACTED], a ten činil přes 6.000,- Kč. Otcovu peněženku našla prázdnou, hozenou pod postelí. Drobných peněz mohl mít asi kolem 300,- Kč - 600,- Kč. Vždy měl u sebe nějaké peníze, kolem 3.000,- Kč – 4.000,- Kč. Žádné peníze se po činu v domě nenašly. Jako poškozená se připojuje s nárokem na náhradu škody za sebe i za bratra, ale neví přesně s jakou částkou. Ztratilo se asi cca 50.000,- Kč, motorová pila byla nová a nová byla i elektrická vrtačka. Přesnou částku není schopna vyčíslit. Ohodnocení, které je uvedeno v obžalobě, je směšné.

Svědkyne označila sáček – příloha č. 4 jako sáček, ve kterém měl otec zmíněné peníze.

Svědkyne dále uvedla, že zdravotní stav jejího otce byl vzhledem k věku velmi dobrý. Smrt matky, která měla alzheimerovu nemoc, ho moc nepoznamenala, neboť již rok předtím všichni věděli, že to přijde, a byli s tím smíření. Důchod jejího otce činil částku 6.375,- Kč. Když přijela k požáru, byli na místě policisté, oba její bratři, pan [REDACTED] a starosta pan [REDACTED]. Otec nechodil do restaurací, pouze občas v sobotu chodil hrát karty a možná si po smrti matky občas zašel na dršťkovou polévku, kterou měl rád. Neví nic o tom, že by se v hospodě zmiňoval o tom, že se mu po smrti matky nechce žít. Samozřejmě že ze smrti byl smutný, byli spolu přes 50 let, ale určitě si nechtěl sáhnout na život. Že by se chlubil, že je movitý, to určitě ne, ale v restituci získal zpátky statek, a proto si někteří lidé mohli myslet, že má doma velké peníze. Poškozená [REDACTED] [REDACTED] dále uvedla, že u pojišťovny uplatňovala pojistku pouze za dům.

Svědek [REDACTED] [REDACTED] ml. uvedl, že kromě něho byla dědicem po jeho otci sestra paní [REDACTED], nikdo jiný není. Bratr [REDACTED] zemřel. Dědické řízení je skončeno, rozhodnutí s sebou nemá. Ten den přijel domů do [REDACTED] a dcera mu řekla, že volá pan

starosta, že ve [] hoří, že otec leží na zemi, aby ihned přijel. Okamžitě tedy odjel, a když tam přijel, na místě byli policisté a řekli mu, že otec je mrtvý. Starosta mu řekl, že jestli si chce otce zapamatovat takového, jakého ho znal, ne ohořelého, ať tam nechodí, a proto tam nešel. Když ho odvezli, šli do domu s policisty, v domě byla hrozná zkáza, samá voda, nepořádek. V tomto okamžiku nic nehledal. Až později zjistili, že chybí vrtačka, motorová pila, snad peníze, ale o tom on nic nevěděl. Neví kolik měl otec peněz. Měly být uloženy v koženém pouzdře, které tam později našli. Neví tedy, kolik se ztratilo peněz, ale ví, že se ztratily peníze, pila, vrtačka, víno, kořalka a konzervy. I tento svědek poznal sáček v příloze č. 4 jako sáček, ve kterém měl otec peníze. Vratačka se našla, tu mu vrátili policisté. Pokud se týká konzerv, vína či kořalky, neví, kolik toho tam otec měl. Obžalovaného [] z dřívějšíka neznal.

K dotazům svědek [] dále uvedl, že na zemi viděl stopy krve, bylo to v předsíni, tam, co byl závěs, za kterým byl i uvedený sáček. Krev viděl i na umyvadle a na více místech. Bylo mu to divné a myslel si, že ho asi někdo přepadl, a to i proto, že bylo zamčeno, všude byly svíčky, i na posteli. Neví, zda byla nějaká náhrada škody žádána na pojišťovně, o vše se starala sestra. Připojuje se s nárokem na náhradu škody podle částek, které jsou uvedeny v obžalobě, a to jak ohledně peněz, tak ocenění odcizených věcí.

Svědek [] uvedl, že pokud se týká vztahů mezi manželi [], neumí se k tomu vyjádřit. Odpovídá to, co vypovídal v přípravném řízení. U žádného jejich konkrétního konání nebyl přítomen. Černou paruku, kterou vydal, mu zapůjčila [] [], když šli s kamarády na ples. Byla hnědočerná s dlouhými vlasy. Nevzpomíná si, odkud paní [] paruku přinesla ani kde mu ji předávala.

Po předstření paruky, která je v příloze spisu, svědek uvedl, že se jedná o paruku, kterou mu zapůjčila paní [].

Svědek [] uvedl, že jako starosta byl přizván k tomu, když pan [] nevycházel a jeho dům hořel, aby zjistil, co se stalo. Všichni viděli, že v domě hoří lůžkoviny a zvedá se kouř. Byli pozváni hasiči, kteří násilně otevřeli okno, neboť dveře byly zavřené. Hasiči vnikli dovnitř a našli pana [] a na něm ohořelé lůžkoviny. On šel dovnitř až následně, až když lékař ohledával mrtvolu pana []. Přišel v době, kdy ho lékař na zemi ohledával. Neviděl na něm známky zranění, v domě bylo zakouřeno, bylo špatně vidět, byl tam velký zápach z ohořelého peří. V té době tam přišel syn poškozeného, [] pro svoje peníze, které tam měl uloženy, ale nenašel je. Volali druhému synovi do [] a vyrozuměli i dceru. V tomto okamžiku nikdo nehovořil o tom, zda se tam něco dále ztratilo. Byli zdrceni.

K paní [] svědek uvedl, že její dceři do [] nahlásil, že paní nevychází. Následně se to hlásilo i policii. Bral to jako rodinnou záležitost. Paní [] odjela ranním autobusem a nikdo už ji neviděl přijet zpět. Pokud měla ještě manžela, mívala "cestovní horečku", po smrti svého manžela nikdy nikde přes noc nebyla, vždy byla doma, měla i hospodářské zvířectvo.

[] dále uvedl, že u pana [] předtím nikdy nebyl. Při ohledání, kterému byl přítomen, by řekl, že tam bylo vše přeházené, zejména písemnosti, na které on byl pečlivý a ukládal si je. Pan [] špatně viděl, měl asi přes 10 dioptrií. Když byl na půdě nalezen, ležel na zemi, a ví jistě, že brýle neměl. Jako nezúčastněná osoba se účastnil tří

prověrek výpovědí obžalovaných, vše proběhlo v pořádku, obžalovaní nebyli k ničemu nuceni a vypovídali dobrovolně a policisté při nich obžalovaným nic neukazovali, vše říkali obžalovaní sami.

K dotazům svědek ■■■ dále uvedl, že ve ■■■ byly domy paní ■■■ a pana ■■■ na dohled (přes malou zahrádku), rovněž na dohled od domu ■■■ byl dům pana ■■■. Po vsi se povídalo, že pan ■■■ má přes milion korun, sám se tím chlubil, i jemu to říkal. Rovněž pan ■■■ byl majetný člověk, byl šetrný, dříve měl statek. Paní ■■■ byla vdova po horníkovi, říkala, že má slušný důchod, nebyla rozhazovačná. Byl přítomen ohledání pana ■■■, lékař ho poslechl, rozpárali mu oděv, neslyšel, jestli lékař na místě konstatoval příčinu smrti. Pouze slyšel, že navrhl pitvu. Jako starostovi ■■■ se mu nedoneslo, že by se pan ■■■ choval nějak násilně k manželce. Ví jenom, že když se paní ■■■ podřezala, tak pan ■■■ pro ni jel.

Svědčyně ■■■ uvedla, že když maminku začali hledat, každý říkal, že někam odjela, ale jim bylo jasné, že to není možné. Hned jí napadl jedině pan ■■■, a to také nahlásila policii. V domě bylo rozbité sklo u dveří a přelepené páskou, ztratily se různé věci - cíchy, kapesníky, ručníky, žehlička, mixér, zlato, kávomlýnek, mechanická váha, peníze. Ztratilo se kolem 50.000,- Kč. Při hledání žádné peníze nenašli. Neobvyklé bylo, že byly zatažené závěsy, v kuchyni nebyly žádné utěrky a v koupelně ručníky. To bylo hrozně divné. Jako poškozená se připojila s nárokem na náhradu škody, ale chce se nejprve domluvit se sourozenci.

K dotazům svědkyně dále uvedla, že ona a manžel byli první, kdo byl v domě. Nepořádek tam nebyl, bylo uklizeno. V ložnici bylo ustláno, což maminka nemívala. Žádných rozbitých věcí si nevšimla. Maminka měla psa, a když maminku hledali, pes neustále kroutil hlavou, tak si myslí, že ho praštili do hlavy. Pes tam byl ještě celé léto, ale pak se někam ztratil. K podezření na pana ■■■ jí vedlo to, že dříve, než se do vesnice nastěhovali, se ve ■■■ nic nestalo. Po příchodu ■■■ do vesnice se poměry změnily tak, že se začaly ztrácet různé věci, lidé se jich hodně báli, ale to ví jenom z doslechu. Matka si na ■■■ někdy stěžovala, říkala, že ■■■ ji chodí strašit. Kde měla matka schované peníze, nevěděla. Hledali je, a když se vystěhovala celá místnost, našli 2 vkladní knížky. Peníze hledali úplně všude. Pojišťovna jí nic nehradila.

Svědék ■■■ uvedl, že k podezření, že se matce jeho manželky mohlo něco stát a že nikam neodjela, je vedlo i to, že byly rozbité dveře, nikdo se nestaral o králíky, slepice a psa, což by ona nikdy neudělala. Bylo nezvyklé, že v domě zůstaly neumyté hrnky od kafe, neuklizený chléb, což by tam tchyně nikdy nenechala, uklidila by to. Ztratilo se nějaké povlečení a další věci tak, jak to uvedl v přípravném řízení. Asi 3 dny po zmizení tchyně se ptal ■■■, jestli jel s babičkou autobusem do ■■■, on se zarazil, řekl, že ano a hned odešel. ■■■ se celý klepal. Neví, kde měla tchyně uložené peníze, švagr ■■■ nějaké našel v polštáři, bylo to asi 12.000,- Kč – 13.000,- Kč.

K dotazům svědek dále uvedl, že se nemůže vyjádřit ke vztahům mezi obžalovanými ■■■ a občany obce. ■■■ znal z dřívějšíka, byl to "lumpík", co nebylo přivázané, to odnesl, něco si i vypil, ale kdyby nepoznal paní ■■■, nikdy v životě by neudělal to, co se stalo. Byl zbabělec, když není pod nátlakem, tak by to neudělal.

Svědkyňe [] [] uvedla, že jako poškozená se připojuje s nárokem na náhradu škody podle toho, co určil znalec, a tak, jak je to vyčísleno v obžalobě. Jsou tři sourozenci, nikdo další nepřichází jako dědic v úvahu, a všichni dědili rovným dílem. Požaduje tedy třetinu shora uvedené částky.

K věci [] [] dále uvedla, že na zmíněném telefonátu jí bylo divné to, že hlas, který se ozval, jakoby nepatřil matce, a když řekla, že se jí zdá, že mluví s někým jiným, tak se ozval smích a ženský hlas řekl: "s kým bys asi tak mluvila". K podezření, že se matce něco stalo, ji vedla skutečnost, že by tam nikdy nenechala zvířata a psa. Nikdy nikam nejezdila přes noc. Neví, kolik měla peněz, a ani neví, kde je měla uloženy. Ví, že se tam poté nějaké peníze našly v polštářku, asi 14.000,-- Kč. Co se týče věcí, které se z domu ztratily, odpovídá to, co uváděla v přípravném řízení.

K dotazům, svědkyně dále uvedla, že s příbuznými probírali, co se mohlo stát, když se maminka ztratila. Měli pocit, že se s ní muselo něco stát, a měli pocit, že to udělali obžalovaní []. Věděli, že pan [] asi nebyl dobrý člověk a maminka se ho bála. Jeho jméno tam padlo. Když se maminka ztratila, první tam byla sestra, paní [].

Svědék [] [] uvedl, že jako poškozený se nepřipojuje s nárokem na náhradu škody, a dále dodal, že k podezření, že se mamince něco stalo, je vedlo to, že byly rozbité vstupní dveře a ztratily se různé věci. Ztratila se nějaká váha, prášek na praní, ručníky, ložní prádlo, žehlička a jiné. Pokud se týká peněz, věděl, že nějaké matka měla, ale kolik a kde byly uloženy, to nevěděl. Peníze se tam potom našly, bylo to 15.000,-- Kč. Pokud se týká dědického rozhodnutí, dědili všichni tři sourozenci rovným dílem, na třetinu.

Svědék [] [] uvedl, že v den, kdy byl nalezen pan [], ho viděl ještě než byl odvezen. Byl tam. V té době tam nehořelo. Pan [] byl na posteli a ruce měl za hlavou. Byl to ten den, co tam později začalo hořet. Když přijela záchranka, už se tam valil dým. Nemohli se tam dostat, tak zavolali hasiče. Byl vidět asi půlmetrový plamínek. Poprvé tam ten den byl okolo 11-té hodiny dopolední, to když ho viděl, že spí. Potom, když hořelo, bylo skoro poledne. Pan [] s ním nehovořil. Byl u něho i den předtím, nebylo na něm nic neobvyklého, pouze si stěžoval, že je mu smutno, že je tam sám. Chtěl koupit mouku, tak se ho šel zeptat, jakou chce přivést. Nemovitost nebyla nijak poškozena.

K dotazům svědek dále uvedl, že v době, kdy tam přišel a viděl, že pan [] spí, bylo otevřeno na verandu, a tam také dal mouku. Chtěl jít dál, ale tam už bylo zavřeno. Šel se proto podívat do chléva a na zahradu, jestli tam není. Pan [] nikde nebyl, tak se podíval do okna. Ťukal, ale neotvíral. Bylo mu divné, že spí. Šel tedy domů a řekl to manželce, která jej tam poslala zpátky, ať pořádně zabouchá. Cestou se stavil v motorestu a dozvěděl se, že si nebyl ani pro chleba. To už mu bylo hodně divné a šel se na pana [] podívat znovu, uviděl, že se peřina nepohybuje, a proto šel zavolat na policii. Když přijela policie a záchranka, tak už se valil čoud. Do restaurace chodil pan [] hodně málo, pouze do motorestu pro chleba. V okruhu svých známých se nikdy nezmiňoval o sebevražedných úmyslech. O tom, zda byl movitý či chudý, nic nevěděl. Když nahlížel do okna, nevšiml si žádných rozsvícených svíček.

Svědkyňe [] [] uvedla, že [] [] i [] [] jí říkali, že právě manželé [] jsou těmi, kteří by s úmrtími jejich příbuzných mohli mít něco společného.

Svědkyne [REDACTED] uvedla, že v domě jejích rodičů se ztratilo video, videokazety, mobilní telefon, peníze na hotovosti okolo 10.000,-- Kč –15.000,-- Kč. Peníze měli uloženy v takové "kasírtašce" a byly rozděleny do obálek a byly uloženy někde v obývacím pokoji ve stěně. Dědila ona a sestra [REDACTED] a to rovným dílem. Nepřipojuje se jako poškozená s nárokem na náhradu škody. Její rodiče neměli nikdy s nikým žádné problémy, s nikým se nehádali.

K dotazu svědkyně dále uvedla, že i když byla smrt jejích rodičů uzavřena, nevěřila, že by se mohlo jednat o sebevraždu. Byla přesvědčena o tom, že jim to někdo musel udělat, sebevraždu vyloučila. K ní neměli důvod. Rodiče běžně nekouřili. Láhev propan-butanu tam byla asi 14 dnů až 3 týdny. Smrt rodičů ze začátku dávali do souvislosti s plynem, byl tam cítit. Poté, když zjistili, že se ztratily různé věci, přestali si to myslet. Láhev propan-butanu mohla být podle ní asi z půlky plná.

Svědka [REDACTED] uvedl, že u rodičů jeho manželky se ztratil videopřehrávač, mobilní telefon paní [REDACTED], peníze, jejichž výši přesně nezná, dále rádio, magnetofon, nějaké hodinky, zlato, revolver. Rodiče jeho ženy neměli s nikým žádné problémy. Neměli sklony k sebelitování či k sebevraždě. V domě byl první poté, co je zavolali sousedi, že tam štěká pes a že rodiče neodpovídají na telefon. Přijeli s manželkou a dcerou na místo a šli na pozemek manželčiny rodičů, všude bylo zavřeno, tak dcera zadním okýnkem vnikla dovnitř a otevřela mu. Neví, jestli byly zavřené vnitřní dveře, kterými se muselo projít. On se dovnitř dostal zadním vchodem, který mu otevřela dcera. Prošel domem a myslí, že dveře do kuchyně byly zavřené. Dveře z pokoje do chodby byly také zavřené. Neobvyklé v domě byly zejména nedopalky od cigaret, popel, dále tam byla za dveřmi dřevěná násada, která tam nebyla. V ložnici ležel otec oblečen a vedle postele měl boty, což bylo rovněž neobvyklé, vždy se zouvali v předsíni.

K dotazům svědek dále uvedl, že když procházel, dveře mezi pokojem a kuchyní, ty byly zavřené, dveře mezi kuchyní a krajním pokojem byly otevřené. Šel z chodby do pokoje a mezi kuchyní a pokojem je další chodba. V pokoji, kde byl tchán, si nevšiml ničeho neobvyklého, pokud se týká lampičky. Když do domu vešel, vzduch byl nasycen plynem.

Svědkyne [REDACTED] uvedla, že to bylo v úterý odpoledne, spíše k večeru, když se u nich objevili králíci, kteří patřili [REDACTED]. Volali jim, ale nikdo u nich telefon nebral, a to bylo divné, proto zatelefonovali dceři [REDACTED] - paní [REDACTED] do [REDACTED]. [REDACTED] asi po půlhodině přijeli a společně se sešli u domu [REDACTED]. Dovnitř se nedívala, a tak neviděli, jestli tam někdo leží. Ona vevnitř nebyla. Manželé [REDACTED] neměli žádné nepřátele. Spolu se přátelili a často se navštěvovali. Vyloučila sebevražedné sklony manželů [REDACTED].

K dotazům svědkyně dále uvedla, že si nikdy nevšimla pohybu podezřelých osob kolem domu [REDACTED], ale chodí do práce. Když přijelo nějaké auto, toho si všimli, pokud ale někdo přišel pěšky, o tom nemohli vědět. Na místo nejprve přijeli hasiči, poté lékař. Neslyšela, jak se vyjádřil lékař o příčině úmrtí. Později se doslechla, že se mělo jednat o otravu plynem. Neví od koho to slyšela, ale od lékaře to osobně neslyšela. Vzpomíná si, že prvně o plynu mluvil pan [REDACTED], když vešel dovnitř. Pokud se týká pána, který si měl u [REDACTED] říkat o vodu, bylo to asi 14 dní před touto událostí.

Svědkyne [redacted] uvedla, že jako poškozená se připojuje s nárokem na náhradu škody podle obžaloby. Byla jim vrácena zbraň a žluté rádio [redacted] které od uvedeného odečítá. Dědické řízení je skončeno, dědili se sestrou rovným dílem. K věci svědkyně uvedla, že v domě se ztratilo video, mobilní telefon, zbraň, peníze, které rodiče měli v částce od 10.000,-- Kč do 15.000,-- Kč. Dále se ztratilo rádio. Více hned nepostřehli. Později zjistili, že chybí i holicí strojek, tři kusy náramkových hodinek. Rodiče neměli s nikým žádné konflikty a vůbec neměli žádný důvod spáchat sebevraždu. Od samého začátku policii tvrdili, že by si rodiče sami na život nesáhli. Měli dva měsíce nové auto, začali si i kupovat nový nábytek. Chtěli se zařídit a něco si užít. Maminka si vždycky výměnu propanbutanové bomby zapisovala do kalendáře. Propanbutanová bomba byla používána každý den, maminka každý den vařila. Na poškození lampičky ji upozornila dcera, která, když v pokoji luxovala, si všimla, že chybí asi polovina šňůry. Nahlásila to na policii v [redacted], kteří zbylý konec odvezli, ale tím to také skončilo.

Svědka [redacted] uvedl, že manžele [redacted] znal přes přítelkyni [redacted]. Pokud se týká propanbutanové lahve, odhadl, že tam mohla být tak polovina náplně. Manželé [redacted] neměli žádné problémy ani žádný důvod k sebevraždě. Usoudili, že to nemohla být sebevražda i podle toho, jak to tam vypadalo. Ten den, kdy byli manželé [redacted] nalezeni, tam byl, byl i uvnitř. Ztratilo se video, mobilní telefon, rádio, revolver, peníze, ale neví jak velká částka. Neví, kde měli [redacted] peníze uloženy. Kus železa, který se v domě našel, bylo vlastně páčidlo na vytahování hřebíků, a myslí si, že nebylo [redacted]. Všiml si i hůlky, ale neví, jestli tam dříve bývala. Neví přesně, kdy se rodina dozvěděla o skutečné příčině smrti manželů [redacted].

Svědka [redacted] uvedl, že znal poškozené [redacted] a [redacted] a [redacted]. Pan [redacted] byl starší pán, s každým si dobře rozuměl, neměl žádné problémy. Paní [redacted] byla také taková, znal i jejího manželka, měli výborné sousedské vztahy. Pan [redacted] byl svérázné povahy, ale zlý nebyl. Nikdo ze vsi, ani on, nevěřili, že by [redacted] byl schopen spáchat sebevraždu. Nebyl schopen nikam jít bez brýlí, které měl velmi silné. Jeho nemovitost je 300 metrů přes silnici od pana [redacted], stejná vzdálenost je zhruba k panu [redacted] a k paní [redacted]. Pokud se týká paní [redacted], její smrt nebyla původně s nikým spojována, ale po úmrtí pana [redacted] se ve [redacted] povídalo, že paní [redacted] o smrti pana [redacted] něco ví, a krátce na to se ztratila. Ve vsi nikdo nevěřil, že pan [redacted] spáchal sebevraždu, protože ten člověk se měl docela rád a kromě těch brýlí neměl žádné velké problémy, dovedl se sám o sebe dobře postarat. Hned se říkalo, že to nemůže být sebevražda, a nikdo nevěřil tomu, že by dokázal vylézt na půdu bez brýlí. O paní [redacted] se nejprve říkalo, že se ztratila. Když ji pak našli, bylo jasné, co se asi stalo. Její smrt byla spojována s úmrtím pana [redacted], někde v obchodě ve [redacted] měla vyprávět o smrti pana [redacted] a pak se hned ztratila. Obžalovaného [redacted] znal pouze od vidění, blíže ho nezná. Vůbec neví, jaké byly v jejich rodině vztahy. Ve vesnici se do té doby o nich nemluvilo.

[redacted] jako svědkyně uvedla, že její bratr [redacted] by sebevraždu nespáchal. Navštěvovali se sporadicky. Zda se z domku bratra něco ztratilo, neví. Bratr špatně viděl, měl silné brýle.

Svědka [redacted] uvedl, že jeho strýc, pan [redacted], neměl žádný důvod k sebevraždě, měl se velice rád. Byl to velice spořivý člověk. O jeho zdravotním stavu podrobně neví. Moc se nestýkali, ale myslí, že byl přiměřený jeho věku. Chodil, dokázal se

sám o sebe postarat. Jeho handicapem byly brýle, bez kterých se neobešel, měl asi 12 – 13 dioptrií. Bez brýlí by určitě po schodech na půdu nevylezl. Měli pochybnosti o tom, že by strýc spáchal sebevraždu. Přímo se k tomu ale nevyjadřovali. Měl za to, že věc vyšetřují odborníci, nechtěl se jim do toho plést a také nechtěl více rozrušovat svoji matku. Ze zkušeností matky věděl, že strýc ■■■■ měl vždy více peněz, peníze i půjčoval. Nevěděl, kde peníze měl uloženy, ale vždycky doma nějaké měl. Strýc byl hodně nedůvěřivý, ani jeho matce se nesvěřoval. Mohl mít na hotovosti kolem 60.000,-- Kč, byl opravdu spořivý. Co se všechno ztratilo, neví, nemá o tom žádnou představu. Dědictví je vyřízeno, dědila jeho matka. Matka mu neřkala, s jakou částkou se jako poškozená připojuje k trestnímu řízení. Strýc mohl vážit do 70 kg. Viděl ho naposledy před 2 lety, vážil více než 58 kg. Vzhledem k povaze strýce je možné, že se chlubil, že má peníze. Myslí tím po vesnici než v rámci rodiny.

Svědék ■■■■ ■■■■ uvedl, že v rozhodném období znal oba obžalované z práce a z ubytovny. Jevili se mu jako normální lidi, vycházeli se všemi, navrch měla paní ■■■■. Neví o žádných finančních problémech, to až ke konci si půjčovali. Neví nač půjčku používali a jak ji spláceli. Uvádí, že jemu dluží 800,-- Kč, půjčil jim na jídlo. Zprostředkoval jim prodej videa, neboť oni neměli občanské průkazy. Obžalované vezl jednou, a to do ■■■■, do ■■■■ je nevezl. To, že měla paní ■■■■ navrch, vysvětluje tak, že když se hádali, tak paní ■■■■ ho "uzemnila" a on zmlkl. Obžalovaný poslouchal obžalovanou. Neví, proč měli finanční problémy, asi posílali peníze domů. Měli vyšší životní standart než svědek, především v jídle a v oblečení. Pan ■■■■ se rád napil a paní ■■■■ ho musela krotit. Když se napil, byl agresivní. Jednou se stalo, že pan ■■■■ ■■■■ bez důvodu napadl, ale nebylo to nic vážného, ale hned zkrotl. Neměl dojem, že by se obžalovaná obžalovaného bála. Pan ■■■■ obžalovanou ■■■■ poslouchal.

Svědék ■■■■ ■■■■ uvedl, že bydlel na ubytovně a obžalovaní bydleli vedle něho, měli společnou kuchyň, koupelnu a sociální zařízení. Ten den, ■■■■.2002, se obžalovaní vrátili večer z procházky, a poté znovu odešli a vrátili se po 22. hodině. Neví, kolik to bylo hodin, ale šli 2x ven. Kdy se vrátili podruhé, to neví. Kdy svědek šel spát, si nepamatuje. To, co vypovídal na policii, bylo přesnější, tam si to lépe pamatoval.

Podle § 211 odst. 2 písm. b) tr. řádu byl čten protokol o výpovědi svědka ■■■■ ■■■■ na č.l. 1633-1637, aby se k němu vyjádřil, a to nejen ve vztahu k ■■■■.2002, ale i k ostatním věcem, jelikož si na věc už přesně nepamatoval.

Ke zmíněné výpovědi svědek uvedl, že je to pravda. Nic dalšího k tomu uvést nemůže.

K dotazům dále dodal, že ubytovna byla od domu poškozených vzdálena asi 100 metrů. O poškozených ■■■■ se říkalo, že mají peníze a že chtějí koupit budovu zmíněného kasína. Nestávalo se, že by obžalovaná běžně volala telefonem a dotazovala se na to, kdy má jít obžalovaný ■■■■ do práce.

Svědkyně ■■■■ ■■■■ uvedla, že vztahy mezi obžalovanými ■■■■ byly dobré. Pan ■■■■ pil, paní ■■■■ nechtěla, aby mu dávali alkohol, že je potom agresivní. Jednou byl agresivní i vůči obžalované. Inkriminovaný den ■■■■ odešli s tím, že jdou na vlakové nádraží zeptat se, kdy jim ráno jede vlak do ■■■■. Bylo to k večeru kolem páté až půl šesté hodiny. Večer potom opět odešli, ale neví, v kolik hodin to bylo a jak dlouho byli pryč. To, co vypovídala v přípravném řízení, byla pravda, tehdy si na věc pamatovala lépe a nic dalšího uvést nemůže.

Podle § 211 odst. 2 písm. b) tr. řádu byl čten protokol o výpovědi svědkyně [REDAKCE] na č.l. 1645-1649, aby se k němu vyjádřila, neboť tehdy si věc pamatovala lépe.

K tomu svědkyně uvedla, že to, co bylo čteno, je pravda, nic dalšího uvést nemůže.

K dotazům svědkyně dále uvedla, že obžalovaní žili jako normální, běžní lidé. Většinou nakupovali potraviny, a to základní, chléb, mléko, kávu. Věděla o půjčce, kterou měli v [REDAKCE]. Bavili se o půjčkách. O nějaké exekuci mluvili, že si musí něco vyřídit. Exekuce měla být pro pojišťovnu pro něco nezaplaceného. Exekutor byl za nimi i na ubytovně. Paní [REDAKCE] užívala prášky a pak většinou spala.

[REDAKCE], dcera obžalované [REDAKCE], uvedla jako svědkyně, že ve vztahu s [REDAKCE] byla její matka dominantní a podle ní se vše řídilo.

Svědék [REDAKCE] uvedl, že jak jeho matka, tak teta s babičkou žili skromně a měly našetřeny nějaké peníze. Jeho matka šetřila na byt. Při prohlídce bytu babičky po zmíněné události zjistil, že v ložnici byl nedopalek cigarety, ač u nich nikdo nekouřil a návštěvě by tam kouřit nedovolili. Ztratili se vkladní knížky, ale kolik na nich bylo peněz, neví. Teta [REDAKCE] měla uzavřeno vícero stavebních spoření. Teta [REDAKCE] měla vždy k dispozici částku okolo 20.000,-- Kč. Babička před zmíněnou událostí neměla problémy s pamětí a vzhledem k věku byl její zdravotní stav dobrý.

Shodně uvedl i svědek [REDAKCE], který dále uvedl, že za klikou dveří domu babičky byly zastrčeny noviny a okno nade dveřmi bylo pouze přivřené. Protože se mu to vše jevilo podezřelé, tak zavolal policii a společně s policisty potom šel do domu. V kuchyni ležela babička [REDAKCE] a byla zmatená. Následně policisté zjistili, že v domě je mrtvola, a proto mu řekli, aby počkal venku. Zde zaslechl útržkovitě rozhovor policisty s babičkou, která hovořila o nějakých dvou mužích, z nichž jeden měl být velký a druhý malý, a mělo tam padnout i jméno policisty jménem [REDAKCE]. Při následné prohlídce zjistili, že kromě dokladů se ztratily i peněženky, smlouvy a další doklady, nejméně 6 vkladních knížek a minimálně částka 10.000,-- Kč na hotovosti. Když se babička vrátila z nemocnice, tak říkala, že to bylo [REDAKCE], říkala o šermování, což byla její sebeobrana, a proto musela být nějak fyzicky napadena.

[REDAKCE] jako svědkyně uvedla, že předmětné noci byla doma společně se svými dcerami, a předtím než jí odvezli do nemocnice, tak měla sen, kde viděla mušketýry, jak bojují a měli ruce nahoře a v nich něco měli, snad to byly klacky, aby zmlátili [REDAKCE] nebo [REDAKCE]. Šli úmyslně po nich. Bylo to určité u nich doma a ještě nebylo světlo, neboť se svítilo v místnosti, kde ležela. Svědkyně dále dodala, že nějaký [REDAKCE] s blondýnkou si u ní byly dvakrát vypůjčit cukr. Ten [REDAKCE] byl vysoký a bydlel na [REDAKCE] u řeky. Nikdo tam nebyl tak vysoký jako ten [REDAKCE].

Svědkyně [REDAKCE] mimo jiné uvedla, že po vesnici se povídalo, že [REDAKCE] měla uspořeny nějaké peníze, neboť byla hodně šetrná. Sestra [REDAKCE] ani její dcery s nikým neměly žádné problémy.

Svědék [REDAKCE] uvedl, že na místo přijeli jako policisté a byli 3. Do bytu vstoupil oknem nad dveřmi. Paní [REDAKCE] našel v kuchyni, ležela přikrytá dekou a ruka

byla svěšená z postele. Zjistil, že poškozená žije, oddělal deku. Říkala mu, že nic nepotřebuje. Ptal se jí, co se stalo, zda byl někdo vevnitř. Paní [REDAKCE] tvrdila, že tam někdo vlezl oknem. Mluvila o dvou osobách. Vypadalo to, že si chce vzpomenout, že pachatele zná, ale nemůže si vzpomenout. Popsala muže vyššího, silného z [REDAKCE] (ubytovna). Na to našel druhou poškozenou paní [REDAKCE], a poté našel poškozenou [REDAKCE] ve vaně. Před příjezdem lékaře nebylo s ničím hýbáno. Stopy po hledání byly patrné, v ložnici byly otevřeny zásuvky u nočních stolků. Paní [REDAKCE] na sobě měla deku, která byla pečlivě srovnaná, byla to klasická deka – peřina. Poškozená byla fialová, byla silně podchlazená. Pomalu si vzpomínala na událost, zmatené to nebylo. Uvádí, že neví, zda ho poškozená [REDAKCE] poznala, ač pochází ze stejné dědiny a vídávali se často. Že by to mohl být pan [REDAKCE] si vyvodil z toho, že mluvil s kolegou, který mu řekl, že 3/4 roku předtím vyslýchali jiní policisté pana [REDAKCE]. Na zmíněné ubytovně bydleli oba obžalovaní a ještě dvě další osoby. Vše, co tehdy zjistil a slyšel, uvedl v úředním záznamu. Ohledně druhé postavy nic poškozená [REDAKCE] neříkala. Klíč od vchodových dveří byl uvnitř nich. Když odkryl deku, tak poškozená [REDAKCE] měla oči vytřeštěné.

[REDAKCE], jako sestra obžalované [REDAKCE] využila svého práva odepřít výpověď a nevypovídala. Svědkyně [REDAKCE], jako matka obžalované [REDAKCE] a tchyně obžalovaného [REDAKCE], využila svého práva odepřít výpověď a nevypovídala.

Svědék [REDAKCE] uvedl, že při poskytování půjčky se nemusí uvádět, na jaký účel půjčka je. Půjčka od [REDAKCE] byla poskytována každému z obžalovaných zvlášť. Úroky nejsou uvedeny v %, ale je tam pevná sazba, navýšení vychází zhruba přes 50 %. Ke konci splácení byly problémy. Svědkovi předestřeny údaje na č.l. 1678, k nimž uvádí, že souhlasí. Zpočátku byla situace ve splácení dobrá. Příjmy si ověřoval pouze z výplatních pásek. Z jejich strany exekuce nařízena nebyla. Pokud nebyly splátky včas, jednali o tomto. Splátky byly placeny v hotovosti. U uzavírání smluv na půjčku byli oba dva obžalovaní. Obžalované znal jenom jako klienty.

[REDAKCE] jako svědkyně uvedla, že obžalované [REDAKCE] nikdy žádné léky nesháněla a není pravda, pokud to obžalovaná tvrdí. Obžalovaná [REDAKCE] setrvala na tom, že za ní paní [REDAKCE] chodila každý týden a prášky jí prodávala.

Svědék [REDAKCE] uvedl, že odjížděl [REDAKCE] služebně a vracel se v sobotu [REDAKCE] či [REDAKCE]. Když se vrátil, bylo nezvyklé to, že byly zamčeny dveře, které se nezamykají, a dům byl prázdný, i když tam měla být matka, která téměř z domu nevycházela. Nikdo nebral telefony, ač matce celý den v pátek volal. Stopy po hledání v domě byly, veškeré skříně, zásuvky a poličky byly otevřené a nebo přehrabané. V domě měl uloženy peníze ve své pracovně v psacím stole, bylo tam zhruba 15.000,-- Kč, matka měla uloženy peníze v prádelníku pod prádlem, bylo tam zhruba 5.000,-- Kč - 8.000,-- Kč. Oboje peníze se ztratily, jak matky, tak jeho. Dědické řízení je vyřešeno a vypořádáno, dědil toliko on, žádný jiný dědic není. Svědek dále uvedl, že jako poškozený se připojuje k trestnímu řízení s částkou 20.000,-- Kč a dále s náklady pohřbu, které již vyčíslil. To, co doložil, je již vyčísleno ve spise v dokladech, které předložil. Pohřebné obdržel v částce 5.000,-- Kč. K jednotlivým položkám svědek uvedl, že 12.012,-- Kč je vyúčtování pohřební služby, dále se připojuje s částkou za hudbu a vykopání a zahrabání hrobu. Požaduje tedy jednak částku 20.000,-- Kč za odcizené peníze, dále náklady za krematorium, za hudbu a vykopání hrobu. S matkou po nálezu nemanipuloval. První na místě byla policie. Matka mohla vážit v té době asi 70 kg. Svědkovi ukázán doličný předmět,

rozlomený váleček – příloha č. 7), k tomu uvedl, že váleček je jejich a vrátit ho nechce, může se zničit. Svědkovi ukázán doličný předmět, a to nůž – příloha č. 6), k tomu uvedl, že také tento nůž je jejich. Obžalovanou [REDAKCE] viděl poprvé na rekonstrukci, předtím ji nikdy neviděl.

K dotazům svědek dále uvedl, že ohledání místa činu bylo provedeno bezprostředně po příjezdu policie. Žádné poznatky o pohybu cizích osob v místě bydliště neměl. V obývacím pokoji nemají žádné postele.

Svědce [REDAKCE] uvedla, že když byla u paní [REDAKCE] na návštěvě, byla tam přítomna nějaká žena, která byla blond, měla asi 30-35 let, na sobě strakaté šaty, a ta žena vůbec nemluvila. Když ta žena odešla, tak se paní [REDAKCE] ptala, kdo byla ta žena a paní [REDAKCE] uvedla, že je to paní z povodní, která se u ní ubytovala. Paní [REDAKCE] říkala, že ta žena, je od [REDAKCE]. Ta žena byla vyšší než ona, ale silnější. Svědkyně uvedla, že by zmíněnou ženu poznala.

Na to [REDAKCE] vyzvána, aby se postavila a svědkyně [REDAKCE] vyzvána, aby sdělila, zda obžalovaná [REDAKCE] je onou ženou, o které hovořila, či nikoliv. Svědkyně uvedla, že je to s určitostí ona. Je si jistá, tehdy měla na sobě blond paruku. Na to svědkyni předložena fotodokumentace pořízená v rámci prověrky výpovědi obžalované [REDAKCE] na č.l. 563-580, aby se vyjádřila, zda onou osobou je obžalovaná [REDAKCE] a zda odpovídají strakaté šaty. K tomu svědkyně uvedla, že ano, ale obžalovaná v té době měla strakaté šaty s krátkým rukávem, její šaty byly kratší než ty, co jsou na fotografiích.

K dalším dotazům svědkyně uvedla, že k poškozené přišla ve [REDAKCE] hodin a odešla ve [REDAKCE] hodin, obžalovaná odešla dříve. S poškozenou se bavila o povodních, a pak odešla, resp. obžalovaná při odchodu poděkovala za kávu, jinak nic neříkala. Po návštěvě ona žena odešla z místnosti, ven na dvůr, a poté ji už neviděla. V [REDAKCE] skládala na policii portrét té ženy. Tehdy jí ukazovali různé oči apod. S určitostí to byla obžalovaná [REDAKCE]. Je pravdou, že v novinách ji viděla. Portrét na policii sestavila dříve, než obžalovanou viděla v médiích.

Svědek [REDAKCE] uvedl, že na tu ženu, kterou viděl, si pamatuje, ví, jak vypadala. Byla menší, ve věku kolem 30 – 35 let. Byl zaměstnán v restauraci v kulturním domě v [REDAKCE], a žena se tam tehdy přišla zeptat na nějaké ubytování. Popsal ji cestu k místnímu penzionu. Žena s sebou nic neměla. Myslí si, že by tuto ženu poznal.

Na dotaz předsedy senátu, zda se jednalo o v jednacích síních přítomnou obžalovanou [REDAKCE], svědek uvedl, že potvrzuje, že obžalovaná [REDAKCE] je tou ženou, o které mluvil. Bylo to někdy v srpnu 2002, myslí, že v době povodní.

Svědek dále uvedl, že žena tam tehdy byla sama, žádný muž s ní nebyl. V kontaktu s tou ženou tehdy byl asi 1 minutu. Pamatuje si ji ale dobře, protože 10 let pracoval v restauraci a má dobrou paměť na lidi. Myslí si, že tehdy měla obžalovaná [REDAKCE] kratší vlasy.

Svědek [REDAKCE] uvedl, že v [REDAKCE] mají obchod, a tehdy zastupoval svoji manželku v obchodě. Přišla paní, kterou neznal, a protože se objevila v den, kdy u nich byly velké povodně a dalo se do vesnice dostat jen z jedné strany, zarazilo jej to. Ptal se jí, jak

se k nim dostala. Řekla, že přijela z [REDAKCE] Čech. Žena byla středně vysoká, přesně si to už nepamatuje, její popis uváděl ve svědecké výpovědi v přípravném řízení. Ví, že měla tmavé vlasy, byla středně silné postavy. Myslí, že vlasy byly kratší a spíše tmavé. Doufá, že tuto osobu by poznal.

Na dotaz předsedy senátu, zda se jednalo o v jednacích síních přítomnou obžalovanou [REDAKCE], svědek uvedl, že si myslí, že to je s největší pravděpodobností žena, o které mluvil, ale tehdy byla silnější. Hovořili spolu asi 5 minut. V jejich obuvi si něco kupovala. Myslí, že měla nějakou menší tašku. Žena neřikala, že by přijela ještě s někým dalším. Myslí si, že tam byla sama. Přístup do [REDAKCE] byl tehdy pouze z jedné strany, a to z [REDAKCE]. Myslí si, že ten den byl čtvrtek, přesné datum nedokáže odhadnout. Ten čtvrtek má zafixován v souvislosti s povodní. Policie mu žádné fotky žen neukazovala. V médiích se nikdy nedočel o tom, že paní [REDAKCE] byla dříve silnější.

K návrhu státní zástupkyně byli dále slyšení svědci - policisté, kteří v přípravném řízení prováděli některé úkony ve vztahu k poškozené [REDAKCE]. Jedná se o policisty ze Správy [REDAKCE] kraje [REDAKCE] a [REDAKCE].

Svědek [REDAKCE] uvedl, že jako pracovník Policie ČR, Správy [REDAKCE] kraje byl členem výjezdové skupiny při ohlášení smrti paní [REDAKCE] v [REDAKCE]. V [REDAKCE] 2002 vyjela výjezdová skupina na místo činu do [REDAKCE]. Prováděl zde ohledání místa činu se vším, co k tomu patří, tj. včetně zajišťování stop a sepsání protokolu. S obžalovanou [REDAKCE] přišel do styku až při předání věci na policii do [REDAKCE], kdy s ní prováděl prověrku výpovědi na místě činu a výslech svědka. Výslech svědka byl prováděn na Správě v [REDAKCE] myslí, že v dubnu 2003. Na základě tohoto výsledku pak byl požádán, aby provedl s obžalovanou prověrku její výpovědi na místě činu v [REDAKCE]. Pokud se týká pachových stop odebíraných na místě činu při ohledání, tyto se snímaly v pokoji, kde byla zemřelá, ze sedáku židličky, dále se snímaly z nože, který byl nalezen v kuchyni, a myslí, že byly snaty i z kliky dveří u kuchyně. Při výslechu jako svědkyně vypovídala obžalovaná [REDAKCE] samostatně a byly na ni činěny pouze doplňující otázky. Výslech byl konán za přítomnosti obhájce obžalovaného. Pokud je dotazován, zda při prověrci výpovědi na místě obžalované [REDAKCE] předestírali, kde mělo dojít ke skutku a podobně, tak k tomu uvedl, že obžalovaná byla řádně poučena, prověrka se konala za přítomnosti dalších osob – policistů a nezúčastněné osoby. Obžalovaná [REDAKCE] sama označovala, odkud kam šla. Začínalo se v [REDAKCE] na autobusovém nádraží, kde vystupovala, a poté odtud odjížděla do [REDAKCE]. Poté se z [REDAKCE] odjelo do [REDAKCE] a pokračovalo se v úkonu tak, jak svědkyně ukazovala, kde vystoupila a kudy chodila. Dům poškozené označila sama obžalovaná. Při prověrci výpovědi bylo zařízení v domě již částečně vyklizeno. Pokud si vzpomíná, tak obžalovaná nebyla schopna přesně určit, co kde bylo, nebyla si schopna vzpomenout ani na přesné označení místností. Pokud se týká vlastního zařízení domu, myslí, že v pokoji vpravo od kuchyně, kde byl krb, označovala nějaké větší hudební nástroje, ale nebyla schopna určit přesně, o jaké nástroje se mělo jednat. Tyto hudební nástroje označila při prověrci výpovědi. Svědek si vzpomněl, že při ohledání místa činu byla v tomto pokoji souprava elektronických bicích nástrojů. Při svědecké výpovědi obžalovaná označila, že se byla na něco ptát v prodejně obuvi. Uváděla to spontánně, nic jí nebylo předestřováno. Pokud se týká osob, které byly s obžalovanou v [REDAKCE] v kontaktu, tyto byly policií vytěženy tak, že se samy v době šetření přihlásily. Zřejmě se jednalo o paní, která navštívila paní [REDAKCE] v kuchyni.

K dotazům svědek dále uvedl, že pachové stopy se snímaly i z válečku a z útržku látek, kterými byla poškozená přivázána. Tehdy došlo k chybě v zápisu, protože tyto stopy se zajišťovaly i jako biologické a v protokolu o ohledání tato stopa nebyla označena jako pachová. Neví, proč obžalovaná [REDAKCE] nebyla schopna na místě činu označit, kde co přesně bylo. Buď si nevzpomínala nebo si nechtěla vzpomenout. Prověрка výpovědi probíhala dost chaoticky. Myslí, že obžalovaná označila pokoj naproti kuchyni. V té době tam už ale nebylo poznat, zda tam spala. Ví, že při ohledání místa činu byla v pokoji palanda, dole nebyly peřiny, tyto byly ustlány na hořejší posteli. Nůž byl nalezen na kuchyňské lince, nahoře na horních skříňkách, přibližně v jejich polovině. Nevzpomíná si, že by při prověrice výpovědi někdo poslal většinu přítomných pryč a vynadal obžalované, proč vše protahuje. Neví nic o tom, že by na místě obžalované někdo vynadal.

Svědka [REDAKCE] uvedl, že je zařazen jako komisař se specializací násilná trestná činnost u Policie ČR, Okresní ředitelství [REDAKCE]. Z titulu svého zařazení se asi 7 – 10 dnů po nález paní [REDAKCE], když se vrátil z dovolené, podílel na objasňování této trestné činnosti. S obžalovanou [REDAKCE] přišel do styku asi v [REDAKCE] nebo [REDAKCE] 2003 poté, co byla společně s manželem vzata do vazby Okresním soudem v [REDAKCE] pro podezření z trestného činu loupeže. Byl přítomen výpovědím obžalované, proběhlo několik výpovědí ohledně trestné činnosti v [REDAKCE], účastnil se několika prověrek. Pokud jde o [REDAKCE] [REDAKCE], byl přítomen rovněž několika výslechům s obžalovanou, minimálně jeden (z [REDAKCE].) sám sepisoval. Jednalo se o protokol o podání vysvětlení, kdy paní [REDAKCE] vystupovala jako svědek. Všechny skutečnosti uváděla do protokolu sama, bylo jí pouze předestřeno místo spáchání – tzn. že se jedná o [REDAKCE]. Konkrétní popis domu jí nepředestřeli, pouze paní [REDAKCE] se dotazovala, zda by jí to nemohli nějak přiblížit, a on s kolegou [REDAKCE] jí řekli, že detaily z místa jí nemohou říci, že později by to mohla použít proti nim. V žádném případě ze strany policie nebyly uváděny detaily, týkající se popisu domu a zařízení a ani v protokolu o podání vysvětlení nejsou zachyceny. V té době vystupovala paní [REDAKCE] jako svědek. Ve výslechu se pokračovalo i druhý den, ale tento protokol už neseptisoval, pouze byl přítomen. Ze strany policie nebyly nikdy u žádného úkonu, kterému byl on osobně přítomen, předestřeny obžalované [REDAKCE] nějaké konkrétní detaily. Byl i při prověrice výpovědi svědka na místě v [REDAKCE]. Tehdy měl na starosti služební vozidlo, tak spíše popojížděl. Přesně neví, jak navedla obžalovaná [REDAKCE] policisty k tomu místu. On přišel k domu, když už tam všichni s obžalovanou byli. Konkrétně u tohoto úkonu byl kolega [REDAKCE]. Při prověrice výpovědi jako obžalované už byl přítomen. Není si vědom toho, že by tam s obžalovanou někdo hrubě zacházel, že by byla k něčemu nucena nebo že by s ní bylo nějak manipulováno. Po domě se pohybovala volně, nikdo ji nenutil, aby se pohybovala v určitých prostorech nebo aby tam něco označila. Všechno prováděla sama obžalovaná, padly pouze dílčí dotazy, např. jaký tam byl stůl, jaké tam byly židle apod. U ohledání místa činu nebyl. V době prověrky byl dům částečně vyklizen a jedna místnost, jednalo se o nějaký obývací pokoj, byla vyklizena zcela. On se tam nedokázal pořádně zorientovat, protože před touto prověrkou byl v domě pouze jednou, a to v kuchyni. Dům znal pouze z fotografií nebo z videozáznamu. Myslí si, že v obývacím pokoji, který byl zcela vyklizen, obžalovaná označovala nějaké věci, které tam byly dříve, přesně neumí určit, co uváděla.

K dotazům svědek dále uvedl, že při výslechu jako svědka obžalovaná uvedla, že se skutku měl dopustit její manžel. Při prověrice výpovědi jako svědka sdělovala, že na tomto místě byl přítomen její muž. Obžalovaná [REDAKCE] byla nejprve vyslýchána jako svědkyně, protože v té době to vypadalo, že je svědkem, ale dalším vyšetřováním se zjistilo, že nebyla pouhým svědkem. Pachové stopy obžalované byly odebrány až po prověrice její výpovědi jako

svědka. Svědek konkrétně je neodebíral, u tohoto úkonu nebyl. Úkon byl prováděn v [REDACTED]. Hovoří o porovnávacích pachových stopách, které byly odebrány obžalované [REDACTED].

Svědék [REDACTED] uvedl, že přesně si již nepamatuje, kdy to bylo, ale někdy kolem poledne šel na chatu a potkal dva lidi oblečené ve sportovním. Paní byla menší, s čepicí, pán byl vysoký a držel se vzadu. Ptali se jej na čp. [REDACTED], kde měla bydlet nějaká paní, mělo to být na kraji vsi, a ta paní prý byla předtím v nemocnici. Řekl jim, že se asi jedná o paní [REDACTED] a poslal je směrem, kde bydlí. Mluvil pouze s paní. Byla to menší blondýna, měla čepici a tlumok na zádech. Čepici měla na hlavě, ale vlasy byly vidět. Pán byl vysoký.

K dotazu předsedy senátu, zda v jednací síni přítomný obžalovaný [REDACTED] a obžalovaná [REDACTED] jsou ti, které tehdy potkal, svědek uvádí, že obžalovaného [REDACTED] poznává určitě, pokud se týká obžalované [REDACTED], uvedl, že by to mohla být ona. Pokud se týká paní [REDACTED], bydlela asi 100 – 150 metrů od místa, kde se s těmi lidmi setkal. Proč ženu hledají se nedozvěděl, ani neznali její jméno. Říkal si, že ji asi chtějí navštívit. Bylo to někdy začátkem [REDACTED] nebo [REDACTED] 2003, přesné datum neví.

K dotazům svědek dále uvedl, že žena měla na zádech tlumok, myslí si, že byl poloprázdný. Nevšiml si, že by měli další zavazadla či že by něco drželi v ruce. Muž se držel vzadu, stál asi o 2 kroky vzadu a mluvil pouze se ženou, iniciativa byla od ní. Byli oblečení sportovně, měli teplé bundy. Jestli měli šály a rukavice, to neví.

Svědce [REDACTED] uvedla, že potkala ženu a muže. Paní se jí zeptala, kde najdou čp. [REDACTED]. Ona nevěděla, kdo takové čp. ve vsi má, a proto se ptala paní na jméno, ale ona ho nevěděla. Pouze říkala, že měla být v nemocnici a že má dvě dcery. Řekla jí, že by se mohlo jednat o paní [REDACTED], ale že ta nebydlí v čp. [REDACTED]. Paní měla na hlavě nějakou čepici, strakatou bundu, měřila asi jako ona, tj. 164 cm, byla tak akorát, ani silná, ani hubená. Neví, jaké měla vlasy, měla čepici a také měla batoh. Pán byl vysoký, tmavý, ale ten s ní nemluvil, stál kousek dál. Myslí si, že by je poznala.

K dotazu předsedy senátu, zda v jednací síni přítomní obžalovaný [REDACTED] a obžalovaná [REDACTED] jsou těmi lidmi, o kterých hovoří, svědkyně uvedla, že se určitě jedná o ty osoby, se kterými tehdy mluvila.

K dotazům svědkyně dále uvedla, že zmíněný muž se jí na nic neptal, jenom paní.

Svědce [REDACTED] uvedla, že trvale bydlí v obci [REDACTED] čp. [REDACTED] v rodinném domku, kde bydlí sama. Její domek je takový zastrčený mimo hlavní silnici. Dále uvedla, že před [REDACTED] roku 2002 byla v nemocnici, kde ležela asi týden se zlomenou rukou.

Svědék [REDACTED] uvedl, že bydlí v obci [REDACTED] a pamatuje si, že ten den, co přepadli jeho bratra [REDACTED] a na zemi byl sněhový poprašek, tak si všiml dvojích stop ve sněhu vedoucích k domku paní [REDACTED]. Byly to stopy ženy a muže. Stopy se u domku paní [REDACTED] jakoby otáčely a vedly ke křižovatce, ze které se dá odbočit na obec [REDACTED], kde bydlí jeho bratr [REDACTED]. Obec [REDACTED] je vzdálena asi jeden kilometr chůze.

■■■■■ jako svědkyně uvedla, že bydlí v obci ■■■■ čp. ■■■■, a od paní ■■■■ se dozvěděla, že začátkem měsíce ■■■■ 2003 jí hledali nějakí dva lidé. Jí však nikdo cizí v té době nenavštívil.

Svědék ■■■■ ■■■■ uvedl, že dne ■■■■.2003 okolo 13.00 hod. na něj někdo zvonil a před brankou viděl muže a ženu, která měla na zádech batoh. Žena, když odemkl, se převálila na cestě, říkala, že je těhotná a že potřebuje napít. Svědek nic zlého netušil, a protože říkala, že je těhotná, tak to umožnil. Branka byla odemčená, svědek je nepustil, na pozemek šli sami. Paní si sedla na schody. Pila vodu. Muž stál vedle ženy. Jak na svědka žena mluvila, tak ho ten muž chytl rukama za límec a krk, vytáhl na něho nůž a přiložil mu jej k břichu. Svědek se bál a říkal si, že to prohrál, bál se, aby ho nezabil. Ten muž ho před sebou tlačil přes chodbu až do kuchyně. V kuchyni do svědka strčil a on spadl na otoman. Svědek vstal a řekl mu, co blázní. On mu řekl, aby mlčel a byl zticha. Opět do něho strčil a svědek znovu spadl na gauč. To se opakovalo asi 3x. Ta žena tam již nebyla, ta si prohlížela věci po baráku. Žena toho muže jmenovala ■■■■, on jí nejmenoval, říkal jí hele pojd' sem a podobně. U svědka se střídali, hledala žena, on hlídal, hlídala žena, on hledal. Byli v podkroví. Když svědka hlídala ta žena, tak mu řekla, dejte nám alespoň dvě stovky a my půjdeme pryč. Svědek jí říkal, že žádné peníze nemá, že mu je syn nenechává. Svědek viděl, jak mu rabovali v zásuvkách, on zvedal matrace v postelích, prostě šacovali všude, kde se dalo. Peníze nenašli. Peníze měl svědek uschovány v kalhotách, které byly pověšeny na věšáku v chodbě. Na kalhoty sahal, ale peníze nenahmatl, a svědek jim o nich neřekl. Když byl u něho ten chlap, tak se ho vyptával, kdo přijede. Svědek mu řekl, že syn a že se vrátí kolem 14.00 hod. Oni již poté sledovali hodiny. Poté svědkovi ještě ten muž říkal, že mu sváže ruce a nohy a že ho položí na gauč. Svědkovi blesklo hlavou, že bude zle, protože v domku byl sám a mohl tam umrznout. Po chvíli ale ten muž přiběhl za svědkem a ptal se ho, kde má sklep. Svědek mu ukázal dveře vedoucí do sklepa. On mu řekl, že tedy půjde do sklepa, že je starší pán. Řekl mu, že až přijde syn, že ho pustí. Svědek si řekl, že je to dobré, že ze sklepa se dostane. Ve sklepe setrval asi patnáct minut, a potom sám vylezl a zavolal pomoc. Když si prohlédl místnosti zjistil, že se mu ztratil mobilní telefon s nabíječkou, 3 balíčky kávy, 5 ks čokolád a 3 balíčky sušenek. Muž měl na rukách pletené rukavice a jednu z nich zanechal u něho v domě. Tím nožem mu mířil na břicho.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství znalců MUDr. Jiřího Hladíka a MUDr. Štefana bylo mimo jiné zjištěno, že u poškozené ■■■■ zjistili zlomeninu levého rohu jazyčky, zlomeninu horního rohu štítné chrupavky a drobný krevní výron pod sliznicí hrtanu. Zmíněný nález spolu se zlomeninami chrupavek hrtanu je typický pro škrčení či rdoušení. Při pitvě nebyly zjištěny takové chorobné změny či úrazové změny, které by vyjma uváděného dušení smrt poškozené jinak vysvětlili.

Znalec **MUDr. Jiří Hladík** se u hlavního líčení odvolal na písemně podaný znalecký posudek, který vypracoval společně s Prof. MUDr. Štefanem a stvrdil jej (č.l. 1019-1029) a dodal, že pokud se týká poranění, ke kterým došlo za života poškozené ■■■■, lze i přes pokročilý stupeň hniloby mrtvolu uvést, že jednoznačně byly zjištěny zlomeniny chrupavek hrtanu a krevní výron na krku a jednalo se tedy o poranění, která jednoznačně vznikla za živa. Krevní výron vzniká působením velké síly na krk, tedy rdoušením nebo působením škrtidla. Tímto mechanismem dochází ke smrti. Nelze určit, zda se jednalo o škrčení nebo rdoušení s ohledem na pokročilý stupeň hniloby. Pokud jde o bodné poranění hrudníku, způsobené dřevěným kulem, nic nenasvědčuje tomu, že by toto poranění vzniklo za živa. Lze uzavřít, že toto poranění vzniklo po smrti. Zlomenina na krku sama o sobě byla

slučitelná se životem při poskytnutí okamžité pomoci. Když by pacientka byla intubována, mohla zlomeninu přežít. Při dušení však dochází k nedokrevnosti mozku a toto není slučitelné se životem. Tedy při pouhých zlomeninách bylo možné zachovat život, nikoli při zmáčknutí krku, tedy při dušení nebo rdoušení. Konzultantka shora uvedených znalců znalkyně **RNDr. Volcová** dodala, že v krvi poškozené [REDAKCE] nebyla zjištěna přítomnost alkoholu ani toxických látek a nejednalo se ani o otravu plynem.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který byl vyhotoven k utrpěným zraněním a mechanismu smrti poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] znalci **MUDr. Sekyrou a MUDr. Šenkýřem**, bylo zjištěno, že poškozená utrpěla oděrky a podkožní krevní výrony na krku, v týlní krajině hlavy, tržnou ránu s odtržením podkoží od kos ti a s krevním výronem v okolí v měkkých lebních pokrývkách, jež byla způsobena úderem tupým předmětem, a dále pak čtyři bodnořezné rány na trupu vlevo s vbodů o délce 2,5 cm. Bodné kanály probíhaly zepředu dozadu přes horní lalok levé plíce do srdce, když popsání zranění vedlo k bezprostřední smrti poškozené. Jak je uvedeno shora, shodně se k mechanismu vzniku uvedených zranění vyjádřili i znalci **MUDr. Pleskot a MUDr. Lacina**, kteří uvedli, že popsání zranění plně odpovídají mechanismu útoku tak, jak ho ve své výpovědi popsala obžalovaná [REDAKCE]. Ze soudně lékařského hlediska pak znalci uzavřeli, že vzhledem k věku poškozené a k charakteru útoků, které byly proti ní vedeny, lze uvedené hodnotit jako vystupňované déle trvající fyzické útrapy.

U hlavního líčení byl slyšen jako znalec **MUDr. Zdeněk Šenkýř**, který se odvolal na shora uvedený písemně podaný znalecký posudek (č.l. 1089-1106 a 1108-1112) a dodal, že ke smrti poškozené [REDAKCE] došlo 48 hodin před tím, než byla objevena. Pokud se týká nože, který je přílohou spisu a který mu byl předestřen, dodal, že takovýmto nožem mohla být zmíněná bodná poranění způsobena. Dvě nížeji položené rány měly jiný směr, ale nemuselo dojít při útoku k přehmatávání nože. Lze připustit, že k dalším dvou poraněním mohlo dojít i tak, že se poškozená osoba nějak vzepjala, mohlo se jednat o reakci na předchozí 2 rány. Ke smrti poškozené došlo nejvýše v několika desítkách vteřin po způsobení poranění, jednalo se o vteřiny až desítky vteřin. Šíře rány na kůži byla v rozmezí od 2,5 až 2,8 cm. Hloubku rány lze dovozovat od toho, že nůž prošel celou hloubkou dutiny hrudní. Intenzita vbodů musela být minimálně střední až větší. Lze připustit, že ke zranění hlavy mohlo dojít dřevěným kuchyňským válečkem, který je přílohou spisu a který mu byl předestřen. Takovýmto konkrétním předmětem by k takovému poranění hlavy, k jakému došlo, stačil pouze jeden úder. Nelze ale vyloučit ani údery opakované. Intenzita úderů byla malá až střední. Při škrcení se jednalo o malou intenzitu, proto není pravděpodobné, že by u poškozené došlo k pocitům dušnosti či k fialovění. Mohlo dojít pouze k vyvolání pocitu tísně, strachu. Konzultantka shora uvedených znalců znalkyně **Ing. Marie Dědičová** dodala, že poškozená [REDAKCE] nepožila žádné alkoholické nápoje, neužila ani žádné léky a v žádném případě nebyla otrávena.

K osobám obžalovaných byly dále vypracovány i znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, které vypracovali znalci **MUDr. Štych, PhDr. Skramuská a MUDr. Melichar**.

K osobě obžalovaného [REDAKCE] vyplynulo, že [REDAKCE] v době páčání činů netrpěl a netrpí duševní chorobou ve vlastním slova smyslu. Jedná se u něj o poruchu struktury osobnosti s rysy disharmonického vývoje, dále s rysy anetičnosti, disociality, agresivity, explozivity, nezdrženlivosti a egocentrismu s emoční plochostí. U obžalovaného byl zjištěn abúzus alkoholu charakteru "škodlivého pití" s počínajícím

rozvojem syndromu závislosti. Požitý alkohol však prakticky neovlivnil jednání obžalovaného, byl bez vlivu na jeho schopnost ovládat své jednání i na schopnost rozpoznat společenskou nebezpečnost. Obžalovaný zná účinky alkoholu na svoji osobu, jeho schopnost ovládat požívání byla v době zahájení konzumace zachovalá. Jeho jednání vykazuje známky plánovaného racionálně kontrolovaného účelového jednání. V době činu byl schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání a byl rovněž schopen své jednání ovládat. Obžalovaný je rovněž schopen chápat smysl trestního řízení, které je proti němu vedeno. Žádnou z forem ochranného léčení znalci u obžalovaného [REDAKCE] nenavrhují. K osobě obžalovaného dále znalci uvedli, že dominantním rysem jeho osobnosti je anetičnost s výrazným egocentrickým a chladným postojem k okolí, byl u něj zjištěn nízký práh pro agresivní jednání, kdy agresivita je prostředkem k uspokojení vlastních cílů a plánů. Porucha osobnosti je fixovaná, nelze předpokládat změnu povahových vlastností. Ve vztahu ke spoluobžalované [REDAKCE] lze vyloučit chorobné projevy závislosti či submisivity. Motivace jednání obžalovaného vycházela vždy z jeho osobnostních charakteristik, motivy byly jednoznačně zjištěné a dále je lze charakterizovat jako racionální chladné pohnutky zbavit se svědků. Popis pohnutky a charakter spáchaných trestných činů, jak je popisuje obžalovaný, jsou plně v souladu s jeho osobnostním profilem a jeho výpovědi jsou plně věrohodné. K otázce resocializace obžalovaného [REDAKCE] zmínění znalci uzavřeli, že její pravděpodobnost je prakticky nulová, neshledali žádné prognostické faktory, které by určovaly pozitivní vývojové změny. Nepříznivé faktory znalci dovozují z fixované osobnosti obžalovaného [REDAKCE], z motivačních pohnutek jednání a dále i z absence reálných životních perspektiv. Možnosti reintegrace do společnosti se znalci jeví jako nepravděpodobné.

K osobě [REDAKCE] znalci uzavřeli, že obžalovaná v době spáchání jednotlivých skutků netrpěla dušením chorobou ani poruchou. Trpí poruchou osobnosti disharmonicky strukturované s výraznými rysy anetičnosti, disociality, emoční instability, histrionství, nezdrženlivosti, nestálosti a egocentrismu. Jednání vykazuje známky plánovaného racionálně kontrolovaného účelového jednání. V době činu byla schopna rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání, a rovněž byla schopna své jednání ovládat. U obžalované znalci zjistili abúzus nealkoholových návykových látek charakteru nadužívání léků s postupným rozvojem syndromu závislosti při jejich dlouhodobém podávání. V uvedené otázce znalci vycházeli ze závěrů znaleckého posudku z odvětví farmakologie znalce Doc. MUDr. Kamila Tikala, CSc. Ze závěrů tohoto znalce vyplývá, že množství a druh léků užívaných obžalovanou neovlivnilo její schopnost ovládat své jednání a ani její schopnost rozpoznat společenskou nebezpečnost. [REDAKCE] znala účinky léků na svoji osobu a je schopna odolat požití návykových látek. Znalci se vyjádřili k látkám zneužívaným obžalovanou [REDAKCE] a k jejich obecným následkům při zneužívání. Znalci uzavřeli, že [REDAKCE] je schopna chápat smysl trestního řízení a že její pobyt na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný, a proto nenavrhli žádné ochranné léčení, neboť zjištěný abúzus farmak nemá přímou souvislost s trestním jednáním a vysazení nadužívaných léků je možné na základě dobrovolnosti obžalované kdykoliv. K osobnosti obžalované [REDAKCE] zmínění znalci dále uzavřeli, že se jedná o osobnost s nerozvinutými city sociálními, rodičovskými a etickými. Je egocentricky orientovaná, vůči ostatním se projevuje lhostejnost, nezájem, amorálnost, agresivita a nezodpovědnost. Má sklony k manipulativnímu jednání. Ve vztahu ke spoluobžalovanému [REDAKCE] vyloučili extrémní sugestibilitu a submisivitu. Projevují se u ní manipulativní tendence a histriónské reakce, což se projevuje tendencí manipulovat okolnostmi ve svůj prospěch. Trýznění, hrubost a agresivitu používá jako prostředek k uspokojení vlastních cílů. Motivace jejího jednání vychází z osobnostních charakteristik, motivy byly jednoznačně zjištěné, usmrcení obětí pak racionální zbavení se

svědků. Pravděpodobnost resocializace je prakticky nulová, znalci neshledali žádné pozitivní prognostické faktory. Nepříznivé faktory pak spatřují v souboru osobnostních charakteristik, v pevně fixované osobnosti. Dále negativními faktory jsou i motivační pohnutky a dosavadní životní styl obžalované. Možnost reintegrace do společnosti se jeví jako nepravděpodobná, když z hlediska kritičnosti obžalovaná zaujímá manipulativní a účelové tendence.

U hlavního líčení se znalec **MUDr. Pavel Štych** odvolal na písemně podaný znalecký posudek na č.l. 711-779, 811-815 a 1167-1182 a setrval na závěrech, ke kterým se znalkyně PhDr. Skramuskou došli, a dodal ve vztahu k obžalované [REDAKCE], že anetičností se rozumí lhostejný přístup k okolí s projevy emoční otupělosti či oploštělosti s absencí vcítění. Pokud by byl obžalovaný na svobodě, prognóza je nejistá, jedná se o těžce narušenou disharmoničnost osobnosti a nelze očekávat výrazný posun ve smyslu změny struktury osobnosti. Znalec nemohl vyloučit možnost opakování podobné trestné činnosti v budoucnu. Změna osobnosti obžalovaného není možná, je možné pouze ovlivnění projevů osobnosti při vytvoření podmínek, které by zabránily možnosti opakování sociálně maladaptivních projevů. V případě obžalovaného bylo vše předem plánováno, racionálně vykalkulováno, to se týká i likvidace stop, a i z toho lze předpokládat, že by tato trestná činnost u posuzovaného pokračovala. Pokud se týká vlastností obžalovaného, o kterých bylo v posudku hovořeno, lze připustit určité ovlivnění projevů osobnosti, ale základní struktura je již dána, je fixována a není léčebně ovlivnitelná. Souhrn těchto vlastností není ovlivnitelný ani dlouhodobým výkonem trestu. Pokud se týká závislosti pana [REDAKCE] na manželce, k tomu uvedl, že postupem doby obžalovaný uváděl, že se v některých věcech v manželce zklamal a jeho závislost na ní postupně při vyšetřování ustupovala. Nicméně již v mládí byli spolu v kontaktu, poté spolu chvíli žili, po jeho návratu z výkonu trestu uzavřeli sňatek a při začátku vyšetřování byla fixace velká. Postupem času ale ustupovala. Manželkou byl ovlivňován i ze strany sexuální, kdy si odmítavým postojem vynucovala určité chování obžalovaného, a když jednal tak, jak chtěla, následovala odměna. Osobnostní struktura obžalovaného je stálá, projevy navenek se pak zdůrazňují v období zátěže, v období ovlivnění alkoholem nebo když musí překonávat nějaké překážky, tj. ve stresových situacích. Osobnostní struktura se neprojevuje ve všech životních situacích, např. agresivita se objevuje po požití alkoholu. To je dáno situačně. Osobnostní struktura je stálá, ale projevy jsou situačně ovlivněny. Oba obžalovaní jsou podobné osobnosti.

K obžalované [REDAKCE] znalec MUDr. Štych dále uvedl, že oba obžalovaní se navzájem doplňovali ve svých vlastnostech, jedná se o velmi podobné osobnostní struktury. Tato skutečnost je jedna ze situačních proměnných a v této kauze hraje závažnou roli. Dlouhodobým výkonem trestu nelze změnit osobnost obžalované [REDAKCE]. Struktura osobnosti je již dokončena, je zralá.

K dotazům týkajícím se svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] znalec MUDr. Štych uvedl, že tranzitorní stav zmatenosti znamená, že se jedná o stav přechodný. Svědkyně si pamatovala něco v tom smyslu, že u ní v pokoji probíhala francouzská revoluce, že tam pobíhali mušketýři. Může to být důsledek dušení polštářem. Když svědkyni našli, její stav odezníval. Byť se jednalo o osobu velmi starou, tranzitorní stav musel být vyvolán něčím zvenčí, v tomto případě zřejmě dušením. Hypoxii danou dušením uvedli, až když se dozvěděli ze spisu okolnosti případu. Nelze vyloučit ani jiný podnět, např. hladovění, nevyspání, nějaké emoční vzrušení, změnu tělesných parametrů. Ke stavu, který u poškozené zjistili, jednoznačně musely vést prožitky, související s atakem obžalovaných. K tomuto závěru dospěl poté, co byl seznámen s okolnostmi případu.

I znalkyně **PhDr. Jitka Skramuská** se u hlavního líčení odvolala na písemně podaný znalecký posudek (č.l. 711-779, resp. 811-815, 1167-1182 a 1430-1432 a 1197-1125) a souhlasila i s tím, co uvedli znalec Melichar a znalec Štych u hlavního líčení, a ve vztahu k jednotlivým zkoumaným setrvala na závěrech znaleckých posudků, k nimž došli s MUDr. Melicharem, resp. MUDr. Štychem, a ve vztahu k obžalovanému [REDAKCE] dodala, že v případě, že by obžalovaný byl na svobodě, nelze hypoteticky vyloučit další pokračování v trestné činnosti. Setrvala na tom, že obžalovaný bagatelizuje svoji trestnou činnost na přání manželky. K závěru, že by mohlo dojít k recidivě trestné činnosti, dospěli na základě jeho dosavadního způsobu života a všech hodnot, které má. Lze připustit, že dlouhodobým výkonem trestu by mohlo dojít k ovlivnění jeho osobnosti, ale s ohledem na uvedené okolnosti se nelze takto dlouhodobě vyjádřit. Pokud se týká posouzení věrohodnosti výpovědi obžalovaného, jako znalci se mohou vyjádřit pouze k obecné věrohodnosti, kterou shledali jako spolehlivou. Sebevražda, o kterou se obžalovaný pokusil, včetně sebevražedných myšlenek, které měl během výkonu vazby, mají spíše bilanční charakter.

Ve vztahu k obžalované [REDAKCE] znalkyně PhDr. Skramuská dále dodala, že hystriionství, tedy hysterické rysy, se projevují zvýšenou emotivitou v projevu, snahou manipulovat svých okolím, emotivita je mělká, labilní. Hystriionské osobnostní rysy mají z klinického hlediska zásadní vliv na obecnou věrohodnost, je zde tendence k lhavosti, k tendenci manipulovat, ke zvýšenému fantazijnímu zkreslování dějů apod. U obžalované zjistili, že se chce stavět do lepšího světla, a zjistili i snahu simulovat duševní chorobu s cílem získat z toho zisk. Takováto vlastnost u obžalovaného [REDAKCE] zjištěna nebyla. Domácí násilí ze strany manžela, kterým obžalovaná trpěla, kdy šlo o napadání paní [REDAKCE] panem [REDAKCE] zejména po jeho předchozím požití alkoholu, mohlo mít vliv na jejich vzájemné vztahy, resp. rodinné poměry mezi manželi, nicméně oni nezjistili podstatné ovlivnění projevů domácího násilí tak, že by zasahovaly do páchání trestných činů. Tato okolnost nemohla vést k tomu, že by se např. bála na místě činu vzepřít, aby k ní neužil citované násilí. Ve vztahu mezi manželi je paní [REDAKCE] osobností silnější, a pokud by chtěla, určitě by našla způsob, jak řešit nastalou situaci jinak. Její jednání nebylo podstatným způsobem ovlivněno fyzickým nebo psychickým nátlakem ze strany manžela. Vždy šlo pouze o vzájemnou spolupráci, dohodu či inspiraci. Při závěrech o nemožnosti resocializace obžalované zvážili i její věk.

Znalec **Doc. MUDr. Kamil Tikal, CSc.** v posudku popsal farmakologickou a toxikologickou anamnézu obžalované [REDAKCE], dále provedl charakteristiky látek užívaných obžalovanou [REDAKCE] a uzavřel, že u obžalované [REDAKCE] šlo o slabou závislost, kdy na účinek léků byla adaptována tak, že zneschopňující účinek léčiv se projevil minimálně. Trestné činy byly plánovány a jejich provedení bylo bezchybné. Na těchto závěrech setrval i u hlavního líčení a dodal, že maximální dávka, o které hovořil v posudku, je taková dávka, kterou nesmí lékař při předepisování léků překročit, tj. zdravotně bezpečná dávka. Měl k dispozici i výpovědi obžalované. Chování obžalované bylo koordinované, bezchybné, účinek léků se na její chování nemohl zřetelně robustně uplatňovat. Je to tak malá dávka, že by se zneschopňující účinek nemohl vůbec uplatnit. Nemohlo dojít k úplnému zapomenutí.

I znalec **MUDr. Ladislav Melichar** se odvolal na písemně podaný znalecký posudek (č.l. 1197-1125) a nic dalšího neuvedl.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který zpracovali znalci **MUDr. Pleskot a MUDr. Lacina** bylo zjištěno, že u poškozeného [REDAKCE]

byla při jeho bezprostřední hospitalizaci na interním oddělení nemocnice zjištěna dehydratace a nízký krevní tlak. Poškozený vykazoval depresivní třes, byl pomůčen. Na zápěstí měl škrtidlové rýhy s oděrkami, na rukách byly zjištěny otoky, na bradě zhmoždění s podkožním krevním výronem a počínající proleženinou. Proleženiny byly zjištěny i na levé tváři, pravém rameni a levém koleně. Polohu poškozeného na břicho, ale i případně na boku, jak byl nalezen svědky, s rukama svázanýma za tělem, lze dle znalců považovat za polohu nepříznivou, ohrožující život poškozeného selháním základních životních funkcí, a to dýchání a krevního oběhu. V této nepříznivé poloze mohlo dojít i ke smrti zadušením, omezením dýchacích pohybů. Otlaky zápěstí přetrvávající po dlouhou dobu, které zanechaly trvalé jizvy, otoky a překrvení rukou svědčily pro silné zatažení úvazů, což způsobilo až zamezení odtoku žilní krve z rukou a zatěžovalo krevní oběh. Život ohrožujícím stavem byla i dehydratace s poklesem krevního tlaku při desítky hodin trvajícím zamezení přívodu potravy a především tekutin. Znalci uzavřeli, že ze soudně lékařského hlediska lze útok vůči poškozenému s přihlédnutím k jeho způsobu – svázání rukou za tělem a nohou, kdy otok a překrvení rukou nutně vedlo ke stupňujícím se bolestem, opakované bití, uložení do nepříznivé polohy s dlouhodobým zamezením příjmu potravy a tekutin a znemožněním vykonávání základních tělesných potřeb, včetně vylučování moče a stolice přirozeným způsobem, s přihlédnutím k věku a předchozímu zdravotnímu stavu poškozeného, považovat za trýznivé vystupňované dlouhotrvající fyzické útrapy.

Poškozený utrpěl útokem obžalovaného jednak tržnou ránu nad pravým obočím a v levé spánkové a temenní krajině a dále zlomeniny obou horních rohů jazyčky a odlomení obou horních rohů štítné chrupavky se známkami krvácení v okolních měkkých tkáních. Uvedená zranění byla způsobena tupým násilím střední a velké intenzity, čemuž odpovídá stisk rukama druhé osoby, když tržně zhmožděné rány byly způsobeny rovněž tupým násilím střední intenzity, kterým mohl být opakovaný pád poškozeného na pevné předměty, nebo údery tupým předmětem druhou osobou. V době, kdy došlo k ohoření těla poškozeného, již nežil. Znalci ve svých závěrech vycházeli jak z pitevního protokolu nemocnice, oddělení patologie v , a zejména pak z pitvy poškozeného kterou uvedení znalci provedli po exhumaci jeho těla. Mechanismus usmrcení poškozeného podle znalců odpovídá údajům uvedeným obžalovaným nejen v jeho výpovědích, ale i tomu, jak to vyličil při prověrce výpovědi na místě.

Ve vztahu k poškozené vycházeli znalci z pitevního protokolu a ze znaleckého posudku znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství prof. MUDr. Štefana a MUDr. Hladíka, se kterým se zcela ztotožnili. Znalci uzavřeli, že poškozená utrpěla zlomeninu jazyčky a štítné chrupavky vlevo s krevním výronem ve sliznici hrtanu. Poranění krku nesla známky vitální reakce, tečkovité krevní výrony pod poplicnicemi jsou známkou dušení způsobeného tupým násilím působícím na krk velkou silou – rdoušení. Změny, které byly zjištěny, svědčí pro dušení zmáčknutím krku. V důsledku pokročilého stupně posmrtné hniloby, kdy byla pitva prováděna, nebyla zjištěna na těle jiná poranění. K mechanismu vzniku poranění znalci MUDr. Pleskot a MUDr. Lacina uvedli, že plně odpovídá skutečností, které uvedli oba obžalovaní. Ze soudně lékařského hlediska lze útok vůči poškozené s přihlédnutím k jejímu věku a způsobu útoku – svázání rukou a nohou, údery do hlavy železnou tyčí, přerušované déletrvající rdoušení a zakrývání dýchacích otvorů, považovat za mimořádně vystupňované fyzické útrapy.

Závěry ohledně vzniku zranění a mechanismu usmrcení manželů [redacted] a [redacted] zmínění znalci MUDr. Pleskot a MUDr. Lacina opřeli o pitevní protokol nemocnice v [redacted], oddělení soudního lékařství, kdy při této pitvě byly zjištěny krevní výrony v měkkých lebních pokrývkách v týlní krajině a v obou spánkových krajinách. Jiné stopy nebyly zjištěny, když MUDr. Uhlíř a MUDr. Rothrockel jako příčinu smrti stanovili srdeční selhání a otok mozku při zadušení nedostatkem kyslíku v prostředí se zvýšenou koncentrací propanbutanu. Uvedený závěr však přibrali znalci MUDr. Pleskot a MUDr. Lacina vyvracejí, neboť výsledky toxikologických vyšetření krve a vzduchu z plicních sklípků sice zmiňují podezření na přítomnost stop propanbutanu, avšak uvedené suspektní množství hodnocené v souvislosti se závěry znaleckého posudku znaleckého ústavu GAS, s.r.o. Praha z oboru plynárenství, nemohlo vést ke smrti poškozených. Navíc v případě smrti zapříčiněné zadušením propanbutanem by v pitevním nálezu musely být popsány známky dušení a dále by takový závěr musel být podložen i výsledky laboratorních vyšetření, která by jednoznačně prokázala přítomnost složek propanbutanu v tělních tekutinách a tkáních. V daném případě však taková zjištění pitvající lékaři neučinili. Znalci MUDr. Pleskot a MUDr. Lacina dále uvedli, že pokud by vycházeli z doznání obžalovaných [redacted] a [redacted] pak by takový mechanismus usmrcení poškozených kabelem od lampičky musel zcela jednoznačně vést ke smrti poškozených [redacted] a [redacted] a to během několika minut. Způsob útoku vůči oběma poškozeným, kdy došlo ke spoutání rukou a nohou se současným pevným připoutáním k židli a následnému škrcení, lze ze soudně lékařského hlediska považovat za zvláště trýznivé působení násilí.

Ve svých závěrech ohledně zranění a následné smrti poškozeného [redacted] shora jmenovaní znalci vycházeli z pitevního protokolu Fakultní nemocnice [redacted] v [redacted], přičemž uzavřeli, že poškozený utrpěl oděrky a podkožní krevní výrony v oblasti tváří a spánkové krajiny a na hřbetu nosu, zlomeninu 8. a 9. žebra vpravo s krevním výronem v pohrudnici a mezižeberních svalech a 7. a 9. žebra vlevo rovněž s krvácením v okolních měkkých tkáních. Drobné oděrky byly zjištěny i na horních a dolních končetinách. Poranění zjištěná v oblasti hlavy, trupu a dolních a horních končetin byla způsobena mechanismem tupého násilí, kterým jsou údery a kopy jinou osobou a následný pád na zem. V rámci pitvy u poškozeného byla zjištěna i škrtdlová rýha s odlomením horních rohů štítné chrupavky a malých rohů jazyčky. Znalci MUDr. Pleskot a MUDr. Lacina uzavřeli, že uvedená poranění krku byla způsobena posmrtně tlakem škrtdla zataženého na krku, což potvrzuje chybějící vitální reakce. Ke smrti poškozeného došlo před tím zadušením v důsledku fyzického útoku popsaného [redacted] v jeho výpovědi. Dále znalci v závěru svého posudku uvedli, že s přihlédnutím k věku poškozeného a nálezu úrazových změn na jeho těle lze usuzovat na delší dobu trvající působení mimořádně vystupňovaných a opakovaných fyzických útrap na organismus poškozeného.

K poškozeným [redacted], [redacted] a [redacted] znalci uvedli, že poškozená [redacted] utrpěla krevní výrony v měkkých lebních pokrývkách v pravé spánkové části hlavy, kruhovitě krvácení do kůže na krku se zlomeninou levého horního rohu štítné chrupavky, s krevními výrony v měkkých tkáních krku a tečkovitými krevními výronky ve sliznici hrtanu. Uvedená zranění vznikla působením tupého násilí velké intenzity proti krku, stisknutím druhé osoby. Dále pak u poškozené byly zjištěny řezné rány na vnitřní straně zápěstí zasahující do podkoží. Bezprostřední příčinou smrti poškozené byl úrazový šok, na jehož vzniku se podílelo násilí proti přední straně krku poškozené, které vedlo k jejímu dušení. Mechanismus vzniku smrti tedy plně odpovídá výpovědím obžalovaných. [redacted] utrpěla zlomeninu obou horních rohů štítné chrupavky a obou velkých rohů

jazyčky s krevními výrony v měkkých tkáních krku, ve svalovině levé hrany jazyka a ve sliznici hrtanu. Tato poranění, jež byla příčinou smrti poškozené zadušením při uškrcení, vznikla stiskem přední strany a postranních částí krku měkkým poddajným předmětem. Mechanismus vzniku smrti rovněž odpovídá doznáním obžalovaných, když navíc skutečnost, že na těle poškozené nebyly zjištěny stopy aktivní obrany, odpovídá tomu, že ji obžalovaní před škrcením spoutali na ruku a nohu. Poškozená [REDACTED] [REDACTED] utrpěla přechodnou poruchu mozkových funkcí, a to výpadek paměti na události předcházející útoku, stav zmatenosti, přičemž uvedený následek plně koresponduje s doznáním obžalovaného [REDACTED] o tom, že poškozenou po dobu několika málo minut dusil zakrytím dýchacích otvorů polštářem. Vzhledem k věku poškozené a vzhledem k intenzitě přitisknutí polštáře se jednalo o mechanismus, který jednoznačně, pokud by byl dále prodlužován, by vedl ke smrti poškozené.

U hlavního líčení se znalec **MUDr. Petr Lacina** setrval na písemně podaných znaleckých posudcích (č.l. 824-874, 1180-1140, 1152-1153, 1158-1160, 977-987, 1437-1438) a dodal:

Poškozený [REDACTED] :

Pan [REDACTED] v tom stavu, v jakém byl zanechán, by pravděpodobně nebyl schopen vstát. To usoudil z toho, že zůstal ležet celou noc a část dalšího dne. Úvazky ovlivnily pouze jeho pohyblivost. Na krevní oběh měla vliv především nepříznivá poloha, a to zvláště když je takový stav dlouhodobý. Je možno připustit, že pozdější smrt poškozeného mohla ovlivnit tato nepříznivá situace, ale jednoznačně se nelze vyjádřit. Ohrožení života při dlouhodobém ponechání v takovém stavu, v jakém poškozený byl, spočívalo především v dehydrataci organismu. Člověk potřebuje přijímat permanentně tekutiny, a jestliže je příjem nulový, v rozmezí 3 – 5 dnů dochází ke smrti. Dále by mohlo dojít i k zánětlivým procesům, a to především horních dýchacích cest, tzn. k zánětu průdušek a plic. Eventuelně by mohlo dojít k otoku plic. To vše jsou úvahy. K závěrům došli na základě skutečnosti, že poškozený měl úvazy na rukou. Pokud by byly úvazy i na nohou, veškerá tvrzení by se rovnala jistotě.

Poškozený [REDACTED] :

Pokud byly zjištěny změny na krku, mohly, ale nemusely vést k smrti. Teoreticky nelze vyloučit např. souběh infarktu a násilí proti krku.

Poškozená [REDACTED] :

Kolík byl zražen až po smrti, a to z delším časovým odstupem.

Poškození [REDACTED] :

Tak, jak popsal obžalovaný [REDACTED] zacházení s poškozenými, mohlo vést k jejich smrti. Nemohl se vyjádřit k tomu, zda ohledávající lékař byl na místě činu schopen zjistit úrazové změny. Neví, jak ohledání prováděl.

Poškozený [REDACTED] :

Poškozené :

■■■■■ a ■■■■■, a byl čten rozsáhlý spisový materiál, o němž bude částečně pojednáno i níže.

Shora uvedené dokazování poté strany v rámci závěrečných řečí vyhodnotili následovně:

Státní zástupkyně navrhl, aby oba obžalovaní byli uznáni skutky tak jak jsou popsány ve znělce obžaloby a jejich jednání bylo právně kvalifikováno podle návrhu učiněného v obžalobě, a tyto svoje závěry podrobně zdůvodnila.

Obhájce JUDr. Derik poukázal především na to, že nesouhlasí s navrženou právní kvalifikací u poškozeného ■■■■■, kde nebyl prokázán úmysl obžalovaného ■■■■■ jej usmrtit a proto navrhuje, aby tento skutek byl kvalifikován jako trestný čin loupeže. Obžalovaný ■■■■■ uvedl a není důvod nevěřit jeho výpovědi, že poškozeného ■■■■■ sice svázali, ale upozornili ho na to, že je nutno po určitou dobu izolovat a to tak, aby nedošlo k jejich prozrazení. Poškozeného uložili do postele a přikryli dekou. Situace, ve které se později sám ocitl je situací, kterou nemohli obžalovaní předpokládat, nemůže tedy tvořit předmět doložního záměru. Taktéž nesouhlasil s tím, aby skutek ve vztahu k poškozené ■■■■■ byl kvalifikován dle ustanovení § 219 tr. zákona, neboť obžalovaní od svého jednání upustili. Upustili tedy od samotného jednání směřující teprve k přípravě. Úvahy o aplikaci § 219 tr.z. lze hodnotit jako hypotetickou, neboť z dokazování vyplynulo, že obžalovaní nebyli schopni nejen uvést jméno poškozené, ale také konkretizovat její místo bydliště. Mohlo by se jednat pouze o přípravu k přípravě o úvaze k trestné činnosti. V tomto případě má obhajoba za to, že obžalovaní musí být z tohoto předmětného skutku zproštěni. JUDr. Derik dále namítl to, že obžalovaný ■■■■■ v případě ■■■■■, byť na ní přimáčkl polštář, tak nejednal s takovou intenzitou, aby jí způsobil smrt. A ni v tomto případě nebyl prokázán úmysl poškozenou usmrtit. Obhájce poukázal i na to, že v případě souběhu trestných činů vraždy, krádeže a loupeže je třeba skutek kvalifikovat jen dle ustanovení § 219 ods t. 1, 2 pí sm., h) tr. zák. (27/92). Jinak obhájce poukázal na doznání svého klienta a dodal, že některé skutky by do dnešního dne nebyly bez doznání obžalovaného ■■■■■ vůbec objasněny. Nejedná se pouze o skutek mající vztah k poškozené ■■■■■, ale i o skutek u poškozené ■■■■■, což nabývá na významu ve světle toho, že některé případy vyznívaly jako sebevražda. Je tedy nutno zvlášť zásadním způsobem preferovat výpověď a doznání obžalovaného ■■■■■. Je patrné, že oba obžalovaní jsou ve vzájemné kolizi, když poukázal na snahu spoluobžalované vystupovat v lepším světle než obžalovaný ■■■■■ a svoji míru trestní odpovědnosti bagatelizovat.

Obhájce JUDr. Menšík ve své závěrečné řeči poukázal především na to, že k právní kvalifikaci obžaloby má dvě výhrady. První je nesouhlas u skutku poškozeného ■■■■■, kde vedle kvalifikace trestného činu loupeže je tento kvalifikován i jako pokus trestného činu vraždy podle § 8 odst. 1 k § 219 ods t. 1, 2 pí sm. b) tr. zák. Oba obžalovaní tam šli loupit a nikoliv někoho usmrtit. A mysleli si, že poškozeného najdou nebo se sám z pout vyprostí. Druhá výhrada směřovala vůči skutku poškozené ■■■■■, kde samotné neúspěšné hledání poškozené nestačí k naplnění přípravy k zmíněnému trestnému činu. Navíc oba obžalovaní od svého konání dobrovolně upustili. Obdobně by obžalovaná ■■■■■ neměla být uznána vinou z účastenství k trestnému činu loupeže podle § 10 odst. 1 písm. a) tr. zák. k § 234 odst. 1 tr. zák. v případě poškozeného ■■■■■. Jedná se o sólový čin ■■■■■.

Pokud se týká případů [redacted], manželů [redacted] a [redacted] šla tam obžalovaná [redacted] loupit a to také plně doznala. Na usmrcení poškozených žádný zájem neměla a nebyly na tom ani dohodnuti. Obžalovaný [redacted] pak nad rámec jejich loupežné dohody a bez jejího vědomí poškozené usmrtil. Byť se obžalovaná [redacted] v přípravném řízení k žalovaným činům přiznala tak posléze u hlavního líčení svoji výpověď změnila. Ve vztah ke skutku v [redacted] uvedla, že se ho dopustit nemohla, neboť ve dnech [redacted]. a [redacted] 2002 byla u lékařky [redacted]. [redacted] ve [redacted]. Doznání k útoku vůči poškozené [redacted] učinila po nápodě policistů a podlehla jejich tlaku. Obhájce JUDr. Menšík tedy navrhl, aby skutky vůči poškozeným [redacted], manželů [redacted], [redacted] a případu v [redacted] byla obžalovaná [redacted] uznána vinnou kromě trestného činu dle § 238 tr. zák. i spolupachatelstvím k trestnému činu loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. a nikoliv však již spolupachatelstvím k trestnému činu vraždy podle § 219 odst. 1, 2 tr. zák. U útoku vůči poškozené [redacted] a [redacted] obhájce navrhnul, aby byla zproštěna.

Obžalovaný [redacted] v rámci závěrečné řeči a posledního slova uvedl, že ho hrozně mrzí co se stalo.

Obžalovaná [redacted] v rámci závěrečné řeči a posledního slova uvedla, že skutku kterého se dopustila lituje a bude litovat celý život a dodala, že jednala pod vlivem manžela a ze strachu z něho.

Soud po provedení shora uvedeného dokazování dospěl k závěru o vině obou obžalovaných. Základem vyhodnocení důkazního stavu bylo jednak posouzení výpovědi obou obžalovaných, když bylo nezbytné reagovat na to, že došlo ke změně obhajoby u obžalované [redacted], která začala popírat svá původní doznání. Obžalovaný [redacted] svoje doznání nezměnil. Vzhledem k tomu, že k dispozici byly vedle výpovědi obžalovaných i další důkazní materiály, díky nimž bylo možno věc rozhodnout v intencích zásady bez důvodných pochybností, tak soud dokazování uzavřel a věc rozhodl.

Z hlediska celkového souhrnu důkazního stavu je třeba nejprve předeslat, že účast obžalovaných na jednotlivých útocích byla zcela nesporná (samozřejmě s výjimkou bodu 2, 8 a 9 u obžalované [redacted]). Vzhledem k výpovědím obou dvou obžalovaných je možno předeslat, že ani obžalovanými ani nikým jiným nebylo zpochybněna jejich účast na loupežném přepadení poškozených [redacted], manželů [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted] (zde se to týká toliko obžalovaného [redacted]). Ani obžalovanými ani nikým jiným taktéž nebylo zpochybněno, že by na uvedených místech neodcizili věci a peníze tak jak je to popsáno ve výroku tohoto rozsudku a ani nebyla namítána výše způsobené škody včetně způsobu ohodnocení odcizených věcí u shora vyjmenovaných poškozených. Jelikož i povaha ostatního důkazního materiálu potvrzuje takto popsáný děj a i soud se při vyhodnocování důkazů s tímto ztotožnil, bral soud jako nesporné následující skutečnosti, o nichž již dále vzhledem k jejich nespornosti nebude dále argumentovat a detailně je popisovat:

Soud tedy jako úvodní část vyhodnocování skutkové děje jako nesporné považuje to, že oba obžalovaní v úmyslu získat peníze po předchozí dohodě vnikli způsobem, který je rozveden v bodě 1) výroku tohoto rozsudku do domu poškozeného [redacted] a zde se chovali tak jak je podrobně rozvedeno v popisu tohoto skutku, když odcizili nejméně 160.000,- Kč a poškozeného [redacted] ponechali na místě svázaného. Tato část skutku je

tedy nesporná. Dále se tedy soud v rámci úvahové činnosti bude zabírat pouze tím, zda ponechání svázaného poškozeného na místě bez pomoci bylo kryto, či mohlo být kryto i vědomím obžalovaných o tom, že v důsledku jejich jednání může dojít i ke smrti poškozeného a tudíž zda tuto smrt poškozeného předpokládali, chtěli, byli s ní srozuměni či s ní vůbec nepočítali nebo se tím vůbec nezaobírali. O tom více v rámci dalších úvah.

Nesporné je dále to, že oba obžalovaní po předchozí dohodě v úmyslu získat peníze uskutečnili přepadení poškozených [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], tak jak je to popsáno ve výroku tohoto rozsudku v bodech 1, 3, 5, 7 a 9. Zmíněná přepadení se pak udála tak jak je to popsáno v těchto bodech výroku rozsudku včetně způsobu spáchání a výše způsobené škody. V těchto bodech je však sporováno obžalovanou [REDAKCE] to, že ona neměla žádný úmysl poškozené usmrcovat, nebyly na tom předem ani posléze domluveny, a smrtelný následek byl vždy jen samostatným dílem obžalovaného [REDAKCE] a ona s tímto následkem nejen nepočítala a ani s ním nebyla srozuměna, ale ani ho nechtěla. O této otázce bude tedy pojednáno dále v rámci rozboru důkazního stavu u těchto dílčích ataků. Obžalovaný [REDAKCE] ústy svého obhájce dále namítl, že u [REDAKCE] se smrtelným následkem nepočítal a proto také k němu nedošlo.

Další nespornou částí dílčích ataků je i to, že obžalovaný [REDAKCE] se dopustil útoku vůči poškozenému [REDAKCE], a to tak jak je to popsáno ve výroku tohoto rozsudku v bodě 2. Nesporné v tomto dílčím ataku je i to co bylo na místě odcizeno a že při něm došlo ke smrti poškozeného [REDAKCE] a k zahoření zařízení domu, který byl tímto požárem celý ohrožen. Sporné je však to, zda obžalovaný [REDAKCE] na místo šel již s úmyslem poškozeného usmrtit či k usmrcení poškozeného došlo až díky vyústění situace na místě samém. Sporována je i existence předchozí dohody mezi obžalovanými na přepadení poškozeného [REDAKCE] a tedy i otázka pomoci ze strany obžalované [REDAKCE]. I tyto sporné otázky soud vyřeší konkrétním pojednáním níže.

Nespornou skutečností je dále to, že oba obžalovaní společně tak jak je to popsáno v bodě 7 výroku tohoto rozsudku v úmyslu oloupit poškozenou [REDAKCE] hledali její bydliště v obci [REDAKCE], což se jim však nepodařilo. Obžalovanými, resp. jejich obhájci je pak sporováno to, že takovéto jednání nemůže být přípravou k trestnému činu, neboť od něho dobrovolně upustili a obžalovanou [REDAKCE] i to, že neměli žádnou dohodu o usmrcení poškozené [REDAKCE]. O těchto problémech bude pojednáno níže a soud k nim zajme svoji argumentaci.

Nesporné dále je to, že tak jak je to popsáno v bodě 8 výroku rozsudku, že došlo k násilnému usmrcení poškozené [REDAKCE] a ke ztrátě peněz z jejího domku. Jelikož obžalovaná [REDAKCE] u tohoto skutku odvolala svoje předchozí doznání je třeba vysvětlit proč soud dospěl k závěru o tom, že i ten to skutek spáchala obžalovaná [REDAKCE] což bude podrobně učiněno v dalších partiích tohoto rozsudku.

Nyní tedy ke zdůvodnění sporných skutečností popsaných shora.

Základním klíčem k řešení celé věci bylo jednak to z kterého doznání lze vycházet, t. j. zda z výpovědi obžalovaného [REDAKCE] nebo z toho co tvrdila obžalovaná [REDAKCE]. Zhodnocení těchto výpovědí potom muselo být provedeno jednak v jejich vnitřním členění a genezi, jednak vůči sobě navzájem a především pak i ve vztahu k ostatním důkazům, neboť

teprve z nich soud mohl dovodit zda konkrétní shora zmínované doznání je doznáním skutečným a že o něj soud může opřít určitá konkrétní skutková zjištění a ta potom podřadit určité právní normě. Při zkoumání výpovědi obžalovaného [REDAKCE] je zcela patrné, že jeho výpověďmi se od samého počátku prolíná jak doznávání to z čeho byl obviněn, tedy toho co mu již bylo řádně sděleno, tak i některých jiných skutků, o nichž do té doby nebylo zahájeno trestní stíhání, a tudíž ve vztahu k těmto atakům se jednalo o procesní úkony, které nebyly použitelné před soudem. Zásadním závěrem z oněch prvotních výsledků obviněného [REDAKCE] je pak to, že ač se sám doznával, vždy uvedl, že obžalovaná [REDAKCE] se toho neúčastnila. Teprve později ji jako spolupachatelku označil. Po této změně jeho výpovědi na svých tvrzeních setrval a procesně použitelně tak opakovaně učinil ve vztahu ke všem dílčím skutkům, které jsou uvedeny ve výroku tohoto rozsudku. Usvědčoval tedy jak sebe tak i obžalovanou [REDAKCE] a to v rozsahu, který posléze do znělky převzala podaná obžaloba. Obžalovaná [REDAKCE] se v rámci přípravného řízení opakovaně doznala, když popírala úmysl vraždit. Úmysl zavraždit poškozené však připustila u poškozeného [REDAKCE] kdy se k jeho vraždě vyjadřovala poněkud neurčitě (viz č. l. 336 – 343, resp. 353 – 355, když později již uvedla to že vraždit se nemělo) a fakticky i u hlavního líčení, poškozených v [REDAKCE], kdy se výslovně doznala k tomu, že zmíněné oběti chtěli zavraždit (viz její výpověď na č.l. 322 – 328, 347 – 349, 380, 389 – 390 a proverka její výpovědi na č.l. 644 – 669). Doznala i úmyslné a chtěné zavraždění poškozené [REDAKCE], což výslovně opakovaně doznala ve výpovědích, které jsou zařazeny na č.l. 316 – 322, 349 – 351, 381 a v protokolu o proverce její výpovědi zařazené na č. l. 555 – 580. Veškeré výpovědi obviněných i proverky jejich výpovědí byly provedeny řádně a podle zákona, což i u hlavního líčení oba obhájci potvrdili a tudíž se jedná o procesně použitelné důkazy. Ze shora popsanych výpovědí obžalovaných jak z řízení přípravného tak u hlavního líčení nepochybně jednoznačně plyne, že oba obžalovaní se na páchaní trestné činnosti spolu předem domlouvali a chtěli v úmyslu získat cizí věci a peníze se trestné činnosti dopouštět a to po dobu dlouhou a vůči více poškozeným. Z jejich doznání taktéž vyplývá i příprava na jednotlivé dílčí skutky nejen prohlídkou míst činů, informováním se na dobrou majetkovou mohovitost poškozených, ale i rozdělení rolí a odhalováním případných rizik. V tomto směru se zcela nepřesvědčivě jeví tvrzení obžalované [REDAKCE] o tom, že nikdy, v žádném z případů, nepočítala, že dojde k usmrcení poškozených, když měla opakovaně takovou zkušenost z usmrcením poškozeného [REDAKCE] posléze dalších poškozených v pořadí poškozených [REDAKCE] manželů [REDAKCE] či v [REDAKCE]. Pokud nepředpokládala při každém dalším ataku možnost usmrcení poškozených minimálně ze strany spoluobžalovaného [REDAKCE], ač se s ním vždy na konkrétním přepadení vždy do předu domlouvala, pak to odpírá logice. Vzhledem k tomu, že je právem obžalovaného se hájit tak jak uzná za vhodné a je na orgánech činných v trestním řízení, aby vinu osobě obžalované dokázaly je nelogičnost tohoto tvrzení obžalované [REDAKCE] zatím jen jednou z indicií, která ukazuje na to, že to co tvrdí ohledně neexistence vražedného úmyslu u ní není pravda. Nicméně se jedná o závažný fakt, který nelze hodnotit ve prospěch obhajoby (verze) obžalované [REDAKCE]. Vzhledem k tomu, že k usmrcení poškozených při jednotlivých dílčích činech skutečně opakovaně docházelo jeví se již jen dle samotného rozboru výpovědí obou obžalovaných jako skutečnosti odpovídající výpověď obžalovaného [REDAKCE]. Soud samozřejmě svoje rozhodnutí neopřel jen o výpovědi obžalovaných, ale především o ostatní provedené důkazy, které potom buď mohly potvrdit či vyvrátit to co uvedli obžalovaní a teprve z pohledu těchto dalších důkazů soud pak dospěl k závěru, které výpovědi obžalovaných odpovídají skutečnosti. Ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství bylo zjištěno jaký byl mechanismus spáchání jednotlivých dílčích ataků. Takto zjištěný mechanismus spáchání činu pak odpovídal zcela tomu jak věc

v jednotlivých výpovědích popsal obžalovaný [REDAKCE]. Ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví odvětví psychologie a psychiatrie bylo dále zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] je schopen věrohodné výpovědi a že obecná věrohodnost jeho výpovědi je spolehlivá. Takový závěr však zmínění znalci nedovodili u obžalované [REDAKCE], u níž naopak zjistili, že obžalovaná [REDAKCE] se snaží jevit v lepším světle a má sklon k manipulování druhými. Výslovně uvedli, že manipuluje okolnostmi ve svůj prospěch. Tento expertní závěr je velmi zásadní a svědčí o tom, že výpovědi obžalované je třeba vyhodnocovat i z tohoto pohledu. Stejní znalci uzavřeli i na vůdčí roli obžalované [REDAKCE] a tato byla potvrzena i svědecky (viz shora). Ve světle toho, že v okamžiku, kdy obžalovaný [REDAKCE] se rozhodl k činům doznat a uvést, že činů se s ním dopouštěla i obžalovaná [REDAKCE], tak svoje výpovědi nezměnil a setrval na nich a při prověrkách výpovědi uvedl i řadu podrobností, které mohl znát jen pachatel, a to jak činy popsal odpovídalo i dalším důkazům, tak je patrné, že hovoří o tom co se stalo a čeho se účastnil. Kromě těch důkazů co jsou již zmíněny shora jeho výpovědi dále podporují především protokoly o ohledání míst činů či nálezů osob či věcí. Naproti tomu obžalovaná [REDAKCE] výpovědi měnila, přičemž v jejich vztahu byla vůdčí osobou se sklony k manipulativnímu jednání. A tomuto také odpovídá měnění jejich výpovědi a poukazování především na ty skutečnosti, které jsou pro ni výhodnější a snižují její zavinění a především její konečné stanovisko, že usmrcování poškozených bylo samostatným konáním obžalovaného [REDAKCE] a ona o tom vůbec nic nevěděla. Z důvodů takto popsaných potom, soud dospěl k závěru, že výpovědi obžalovaného [REDAKCE] jsou věrohodné, potvrzené dalšími důkazy a proto z jeho doznání soud pak vyšel a vzal ho za základ skutkových zjištění ve věci a také jako usvědčující prostředek ve vztahu k obžalované [REDAKCE] tam, kde svoji vinu popírala. Tyto obecné úvahy o povaze doznání obžalovaného [REDAKCE] a výpovědi obžalované [REDAKCE] potom soud aplikoval na konkrétní dílčí skutky následovně.

Poškozený [REDAKCE]:

Skutkové doznání obou obžalovaných tu je v souladu s dalšími provedenými důkazy. Výpověďmi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] byl potvrzen náhodný nález svázaného poškozeného [REDAKCE], který byl v době, kdy jej objevili, byl zcela zmatený, ve špatném fyzickém i psychickém stavu. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že poškozený půjčoval peníze, přičemž v jeho dokladech byl nalezen i záznam o půjčce peněz matce obžalované [REDAKCE]. Špatný psychický i fyzický stav poškozeného [REDAKCE] po předmětném útoku potvrdil i svědek [REDAKCE], který náhodně našel klíče od domu poškozeného v místech uváděných obžalovaným [REDAKCE]. Poškozený [REDAKCE] dne [REDAKCE] 2002 zemřel. Jeho špatný zdravotní stav a nezbytnost lékařského ošetření po napadení obžalovanými prokazuje i lékařská zpráva nemocnice v [REDAKCE] a znalecký posudek z odvětví soudního lékařství. Zmínění svědci pak popsali i úvazky na ruku poškozeného, a to tak, že byly silně utaženy a to že i když s nimi zmateně komunikoval nebyl schopen vstát a jít ke dveřím. Zdravotní stav poškozené po činu byl zjištěn i z jeho chorobopisu a vyjadřují se k němu i znalci z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství ve znaleckém posudku na straně 834 – 836 a 872 – 874 a i u hlavního líčení. Znalci jednoznačně setrvali na závěru, že bez poskytnutí lékařské pomoci by došlo ke smrti poškozeného, především dehydratací tak jak je to podrobně popsáno shora. Stejní znalci konstatovali, že poškozený [REDAKCE] díky útoku obžalovaných, resp. díky tomu v jaké pozici ho na místě zanechali trpěl mučivými fyzickými útrapami. Prožití mučivých psychických útrap poškozeného [REDAKCE] pak potvrdili znalci z oboru

zdravotnictví odvětví psychologie MUDr. Tůma a PhDr. Panoušek viz č.l. 897 – 900 a 927. Zmínění znalci stav poškozeného označili jako psychickou trýzeň na hranici snesitelnosti. Není tedy pochyb, že obžalovaní k poškozenému vnikli se záměrem jej oloupit, když zamaskováním chtěli chránit objevení svojí totožnosti a proto nebyl prokázán úmysl poškozeného zavraždit. Takováto ani konkludentní dohoda obžalovaných nebyla prokázána. Obžalovaní však ponechali poškozeného v domě, ve kterém bydlel sám, bez pomoci, v pozici pevně spoutaného, kdy byl zanechán ve velmi nevyhovující pozici. Současně věděli, že se jedná o starou osobu, která žije sama. Současně neučinili nic co by vedlo k informování o tom, že poškozený je zanechán bez pomoci, spoutaný pevnými úvazky v uzamčeném domku. Naopak i oni samy se teprve se sdělovacích prostředků dozvěděli, že poškozený ■■■■■ byl nalezen až po dvou dnech. Poloha poškozeného v době jeho nalezení zcela jednoznačně svědčila o jeho zoufalé a neúspěšné snaze vstát či se z úvazků nějak dostat, a tím se dostat z postele na zem. Tuto snahu nelze dávat k tíži poškozeného, ale je zcela kryta úmyslným zaviněním obou obžalovaných, neboť to byl následek jejich konání vůči poškozenému a proto museli počítat s tím, že snaha poškozené dostat se z úvazků může být i neúspěšná. Tyto skutečnosti jednoznačně potvrzují, že poškozený vzhledem ke svému vysokému věku a zdravotnímu stavu nebyl schopen nejen vstát, ale sám si pomoci nebo zavolat pomoc. V tomto stavu byl tedy zcela odkázán na zcela náhodnou skutečnost, zda ho někdo najde či nikoliv a zda se k němu do uzamčeného domu skutečně dostane. Tyto skutečnosti byli oběma obžalovaným známy a při opuštění takto spoutaného poškozeného si oba museli být vědomi toho, že na místě zanechávají svázaného starého člověka, který bez cizí pomoci není schopen se ze situace, kterou obžalovaní vyvolali, dostat. Soud tedy dospěl k závěru o tom, že sice nebylo prokázáno, že by obžalovaní na místo šli s předem připraveným plánem poškozeného ■■■■■ usmrtit, a ostatně na rozdíl od dalších ataků se právě proto se zamaskovali, ale v okamžiku kdy ho spoutaného zanechali na místě činu a nijak a nikde nezajistili jeho (včasné) objevení, byli srozuměni i s tím, že ho nikdo nemusí najít a tím musí zcela nutně zemřít. Tím ve formě srozumění (t. j. pokud dojde ke smrti poškozeného tak se to bere na vědomí) vnitřně museli počítat i s tím, že takto jimi zanechaný poškozený skoná, neboť pomoc nepříjde. Nakonec se tak fakticky naštěstí nestalo. To však nebyla zásluha obžalovaných, kteří neučinili nic pro nedokonání zmíněného následku. Nebýt nahodilé skutečnosti tak smrt poškozeného ■■■■■ neodvratně nastala tak jak to uvedli znalci z odvětví soudního lékařství. Ti potvrdili i fyzické útrapy u poškozeného. Jak vyplynulo ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie ponechání poškozeného ■■■■■ svázaného bez možnosti cizí pomoci, v jeho věku a zdravotnímu stavu, na místě vedlo u něho vedlo i k výrazným psychickým útrapám po dobu než byl náhodně nalezen, což ve formě jeho zmatenosti a následně vzniklé neschopnosti oproti minulosti se o sebe postarat, včetně bázlivosti o věci vůbec hovořit, popsali shora uvedení svědci a současně to plyne i z jeho zdravotní dokumentace, která byla pořízena po jeho přepadení v nemocnici. Všechny tyto důkazy zcela podporují závěry shora uvedených znaleckých posudků. Ono zmíněné svázání poškozeného s cílem, aby pomoc nepřišla včas mělo i jinou dimenzi, a to opět ve formě srozumění na straně obžalovaných. Tím, že poškozený nepřezije bude velmi obtížné zjistit konkrétního pachatele tohoto činu. Tím došlo k zakrytí toho, že se činu dopustili obžalovaní či že se jednalo o loupež či nedovolené vniknutí do bytu jiného. Právě tím, že by poškozený zemřel např. dehydratací, tak jak je to uvedeno v příslušné části posudku znalců z oboru soudního lékařství mohlo v případě dokonání tohoto činu dojít k zakrytí toho, že se vůči němu dopustili trestné činnosti násilného i majetkové charakteru a že vlastně jeho smrt byla vyvolána úmyslně obžalovanými ve formě nepřímého úmyslu. Tomu neodporují ani úvazky na rukou, neboť ty mohly navozovat možnost sebevraždy eventuelně pomocnou činností účastníka na sebevraždě (§ 230 tr. zák.),

což je výrazně méně sankcionovaný čin než trestný čin vraždy či loupeže (§ 230 odst. 1 tr. zák. je sankcionován sazbou od 6 měsíců do 3 let, když odstavec druhý zmíněného ustanovení na tento případ by nedopadal). Na podporu závěru soudu o tom, že ke smrti měl poškozený již velmi blízko je možno citovat i další skutečnosti ze znaleckých posudků. Především se jedná o to, že stav dehydratace, a to vážný již byl u poškozeného skutečně zjištěn, bylo zjištěno i jeho pomočení a současně se u něho již objevili proleženiny na bradě, tváři, rameni i koleně. Stav proleženin již indikuje velmi akutní ohrožení životních funkcí poškozeného a nenechává na pochybách, že smrtelný následek by již na sebe dlouho čekat nenechal. Jelikož již byl zjištěn takový zdravotní následek, který byl bezprostředním předpokladem pro nástup usmrcujícího procesu u poškozeného [REDAKCE], soud jednání obžalovaných kvalifikoval i jako trestný čin vraždy. O tom i viz níže.

Soud tedy dospěl k závěru, že oba obžalovaní se společným jednáním dopustili jednání nebezpečného pro společnost, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtili trýznivým způsobem (viz shora popsané psychické i fyzické útrapy poškozeného) a v úmyslu zakrýt jiný trestný čin, současně proti jinému užili násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci a neoprávněně vnikli do domu jiného a při činu překonali překážku, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí, když dva posléze citované trestné činy dokonali a nejzávažnější trestný čin nedokonali a proto byl ukončen ve stadiu pokusu. O tom proč soud toto jednání posoudil jako vícečinný souběh zmíněných trestných činů bude pojednáno dále, souhrnně ke všem atakům.

Důkazy provedenými a popsanými shora bylo tedy prokázáno, že [REDAKCE] a [REDAKCE] dne [REDAKCE].2001 okolo 23.30 hod. v [REDAKCE], okr. [REDAKCE] v úmyslu získat peníze, maskování kuklami na hlavách a s rukavicemi, po přelezení oplocení vnikli na pozemek domu čp. [REDAKCE] majitele [REDAKCE] [REDAKCE], nar. [REDAKCE], poté rozbili skleněnou výplň vchodových dveří domu, čímž způsobili škodu nejméně 290,-- Kč, vzniklým otvorem pomocí klíče v zámku zevnitř odemkli a vnikli do prostoru kuchyně, kde fyzicky napadli [REDAKCE] [REDAKCE] tak, že ho povalili na zem, svázali mu ruce za zády a dále nohy okolo kotníků, poté dům prohledali a odcizili částku nejméně 160.000,-- Kč, přičemž při svém odchodu [REDAKCE] [REDAKCE] ponechali na místě ležet svázaného, přestože si byli vědomi toho, že poškozený žije sám a ponechání ho bez pomoci může vést k jeho smrti, když k úmrtí poškozeného selháním základních životních funkcí v důsledku nepříznivé život ohrožující polohy, nedošlo pouze proto, že byl následně náhodně nalezen svými sousedy dne [REDAKCE].2001 okolo 11 hod. a poté byl odvezen k lékařskému ošetření do nemocnice. Uvedeným jednáním tak společně naplnili znaky skutkové podstaty trestného činu vraždy dle § 219 odst. 1, 2 písm. b), h) tr. zákona ukončený ve stadiu pokusu dle § 8 odst. 1 tr. zákona spáchaný ve vícečinném souběhu s trestným činem loupeže dle § 234 odst. 1 tr. zákona a dále trestný čin porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2 tr. zákona, neboť neoprávněně vnikli po překonání překážky, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí, do domu jiného, v úmyslu získat peníze ho pak násilím spočívajícím v jeho svázání a bití nutili k vydání peněz, a dále pak úmyslně [REDAKCE] [REDAKCE] ponechali v situaci, o níž věděli, že může vést k jeho smrti. Pro takový případ byli s následkem svého jednání srozuměni, což lze dovodit z toho, že věděli, že poškozený žije sám a jedná se o starého člověka s tomu odpovídajícím zdravotním stavem. Motivací jejich jednání byla snaha odstranit svědka loupeže, tedy úmysl zakrýt jiný trestný čin. Způsob jednání obžalovaných, který mohl vést ke smrti poškozeného, je pak třeba hodnotit jako způsob trýznivý, a to s odkazem na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a odvětví psychiatrie a klinické psychologie.

Poškozený [REDAKCE]

Bod 2. výroku rozsudku byl kromě výpovědí obou obžalovaných zadokumentován i výpověďmi svědků [REDAKCE], který nalezl poškozeného [REDAKCE] v hořícím domě a který se vyjádřil k časovému sledu okolností nálezu těla poškozeného a možného vzniku požáru. Svědek [REDAKCE] potvrdil, že od obžalované [REDAKCE] obdržel dámskou paruku, která byla použita [REDAKCE] při přepadení poškozeného [REDAKCE]. Uvedenou paruku pak vydal orgánům policie a je založena v přílohách. Svědkyně [REDAKCE], dcera poškozeného [REDAKCE], potvrdila, že bezprostředně po zjištění smrti svého otce zjistila na různých věcech v domku poškozeného krevní stopy a odcizení věcí, což ji utvrdilo v tom, že její otec nezemřel přirozenou smrtí a skutečnosti jí uváděné ohledně stop jsou v souladu s doznáním [REDAKCE]. Tato svědkyně také označila rozsah odcizených věcí. Odcizení některých věcí potvrdil i další poškozený, a to [REDAKCE] ml. Souvislosti tehdejšího dění ve vesnici pak popsali svědci [REDAKCE], který vydal vrtačku, kterou obžalovaný [REDAKCE] odcizil u poškozeného [REDAKCE]. Jak již bylo uvedeno shora [REDAKCE] jakoukoliv účast na tomto ataku popřela a tvrdila, že byla doma s matkou a o věci se dozvěděla až, když se obžalovaný vrátil domů. Přiznala, že se dozvěděla i to, že obžalovaný poškozeného [REDAKCE] oloupil a usmrtil a že z odcizených věcí převzala částku 10.000,- Kč, kterou použila na chod domácnosti. Její obhajoba byla vyvrácena. Byla usvědčena především výpovědí obžalovaného [REDAKCE] (tak jak to uvedl na č.l. 287 a v protokolu o prověrce výpovědi na č.l. 403 – 415, když tyto výpovědi jsou v souladu s tím co obžalovaný doznal již dříve v rámci předchozích výpovědí, kdy vypovídal na č. l. 225 – 229, 275 – 280 a 284 - tehdy byl z tohoto činu ještě obviněn toliko sám). V usvědčujících výpovědích obžalovaný [REDAKCE] podrobně popsal roli obžalované [REDAKCE] a toto jeho doznání a vyjádření i vztahu k obžalované [REDAKCE] je zcela v souladu s tím, jak věc popsali poškození či další svědci. Konečně je v tomto ohledu možno poukázat na znalecké posudky, především ty které zkoumali duševní stav obžalovaného [REDAKCE] i obžalované [REDAKCE] tak jak je to rozebráno v obecné části analýzy výpovědí obou obžalovaných. V tomto směru výpovědím obžalovaného [REDAKCE] odpovídali taktéž protokoly o ohledání místa činu a jeho dodatku, záznamy o výjezdu záchranné služby [REDAKCE] a další doklady, kam patří i odborné vyjádření ke zmíněnému požáru či protokol o vyšetřovacím pokusu na dobu hoření svíčky. Zásadními důkazy byly dále pitevní protokol (č. l. 950, 952 – 956), znalecký posudek znalců z odvětví soudního lékařství, kteří se otázkou poškozeného [REDAKCE] zabírali v částech založených na č.l. 827 – 829 a 859 – 861, 977 - 987 a samozřejmě shodně i u hlavního líčení, poté co tento poškozený byl exhumován. I zde bylo sdělení obžalovaného, že ke smrti poškozeného [REDAKCE] došlo stiskem krku rukama, ztvrzeno soudními lékaři. Otázku hodnoty domku poškozeného [REDAKCE] což byla výše škody, která mohla být zmíněným úmyslně založeným požárem způsobena, soud pak vyřešil na základě znaleckého posudku znalce Vychopeně, který je založen na č. l. 1001 – 1011 a výsledná částka je zmíněna ve výroku rozsudku v bodě druhém. Hodnotu odcizených věcí u poškozeného [REDAKCE] pak soud čerpal ze znaleckého posudku znalce Dvořáka, který ohodnocoval i věci odcizené u poškozených [REDAKCE], [REDAKCE], manželů [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] i poškozených z [REDAKCE] (viz posudek na č.l. 939 – 946). Hodnota odcizených věcí, eventuálně poškození je pak vyčíslena v jednotlivých bodech ve výroku tohoto rozsudku. Charakter skutku a jeho provedení potom dovedli soud k tomu, že musel konání obou obžalovaných částečně posoudit jinak, neboť obžalovaná [REDAKCE] na místě činu nebyla a i z výpovědi obžalovaného [REDAKCE] nevyplývá, že by byly dopředu dohodnuti i na tom, že poškozený [REDAKCE] bude usmrčen. Jak uvedl obžalovaný [REDAKCE] obžalovaná [REDAKCE] mu poskytla pomoc maskovacími prostředky (parukou), radila mu a utvrzovala ho, aby čin spáchal, tedy aby proti poškozenému [REDAKCE] užil násilí v úmyslu zmocnit se jeho věcí. Jiný

obsah jejich vzájemné součinnosti prokázán nebyl. Sám obžalovaný [] doznal, že poškozeného usmrtil až poté co jej odhalil a poznal. Ze způsobu provedení usmrcení je pak zcela zřetelné, že v tomto okamžiku věděl, že způsobem škrcení tak jak to popsal a jak to potvrdili příslušní znalci, musí smrt poškozenému [] způsobit a taky se tak stalo. Proto jednal v přímém úmyslu poškozeného [] usmrtit, byť se jednalo o předem nepřipravené konání s momentálního impulsu. [] tedy úmyslně usmrtil jiného, čin spáchal opětovně, neboť se již takto choval vůči poškozenému [] a v úmyslu získat majetkový prospěch a zakrýt jiný trestný čin. Založením požáru nejen že mohl ohrozit celou hodnotu zmíněného domku, ale především jím mohl zakrýt (což se mu zpočátku zdařilo) to, že se smrt poškozeného byla násilná a že došlo k jeho oloupení. Současně proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci a neoprávněně vnikl do domu jiného, přičemž při činu užil násilí. [] se dále tímto atakem dopustil i jednání nebezpečného pro společnost, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby zničil cizí věc tedy dům poškozeného a způsobil takovým činem značnou škodu, tedy škodu převyšující 500.000,- Kč, když hodnota domku poškozeného činila částku 661.370,- Kč. [] svým jednáním poskytla jinému tedy obžalovanému [] pomoc opatřením prostředků a utvrzováním v předsevzetí k tomu, aby proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci a on potom tento čin také skutečně spáchal. [] se tím dopustila trestného činu loupeže dle § 234 odst. 1 tr. zák. formou účastenství dle § 10 odst. 1 písm. c) tr. zák., a [] trestného činu vraždy dle § 219 odst. 1, 2 písm. c), h) tr. zák., spáchaného ve vícečinném souběhu s trestným činem loupeže dle § 234 odst. 1 tr. zák., trestným činem porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2 tr. zák. a trestným činem poškození cizí věci dle § 257 odst. 1, 2 písm. c) tr. zák. ukončený ve stádiu pokusu dle § 8 odst. 1 tr. zák.,

Poškozená []

I zde je k dispozici úplné doznání obžalovaného [] s tím, že tento výslovně uvedl, že za poškozenou [] šli již s tím úmyslem, že ji zabijí a zakopou, a proto také poprvé nebyli nijak maskováni. Na úmyslu poškozenou usmrtit se předem dohodli s obžalovanou [] a také to tak učinili. [] toto potvrdil opakovaně jak ve svých výsleších na č.l. 264 – 271, resp. 289 a 295, tak i v prověrce výpovědi na č.l. 416 – 449. Obžalovaná [] nejprve doznala loupežné přepadení, poté doznala i usmrcení poškozené (viz č. l. 378, když tvrdila, že se jí to zdálo, protože byla pod práškama) a posléze se opakovaně vrátila k původnímu doznání bez vražedného úmyslu a na tom setrvala i u hlavního líčení. Jelikož doznání obžalovaného [] soud považoval za úplné a pravdivé tak měl i tímto doznáním vyvrácenu obhajobu obžalované []. Jak již bylo popsáno shora doznání obžalovaného [] je pak potvrzeno i dalšími důkazy, a tím se stává přesvědčivým usvědčujícím prostředkem a základem zjištěných skutkových zjištění, o nich nejsou důvodné pochybnosti. Správnost jeho výpovědi fakticky potvrzuje i sama obžalovaná [], která ač měla být jen pasívním účastníkem přepadávání, tak v tomto konkrétním případě sama dle své výpovědi (ale i podle tvrzení obžalovaného []) připustila, že to byla ona, kdo jako první poškozenou napadl a udeřila jí do hlavy, když i na místo činu a dovnitř do domku vnikla jako první. O její aktivitě i výrazné odolnosti (a s tím souvisejícím odhodláním páchat trestnou činnost, v daném případě smrtelný loupežný atak) svědčí i telefonát s dcerou poškozené v době, kdy paní [] již byla usmrcena. I za této situace byla obžalovaná schopna věrohodného projevu do telefonu a byla schopna se i smát. Způsob usmrcení a mechanismus ataku způsobený za života tedy se známku vitální reakce i bez ní popsali dva znalecké posudky z oboru zdravotnictví odvětví soudní lékařství, tak jak je to uvedeno shora a proto není třeba tyto skutečnosti dále komentovat. (viz příslušná

část posudku znalců MUDr. Pleskota a MUDr. Laciny na č. l. 837 – 839, 870 – 871 a u hlavního líčení, resp. znalců MUDr. Štefana, MUDr. Hladíka a RNDr. Volcové na č. l. 1019 – 1029 a u hlavního líčení. Tito znalci také potvrdili fyzické útrapy u poškozené [REDAKCE]. Odcizené věci ohodnotil znalec Pavlík v posudku založeném na č.l. 1034 – 1037 a z jím zjištěných hodnot, které jsou uvedeny ve výkroku rozsudku v bodě třetím, soud potom soud stanovil výši způsobené majetkové škody. K tomu, že poškozená trpěla mučivými útrapami se vztahuje znalecký posudek znalců MUDr. Tůmy a PhDr. Panouška v tomto případě se k tomu vyjádřili na č.l. 901 – 904 a 927 a samozřejmě i u hlavního líčení. Vedle znaleckých posudků a listinných materiálů byla opatřena i expertiza z odvětví biologie, chemie, foto a mechanoskopie, která však ve vztahu k usvědčení konkrétních pachatelů mnoho nového nepřinesla. Významným důkazem pak byl protokol o ohledání místa činu a nález mrtvoly, který se uskutečnil náhodně dne [REDAKCE] 2003, tedy více jak půl roku po usmrcení poškozené. Důležité byly i výpovědi svědků, zejména příbuzných poškozené [REDAKCE], kteří již brzo po jejím zmizení neúspěšně poukazovali na to, že tato určitě dobrovolně nikam neodjela a sdělili i proč si to myslí a především od samého počátku poukazovali na to, že s věcí mají něco společného manželé [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] potvrdila v souladu s doznáním obžalovaného, že vstupní dveře byly rozbity a potvrdila i odcizení věcí z domku poškozené [REDAKCE], přičemž společně se svědkem [REDAKCE] potvrdila i nález těla poškozené [REDAKCE], zakopaného na zahradě domu a že v hrobě byly uloženy i věci náležející poškozené, a to takové, které se běžně berou s sebou na cesty. O tom zcela přesně hovoří i protokol o nález mrtvoly poškozené [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] se rovněž vyjádřila k věcem, jež byly odcizeny z domu poškozené [REDAKCE], a dále potvrdila, že dne [REDAKCE] 2001 hovořila s ženou, která se vydávala za její matku [REDAKCE], o čemž měla pochybnosti, které konkrétně uvedla i ve své svědecké výpovědi u soudu. K věcem odcizeným poškozené se vyjádřil rovněž svědek [REDAKCE]. Jelikož soud uvěřil mnohokrát potvrzené a prověřené výpovědi obžalovaného [REDAKCE] dospěl k závěru, že oba obžalovaní po předchozí společné dohodě, že poškozenou [REDAKCE] usmrtí společným jednáním jiného skutečně úmyslně usmrtili, čin spáchali trýznivým způsobem, opětovně (neboť obžalovaný [REDAKCE] se již takového jednání dopustil vůči poškozeným [REDAKCE] a [REDAKCE] a obžalovaná [REDAKCE] vůči poškozenému [REDAKCE]), a v úmyslu získat majetkový prospěch, současně neoprávněně vnikli do domu jiného tím, že překonali překážku, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí, užili násilí a takový čin spáchali se zbraní, jímž byl onen kovový předmět, kterým bylo útočeno proti dveřím domu poškozené i vůči ní.

Důkazy popsány výše bylo tedy prokázáno, že [REDAKCE] a [REDAKCE] dne [REDAKCE] 2001 ve [REDAKCE], okr. [REDAKCE] v přesně nezjištěnou dobu ve večerních hodinách, po vzájemné dohodě v úmyslu získat peníze a usmrtit [REDAKCE], nar. [REDAKCE], s rukavicemi na ruku, po přezení plotu vnikli na pozemek domu čp. [REDAKCE] majitelky [REDAKCE], pomocí železné tyče rozbili skleněnou výplň vchodových dveří, na kterých vznikla škoda nejméně 90,-- Kč, klíčem v zámku zevnitř odemkli a vnikli do kuchyně, kde fyzicky napadli [REDAKCE] tak, že ji [REDAKCE] udeřil tyčí do hlavy, ležící ji pak pomocí šátků svázali na ruku a nohou a nutili ji k vydání peněz, následně ji pak [REDAKCE] škrtil oběma rukama, čímž jí způsobil zlomeniny jazyčky a štítné chrupavky vlevo a krevní výron ve sliznici hrtanu vpravo, v důsledku čehož poškozenou usmrtil, poté společně dům prohlédali a odcizili nejméně 50.000,-- Kč, přesně nezjištěné zlaté šperky v hodnotě nejméně 5.500,-- Kč, 6 ks povlečení, 4 ks balíčků utěrek, 6 ks balíčků kapesníků, elektrický kávomlýnek, osobní mechanickou váhu, napařovací žehličku nezjištěné značky, žehličku zn. [REDAKCE] 3 kg prášku na praní, vše v hodnotě nejméně 2.120,-- Kč, tělo poškozené [REDAKCE] pak odnesli do zahrady domu, kde vykopali jámu a tělo poškozené do ní

uložili a zakryli zeminou, když před tím do jámy naházeli i osobní věci poškozené jako např. bundu, tašku, doklady, brýle, v úmyslu vyvolat dojem, že poškozená odjela mimo domov, dále v domě spálili věci poškozené, které byly od její krve a způsobili tak škodu nejméně 800,-- Kč, [redacted] zalepil rozbitou skleněnou výplň dveří, dům zamkli a klíče od něj zahodili, přičemž tělo poškozené bylo náhodně nalezeno dne [redacted].2002. Svým jednáním tak společně naplnili znaky skutkové podstaty trestného činu vraždy dle § 219 odst. 1, 2 písm. b), c), h) tr. zákona a trestného činu porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zákona, neboť jiného úmyslně usmrtili, čin spáchali trýznivým způsobem, opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch a dále neoprávněně vnikli do domu jiného tím, že překonali překážku, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí, užili násilí a takový čin spáchali se zbraní. Trýznivý způsob provedení usmrcení lze dovodit ze závěrů znaleckého posudku z odvětví soudního lékařství, psychiatrie a klinické psychologie. Opětovnost jednání obžalovaných pak vyplývá s ohledem na skutky, jichž se obžalovaní dopustili tak, jak je popsáno shora. Úmysl získat takovým činem majetkový prospěch obžalovaní doznali ve svých výpovědích. Skutečnost, že obžalovaní neoprávněně vnikli do domu jiného za použití násilí a po překonání překážky, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí, je zřejmá ze způsobu, jakým vnikli do domu, přičemž při neoprávněném pobývání v domě poškozené [redacted] k vedení fyzického útoku na její osobu použili i kovovou tyč a polštář k dušení a lze tedy dovodit, že popsany čin spáchali se zbraní.

Poškození [redacted] a [redacted].

I u tohoto dílčího skutku soud uzavřel naprosto shodně jako u skutku pod bodem 3 výroku tohoto rozsudku. I zde vycházel z doznání obžalovaného [redacted] a z toho, že jeho výpovědi a prověrka výpovědi ve světle ostatních důkazů jednoznačně usvědčují i obžalovanou [redacted] z toho že oba manželé oba společně úmyslně usmrtili, čin spáchali na dvou osobách, trýznivým způsobem, opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch. [redacted] toto jednání čtyřikrát doznal a ve třech posledních případech usvědčil i obžalovanou [redacted] (jedná se o výpovědi a č.l. 252 – 255, 285 a 288). Usvědčil ji i v rámci prověrky výpovědi (viz č. l. 480 – 524). [redacted] při doznání loupežného útoku popírala vraždicí dohodu s obžalovaným [redacted] kdy nejprve uváděla, že šlo jen o loupež a vražda nebyla plánovaná (č. l. 329 – 336). V dalších výpovědích již setrvala na obhajobě, kterou uvedla u hlavního líčení. Kromě úvah o tom proč soud uvěřil obžalovanému [redacted], které soud již nebude znovu opakovat, když soud na těchto vývodech trvá, byla účast obžalované [redacted] dále prokázána i odborným vyjádření na č. l. 1281 – 1282, ze kterého bylo zjištěno, že na cigaretách, které byly nalezeny na místě činu, se nacházela DNA obžalované [redacted]. Jedná se tedy o nevyvratitelné zjištění, že obžalovaná [redacted] měla v ústech cigaretu, která byla nalezena na místě činu a tudíž na místě činu být mohla a pokud přítomnost na místě doznává tak se jedná o objektivní průkaz toho, že tam také skutečně byla. I v tomto případě bylo odhalení pachatelů komplikováno tím, že orgány policie i zdravotnictví bez hlubšího zkoumání chtěli uzavřít na sebevraždu obou manželů, přestože svědci [redacted], [redacted] a [redacted] podrobně uvedli, co vše bylo odcizeno z domu poškozených [redacted] a [redacted], přičemž poukazovali i na to, že manželé [redacted] neměli žádný důvod k sebevraždě. Viz jejich výpovědi shora. [redacted] potvrdila i okolnosti usmrcení jmenovaných poškozených tak, jak byly popsány obžalovanými. Zmínění svědci vesměs potvrdili i to, že na místě skutku bylo zjištěno odříznutí kabelů od lampičky osvětlení. Důvodnost sebevraždy poškozených

manželů [REDAKCE] vylučují i svědci [REDAKCE] a [REDAKCE]. K věci se jako svědek vyjadřoval i [REDAKCE]. Teprve další znalecké zkoumání provedené znalci MUDr. Pleskotem a MUDr. Lacinou ve světle znaleckého posudku firmy GAS Praha (č. l. 1078 – 1086) bylo zjištěno jednak to, že koncentrace plynu v domku nemohla být taková, aby vedla ke smrti poškozených tak jak to bylo původně předpokládáno a ani to, že smrt poškozených nenastala otravou propan butanem. Ke smrti obou poškozených došlo jinak tak jak to popsali znalci Pleskot a Lacina viz jejich posudek na č.l. 840 – 844, 865 – 866, 1435 a u hlavního líčení. Oba poškození byli uškrtni kabelem, což bylo zmíněnými znalci hodnoceno jako zvláště trýznivé násilí. Tedy oba poškození zemřeli násilnou smrtí. Způsob jejich usmrcení pak zcela odpovídal tomu co uvedl obžalovaný [REDAKCE]. Z důvodů uvedených v obou těchto posudcích soud pak nevycházel z původního znaleckého osudku znalců MUDr. Uhlíře a MUDr. Rotrockela (viz č. l. 1045 – 1066). Po přihlédnutí k pitevnímu protokolu, opakovanému ohledání místa činu v [REDAKCE], k nálezu revolveru, který byl u manželů [REDAKCE] odcizen a nalezen tam jak to popsal obžalovaný [REDAKCE] a k dalším dokladům k tomuto revolveru se vztahujícím, dospěl soud k závěru o vině obou dvou obžalovaných tak jak to bylo navrženo v obžalobě. Ocenění odcizených věcí soud čerpal ze znaleckého posudku znalce Dvořáka (č.l. 939 – 946) Trýznivost způsobu usmrcení z hlediska psychologického pak popsali znalci MUDr. Tůma a PhDr. Panoušek v části posudku založeného na č.l. 904 – 907, 927 (poškozený [REDAKCE]), 907 – 910, 928 (poškozená [REDAKCE]) a shodně u obou i u hlavního líčení, a proto i způsob nedobrovolného prožití mučivých útrap soud přejal do skutku a právní kvalifikace. Soud tedy dospěl k závěru, že obžalovaní společným jednáním jiného úmyslně usmrtili, čin spáchali na dvou osobách trýznivým způsobem, opětovně (neboť obžalovaný [REDAKCE] se takového jednání dopustil v bodě 1, 2 i 3 a obžalovaná [REDAKCE] v bodě 2 a 3) a v úmyslu získat majetkový prospěch. Současně pak neoprávněně vnikli do domu jiného a při činu užili násilí a takový čin spáchali se zbraní.

Provedenými důkazy shora popsanými bylo tedy prokázáno, že [REDAKCE] a [REDAKCE] v přesně neurčeno dobu od [REDAKCE].2002 do [REDAKCE].2002 v [REDAKCE], okr. [REDAKCE], po předchozí vzájemné dohodě a natypování místa v úmyslu získat peníze a usmrtit poškozené, otevřenou brankou vnikli na pozemek poškozených manželů [REDAKCE] nar. [REDAKCE], a [REDAKCE] nar. [REDAKCE], kde poté v kůlně u domu fyzicky napadli [REDAKCE] bitím do různých částí těla, poté ho společně odvedli do kuchyně domu, kde jak [REDAKCE], tak [REDAKCE] svázali na rukou a nohou, požadovali po nich vydání peněz a když jim [REDAKCE] vydala částku 10.000,-- Kč, [REDAKCE] pomocí odříznutého kabelu od lampičky škrcením usmrtil [REDAKCE] a poté stejným způsobem usmrtil i [REDAKCE], následně dům prohledali a odcizili nejméně 5 ks videokazet, videorekordér zn. [REDAKCE], mobilní telefon [REDAKCE] s nabíječkou, elektrický holicí strojek, nejméně 3 ks náramkových hodinek nezjištěných značek, malorážní bubínkový revolver [REDAKCE], rádio zn. [REDAKCE] a další drobnosti, vše v hodnotě nejméně 6.410,-- Kč, před opuštěním domu tělo poškozeného [REDAKCE] umístili v ložnici na postel a tělo poškozené [REDAKCE] na gauč v kuchyni a v úmyslu navodit dojem nešťastné náhody či sebevraždy, otevřeli přívod plynu u plynového sporáku a poté dům opustili. Společným jednáním tak naplnili znaky skutkové podstaty trestného činu vraždy dle § 219 odst. 1, 2 písm. a), b), c), h) tr. zákona a trestného činu porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 3 tr. zákona, neboť úmyslně usmrtili jiného, čin spáchali na dvou osobách, trýznivým způsobem, opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch a dále neoprávněně vnikli do domu jiného, při činu užili násilí a takový čin spáchali se zbraní. Trýznivý způsob usmrcení poškozených lze dovodit ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství,

klinické psychologie a psychiatrie, opětovnost jednání pak z okolností popsaných v bodě 1, 2, 3 výroku rozsudku a úmysl získat majetkový prospěch je patrný z doznání obžalovaných. Užití zbraně po neoprávněném vniknutí do domu je třeba spatřovat v použití škrtícího kabelu k usmrcení poškozených.

Poškozený [REDACTED]

I zde lze konstatovat, že důkazně se jedná o zcela totožnou situaci jako u manželů [REDACTED]. I zde vzniklo u policie výrazné podezření z toho, že smrt tohoto poškozeného byla sebevraždou, ale nakonec se ukázalo (tak jak se domnívala celá vesnice), že se jednalo o smrt násilnou, kterou zavinili oba obžalovaní. [REDACTED] se k tomuto jednání celkem pětkrát zcela doznal a ve čtyřech posledních výpovědích (viz č.l. 255 – 259, 285 a 286, 287 a 288 a 295 – 296) usvědčoval i obžalovanou [REDACTED] i z toho, že na vraždě poškozeného [REDACTED] byli předem dohodnuti. Toto vše zopakoval i při prověrce výpovědi dne 4. 6. 2003 na č. l. 581 – 596. [REDACTED] opakovaně popírala to, že by byly kromě loupeže dohodnuti na likvidaci poškozeného, když teprve při prověrce výpovědi dne [REDACTED] 2003 na č. l. 597 – 620 připustila, že [REDACTED] předem plánoval zabití pana [REDACTED] (viz výslovně č.l. 601). Přes tuto vědomost se ataku vůči [REDACTED] zúčastnila a z důvodů, které nedokázala přesvědčivě vysvětlit nechala obžalovaného [REDACTED] podle své výpovědi zavraždit poškozeného. Ono ostatně z hlediska subjektivního se i obžalovaná [REDACTED] i podle své výpovědi mohla dopustit trestného činu vraždy poškozeného [REDACTED], neboť jak sama uvedla, že v době před tím než pomáhala pověsit poškozeného [REDACTED] se smyčkou okolo krku na půdní trám tak byla přesvědčena, že tento ještě žije, neboť slyšela jeho vzdech, o kterém se domnívala, že je to známka jeho života a proto také dle své výpovědi tuto informaci obžalovanému [REDACTED] sdělila. Následně na to (v době, kdy byla subjektivně přesvědčena, že poškozený žije) pomáhala obžalovanému [REDACTED] poškozeného [REDACTED] pověsit na trám půdy. Takovéto konání zcela jednoznačně subjektivně vykazuje znaky úmyslné usmrcení jiného. To, že poškozený již byl mrtvý, by zakládalo toliko omyl obžalované, který jí však nevyvinuje z úmyslného usmrcení jiného, ale zapříčiňuje toliko případnou kvalifikaci takového konání jako pokusného jednání. Jak je však uvedeno shora soud vyšel z toho, že to bylo tak jak to doznal obžalovaný [REDACTED] a jak je to potvrzeno i dalšími důkazy a proto vyšel z toho, že oba obžalovaní byli předem dohodnuti na likvidaci poškozeného [REDACTED] a proto také nebyly nijak maskovány. Způsobu napadení poškozeného tak jak to popsal obžalovaný [REDACTED] potom odpovídá i pitevní protokol a ta část znaleckého posudku znalců MUDr. Pleskota a MUDr. Laciny, kde se znalci smrti tohoto poškozeného zabývali (viz č.l. 845 – 849, 862 – 864, 1435 – 1436 a na čemž setrvali i u hlavního líčení). Ke smrti poškozeného [REDACTED] tedy došlo zadušením. Protrpění mučivých psychických útrap před smrtí poškozeného [REDACTED] pak prokazuje znalecký posudek znalců MUDr. Tůmy a PhDr. Panouška, kteří o tom pojednávali na č.l. 910 – 913, 928, resp. u hlavního líčení. Důležitým důkazem pak byl i protokol o ohledání místa činu, z něhož mimo jiné plyne, že poškozený [REDACTED] se na půdě ocitl bez svých brýlí, přičemž svědecky bylo prokázáno, že bez brýlí by takovouto cestu po schodech absolvovat nemohl. Vzhledem k tomu, že poškozený [REDACTED] byl samotář a svérázný člověk nemohl soud mnoho čerpat ze svědeckých výpovědí. Svědci [REDACTED] a [REDACTED] se vyjádřili k osobě poškozeného [REDACTED] a dále i k okolnostem, které vyvracejí oprávněnost původní verze o jeho možné sebevraždě. Svědek [REDACTED] u hlavního líčení potvrdil, že po [REDACTED] jeho matka zdědila nemalou finanční částku, uloženou na vkladních knížkách, které naštěstí obžalovaní nenašli nebo ji nemohli vybrat. I v tomto případě tedy soud uzavřel, že oba obžalovaní společným jednáním jiného úmyslně usmrtili, čin spáchali trýznivým způsobem,

opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch a neoprávněně setrvali v domě jiného, při činu užili násilí a takový čin spáchali se zbraní.

Provedenými důkazy tedy bylo prokázáno, že [redacted] a [redacted] v přesně nezjištěnou dobu od [redacted].2002 do [redacted].2002 ve [redacted], okr. [redacted] po předchozí vzájemné domluvě v úmyslu získat peníze a usmrtit poškozeného, s rukavicemi na ruku, otevřenými dveřmi vnikli do domu čp. [redacted] majitele [redacted], nar. [redacted], kterého fyzicky napadli, a to údery rukou a kopy nohou do různých částí těla a hlavy, požadovali po něm vydání peněz, svázali ho na ruku a nohou, z kapes kalhot mu odcizili částku 400,-- Kč a ze sklepa z krabice částku 60.000,-- Kč, dále dalekohled, příruční kovový trezor a kapesní svítilnu, vše v hodnotě nejméně 740,-- Kč, když následně ho [redacted] bil pěstmi do různých částí těla a polštářem mu zakrýval dýchací otvory, v důsledku čehož došlo ke ztrátě vědomí poškozeného a ke způsobení zlomeniny 8. a 9. žebra vpravo, 7. a 9. žebra vlevo s krevními výrony v pohrudnici a mezižeberních svalech, ke krevním výronům ve spojivkách, ve sliznici hrtanu a průdušnice a otoku mozku, což vedlo k bezprostřední smrti poškozeného, dále pak obžalovaní v úmyslu fingovat sebevraždu poškozeného tělo poškozeného vytáhli na půdu domu, kde mu omotali okolo krku smyčku z prádelní šňůry a nejméně 2x se snažili tělo vytáhnout a pověsit na trám, což se jim však nepodařilo, neboť šňůra se opakovaně přetrhla, přičemž tímto jednáním pak na těle mrtvého [redacted] způsobili odlomení horních rohů štítné chrupavky a odlomení malých rohů jazyčky, tělo poškozeného ponechali na půdě a z místa odešli. Svým jednáním tak společně naplnili znaky skutkové podstaty trestného činu vraždy dle § 219 odst. 1, 2 písm. b), c), h) tr. zákona a trestného činu porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 3 tr. zákona, neboť jiného úmyslně usmrtili, čin spáchali trýznivým způsobem, opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch a dále neoprávněně setrvali v domě jiného, při činu užili násilí a takový čin spáchali se zbraní. Trýznivý způsob usmrcení poškozeného lze dovodit s ohledem na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, psychiatrie a klinické psychologie, opětovnost jednání pak ve vztahu ke skutkům popsaným v bodě 1, 2, 3, 4 výroku rozsudku obžaloby a úmysl získat majetkový prospěch jednoznačně vyplývá z doznání obžalovaných. Skutečnost neoprávněného setrvání v domě, jakož i užití násilí v domě je patrná z jednání obžalovaných v domě poškozeného a skutečnost, že takový čin byl spáchán se zbraní, je třeba dovodit z použití polštáře k dušení poškozeného.

Nejrozsáhlejší důkazní materiál byl opatřen k bodu 6 výroku rozsudku, kdy obžalovaní se vražedného útoku dopustili vůči třem osobám v obci [redacted]. Tento útok týkající se usmrcení poškozených [redacted] a [redacted] a smrtelného útoku na [redacted] byl zadokumentován jednak množstvím svědeckých výpovědí, jednak dalším důkazním materiálem. Výpověďmi svědkyně [redacted], která útok obžalovaných náhodně přežila, bylo zjištěno, že v kritickou dobu byla s oběma poškozenými v domě a vnímala jakýsi boj. Poškozená [redacted] zemřela dne [redacted].2003. Vzhledem k osobě této poškozené, u které se po útoku projevil zdravotní následky, jimiž před ní netrpěla, byl opatřen i znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie znalkyně PhDr. Jitky Skramuské a z odvětví psychiatrie znalce MUDr. Pavla Štycha. Z tohoto znaleckého posudku mimo jiné vyplynulo, že na dobu útoku proti svědkyni byl u [redacted] zjištěn transitorní stav zmatenosti s amnézií. Jmenovaná svědkyně nebyla schopna správně vnímat a hodnotit situaci. Uvedený stav mohl být vyvolán následně po útoku emočními vlivy a mohl být zapříčiněn i dušením poškozené [redacted] polštářem tak, jak doznal obžalovaný [redacted]. Skutečnost, že poškozená [redacted]

obdobnými stavy zmatenosti netrpěla před útokem obžalovaných, byla prokázána i výpověďmi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]. Tito dva svědci taktéž potvrdili to, co se v domě ztratilo. Svědek [REDAKCE] potvrdil, že mu poškozená [REDAKCE] bezprostředně po činu sdělila, že v kritickou dobu v jejím domě byli dva cizí lidé, přičemž fakticky identifikovala osobu [REDAKCE]. Správnost této identifikace pak doplňuje i výpověď svědka [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] potvrdil, že bezprostředně po činu obžalovaní uhradili části půjček, které měli u firmy, jejímž je zástupcem. Pohyb obžalovaných v okolí domu poškozených v kritickou dobu potvrdili svědci [REDAKCE] a [REDAKCE]. Svědci [REDAKCE], [REDAKCE], či [REDAKCE] se vyjadřovali k soužití manželů [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] popřela, že by obžalované [REDAKCE] sháněla léky. Obžalovaný [REDAKCE] se k věci opakovaně doznal a kromě výpovědi, kdy uvedl, že se činu dopustil sám, tak celkem třikrát usvědčil obžalovanou [REDAKCE] v tom, že do domku šli loupit a že od počátku počítali s tím, že obě dvě obyvatelky, o nichž věděli, že tam bydlí usmrtí. Viz jeho výpovědi na č.l. 247 – 252, 287 a 293 – 294. Stejně tak obžalovaný [REDAKCE] uvedl i v rámci prověrky výpovědi na č.l. 621 – 643. I [REDAKCE] ve stejném rozsahu se doznala, když uvedla, že předpokládali smrtelný atak proti oněm dvěma osobám, o nichž věděli, že v domě žijí. Opakovaně se doznala v rozsahu uvedeném v bodě 6 výroku tohoto rozsudku a výslovně uvedla, že počítali s tím, že ty dvě osoby usmrtí. Viz její výpovědi na č.l. 322 – 328, 347 – 349, 380 a 389 – 390. V poslední výpovědi obžalovaná [REDAKCE] doznala i výběr peněz v vkladních knížkách, které na místě odcizili. Obžalovaná se doznala i v rámci prověrky její výpovědi (viz č. l. 644 – 669). V řízení před soudem obžalovaná [REDAKCE] využila svého práva a k tomuto dílčímu skutku nevypovídala, když dodala, že trvá na tom co uvedla a po přečtení jejích výpovědí k nim nic neměla. Pokud by tedy následně obžalovaná [REDAKCE] obecně neprohlásila, že nikde vraždit nechtěla, pak by v rámci tohoto ataku bylo k dispozici i její úplné doznání včetně doznání k plánovanému a následně uskutečněnému zavraždění osob v domě žijících, z nichž dvě byly předem přesně identifikovány a známy. Podle názoru soudu důkazní materiál obstaraný již v rámci přípravného řízení na místě činu a korespondující si úplná doznání obou dvou obžalovaných byli takového kalibru, že soud neměl pochybnosti o tom, že by tento atak nespáchali oba obžalovaní že by nebyly předem domluveny na usmrcení poškozených a i proto neměli žádné maskování ač je poškozené znaly. Nebýt tedy tvrzení obžalované při hlavním líčení nebyly by o skutkovém průběhu žádné pochybnosti. Významným důkazem tu opět byl znalecký posudek obou znalců z oboru soudního lékařství, kteří se k tomuto útoku obsáhle vyjadřovali na č.l. 850 – 858, 1118 – 1140, 1152 – 1153, 1158 – 1160 a u hlavního líčení, i znalců z oboru psychologie, kteří se ke všem třem poškozeným jednotlivě vyjádřili na č.l. 913 – 923 a 928 a shodně i u hlavního líčení. I zde znalec Dvořák stanovil hodnotu odcizených věcí. U obou dcer poškozené [REDAKCE] vzhledem k jejich úmrtí a způsobu provedení činu soud neměl vůbec žádné pochybnosti, že byli cílem úmyslného jednání proti jejich životu, jehož výsledkem měla být a také byla smrt těchto osob. Ani odvolání doznání na straně obžalované [REDAKCE] nemohlo způsobit zpochybnění toho, že se oba obžalovaní vůči těmto dvěma osobám cíleně dopustili usmrcení. Vůči jedné t. j. [REDAKCE] se tak stalo v rámci předem připraveného plánu na likvidaci osob, které v domě bydlely (sem patřila i plánovaná likvidace její matky), a to stisknutím její krku. Vůči [REDAKCE] se pak jednalo o útok vynucený (nicméně v rámci původních představ obou obžalovaných možný) prostě tím, že na místě byla přítomna a do děje přímo vůči obžalovaným zasahovala a proto jí bylo nutno odstranit jednak jako svědka jednak jako osobu, která jim mohla bránit v prohledávání domku. V rámci obecných představ obžalovaných bylo tedy pro ně představitelné, že každá osoba schopná obžalované jakkoliv identifikovat bude v rámci docílení výsledku, t. j. odcizení cizího majetku muset být odstraněna a přesně v intencích těchto předpokladů tak došlo k odstranění i poškozené

■■■■■, a to zadušením při uškrcení. Pokud se týká nejstarší poškozené, která nakonec atak obžalovaných přežila, je možno dodat, že se jednalo o osobu velmi starou, jejíž pohyblivost a zdatnost byla samozřejmě dána jejím věkem. U takto starých osob postačuje i velmi malé násilí, v daném případě intenzita dušení polštářem a její zastlání, aby ke smrtelnému následku mohlo neodvratně dojít. Každé prodlužování podobného stavu zastlání zvyšovalo pravděpodobnost její smrti. Ono by k neodčinitelnému následku na životě této poškozené skutečně došlo, kdyby podezřelé okolnosti nepřinutili ostatní k předtuše, že se poškozeným mohlo něco stát a proto vyvinuli úsilí k nalezení poškozených. V tomto směru tedy to, že poškozená přežila nebylo následkem jednání obžalovaných, natož jejich zásluhou, neboť ti vykonali vše pro dokonání následku, t. j. usmrcení i poškozené ■■■■■ ■■■■■, ale z důvodů nezávislých na vůli obžalovaných a ležících mimo jejich vůli, došlo k objevení jejich činu a tím i k zachránění alespoň poškozené ■■■■■ ■■■■■. Obžalovaní se nemohli dovolit riziko odhalení, což prokázali i v jiných případech, kde je poškození vůbec neznali, např. u manželů ■■■■■ a přesto je naprosto zbytečně usmrtili jen z možné budoucí obavy z odhalení, neboť je poškozená ■■■■■ dobře znala a mohla označit, což nakonec zprostředkovaně přes výšku obžalovaného ■■■■■ a označený objektu, ve kterém žili (z ■■■■■) učinila. Proto přes posléze uplatněnou obhajobu, že vůči této poškozené se nejednalo o smrtící atak soud dospěl k závěru, že ano (když navíc lze dodat, že na místo šli s úmyslem jí usmrtit a také tak se k ní chovali) a celou věc posoudil tak, že oba obžalovaní společným jednáním jiného úmyslně usmrtili, čin spáchali na více osobách, trýznivým způsobem, opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch, přičemž dílem se tohoto jednání dopustili tak, že se dopustili jednání nebezpečného pro společnost, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtili, čin spáchali na více osobách, trýznivým způsobem, opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch, jednání se dopustili v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo, a současně neoprávněně vnikli do domu jiného, přičemž překonali překážku, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí, při činu užili násilí a takový čin spáchali se zbraní.

Provedenými důkazy bylo tedy prokázáno, že ■■■■■ a ■■■■■ dne ■■■■.2002 v pozdních nočních hodinách okolo 01.00 hod. v ■■■■■, okr. ■■■■■ po předchozí vzájemné domluvě v úmyslu získat peníze a usmrtit poškozené, vnikli do bytu domu čp. ■■■■ majitelky ■■■■■ ■■■■■ nar. ■■■■■, a to tak, že ■■■■■ vnikl pootevřeným větracím oknem nad vstupními dveřmi ve výšce nejméně 2,5 m do bytu, zevnitř odemkl vchodové dveře a umožnil tak vstup ■■■■■, poté fyzicky napadli dcery majitelky bytu ■■■■■ ■■■■■, nar. ■■■■■, a ■■■■■ ■■■■■ nar. ■■■■■, které obě nejprve svázali na rukou a nohou, poté ■■■■■ pomocí šátku použitého jako škrtidlo škrtil ■■■■■ ■■■■■, čímž jí způsobil zlomeniny obou horních rohů štítné chrupavky a obou velkých rohů jazyčky, což vedlo k bezprostřední smrti poškozené a dále pak poškozené ■■■■■ ■■■■■ bitím rukama do různých částí těla způsobili krevní výrony v měkkých lebních pokrývkách hlavy a tím, že ji ■■■■■ škrtil oběma rukama, pak tupé poranění na krku, spočívající ve zlomenině levého horního rohu štítné chrupavky a v krevních výronech měkkých tkání krku a tečkovitých krevních výroncích a sliznici hrtanu, což vedlo k rozvoji úrazového šoku a bezprostřední smrti poškozené ■■■■■ ■■■■■ dále ■■■■■ fyzicky napadl i poškozenou ■■■■■ ■■■■■, která ležela v posteli a to tím způsobem, že jí přes obličej přehodil deku, kterou přitiskl polštář, o který se opíral celou svojí vahou a zakrytím dýchacích otvorů po dobu několika minut jí přivodil stav bezprostředně ohrožující život, v důsledku čehož došlo u poškozené k duševní poruše přechodného charakteru, tranzistornímu stavu zmatenosti na bázi mozkové arteriosklerózy s dezorientací, přičemž během fyzického útoku i po něm ■■■■■ a ■■■■■

prohledávali byt a odcizili zde finanční hotovost ve výši nejméně 10.000,-- Kč, 3 ks vkladních knížek [REDAKCE], pobočka [REDAKCE] na jméno [REDAKCE] a občanský průkaz [REDAKCE], před odchodem z bytu vše zinscenovali tak, jako by se jednalo o rodinnou tragédii, když tělo poškozené [REDAKCE] ponechali na posteli v kuchyni, tělo [REDAKCE] ponechali v posteli v obývacím pokoji a tělo poškozené [REDAKCE] umístili do vany v koupelně, kde jí za použití kuchyňského nože způsobili řezné rány na zápěstí levé paže zasahující do kůže a podkoží, předstíraje její sebevraždu, byt poté opustili a téhož dne v odpoledních hodinách pak v [REDAKCE] v [REDAKCE] z odcizených vkladních knížek vybrali částku 39.500,-- Kč, kterou později použili pro svoji potřebu. Tímto jednáním společně naplnili znaky skutkové podstaty trestného činu vraždy dle § 219 odst. 1, 2 písm. a), b), c), h) tr. zákona a to dílem dokonaného a dílem ukončeného ve stádiu pokusu dle § 8 odst. 1 tr. zákona a trestného činu porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zákona, neboť jiného úmyslně usmrtili, čin spáchali na více osobách, trýznivým způsobem, opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch, přičemž v případě [REDAKCE] učinili vše pro to, aby takový čin spáchali, avšak k jeho dokonání nedošlo. Před tím neoprávněně vnikli do domu jiného, přičemž překonali překážku, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí, při činu užíli násilí a takový čin spáchali se zbraní. Trýznivý způsob usmrcení vyplývá ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, klinické psychologie a psychiatrie, opětovnost jednání lze dovodit ve vztahu k předcházejícím útokům popsáním v bodě 1-5 výroku rozsudku a úmysl získat majetkový prospěch je zřejmý z doznání obžalovaných. Překonání překážky k neoprávněnému vniknutí do domu je zřejmé z toho, že obžalovaný musel přes kliku domovních dveří vylézt do výšky nejméně 2,5 m, aby otevřeným oknem mohl vniknout do domu. Užití zbraně v rámci násilí spáchaného v domě poškozených je pak třeba dovodit z užití škrtidla a polštáře k dušení poškozených.

Poškozená [REDAKCE]

Nejméně důkazního materiálu měl soud k dispozici ve vztahu k bodu 7 výroku rozsudku u poškozené [REDAKCE]. Z listin to bylo především zjištění, kdy se poškozená zdržovala v nemocnici v [REDAKCE]. Z dokladu na č.l. 2258 bylo zjištěno, že [REDAKCE] byla v této nemocnici hospitalizovaná v době od [REDAKCE] do [REDAKCE] 2002. V této době se tam mohla setkat s [REDAKCE], která v této nemocnici byla hospitalizovaná od [REDAKCE] do [REDAKCE] 2002. Svědci [REDAKCE] a [REDAKCE] potvrdili, že se obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] snažili vyhledat poškozenou [REDAKCE] v obci [REDAKCE]. Okolnosti typování a plánovaného přepadení poškozené [REDAKCE] byly prokázány i výpověďmi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]. [REDAKCE] se k věci nemohla příliš vyjádřit, neboť obžalované nezná a v souladu s ostatními svědky uvedla, že její dům je od silnice zastrčený a že žije sama. Nejzásadnějšími důkazy tedy pro posouzení věci pak byly výpovědi obou dvou obžalovaných. [REDAKCE] ve výslechu na č.l. 62 – 63 výslovně uvedl, že se s obžalovanou [REDAKCE] dohodli, že do domu poškozené [REDAKCE] vniknou, aby jí oloupili o její věci, které dle svědkyně [REDAKCE] měla mít, a při tom jí usmrtit. Proto byli vybaveni rukavicemi (a nikoliv maskováním) se někdy koncem ledna 2003 vydali hledat v obci [REDAKCE] její dům, ale ten nenašli i přes dotazy u místních lidí. Protože se obávali prozrazení tak z obce odešli s tím, že se o to pokusí někdy příště. To však již nestihli neboť byli dne [REDAKCE] 2003 zadrženi. Naproti tomu obžalovaná [REDAKCE] uvedla na č.l. 383 – 385 a opakovaně i na č. l. 401, že poškozenou [REDAKCE] plánovali toliko oloupit, ale nikoliv usmrtit. Vzhledem k úvahám, které soud rozvedl shora o tom, že z výpovědí obžalovaného [REDAKCE] je možno a nutno vycházet, neboť odpovídají skutečnosti (když výpovědi obžalované [REDAKCE] tyto

kriteria nesplňují a vždy se snaží stavět do lepšího světla a vždy doznávala jen to co již orgánům činným v trestním řízení bylo vesměs známo), pak soud vyhodnotil i tento dílčí útok ve shodě s tím co uvedl, obžalovaný [REDAKCE] a dospěl závěru, že kromě loupení měli oba obžalovaní i u tohoto dílčího skutku předem dohodnuto i usmrcení poškozené a že od svého činu dobrovolně neupustili, ale pod hrozbou odhalení ho jen odložili s tím, že se o čin pokusí ještě později. Jak uvedli svědci shora výslovně aktivně při vyhledávání domu poškozené vystupovala především obžalovaná [REDAKCE], když obžalovaný [REDAKCE] vždy stál opodál a do vyptávání se nezapojoval. Ono toto vyptávání je zcela v korelaci s tím, co obžalovaná [REDAKCE] činila v [REDAKCE], kdy se taktéž vyptávala řady lidí na to co potřebovala vědět. I tato činnost jako znak osobnosti obžalované [REDAKCE] pak potvrzuje správnost toho, co uváděl obžalovaný [REDAKCE] u poškozené [REDAKCE] po skutkové stránce k tomuto útoku. Proto soud uzavřel, že společným jednáním se oba obžalovaní dopustili jednání pro společnost nebezpečného spočívajícího v úmyslném vytváření podmínek pro to, aby jiného úmyslně usmrtili, čin spáchali opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch. Chování obžalovaných i v tomto případě zcela odpovídalo tomu, jak se chovali v ostatních shora popsanych případech. Vždy si místa a oběti předem obhlíželi, získávali o tom informace a posléze útok včetně smrtelného následku realizovali. Tento způsob přípravy na věc byl pro ně typický, prolíná se prakticky všemi dílčími skutky a proto odpovídal tomu co bylo objektivně zjištěno i v ostatních případech. I to by důvod proč bylo možno věřit výpovědi obžalovaného [REDAKCE] a nikoliv tomu co tvrdila obžalovaná [REDAKCE]. Bylo tedy zjištěno, že obžalovaní se chystali ke spáchání zvláště nebezpečného činu, jímž samozřejmě trestný čin vraždy podle 219 odst. 1 i 2 tr. zák. (díky opětovnosti a díky úmyslu získat majetkový prospěch, což bylo opakovaně a neméně uvedeno i zdůvodněno shora u jednotlivých dílčích útoků) je. V rámci plánování takového činu se dostali již tak daleko, že fyzicky v obci [REDAKCE] již pátrali po domku poškozené a především již byli rozhodnutí tento čin spáchat tak jak to popsal obžalovaný [REDAKCE], když jim ve vykonání činu tak jak byl plánován a tedy připravován zabránilo jen to, že domek, jelikož byl zastrčený a při respektování potřebné opatrnosti, aby nebyli nápadní a odhalitelní, nenašli, a proto se rozhodli, že tak učiní až někdy jindy. Od svého záměru tedy neupustili, ale jen ho odložili a původní záměr tu nadále zůstal tedy zachován. Proto soud uzavřel, že důkazy provedenými v rámci hlavního líčení bylo prokázáno, že [REDAKCE] a [REDAKCE] v přesně nezjištěnou dobu koncem měsíce [REDAKCE] 2003, v odpoledních hodinách v obci [REDAKCE], okr. [REDAKCE] po vzájemné domluvě v úmyslu získat peníze a usmrtit [REDAKCE], nar. [REDAKCE], vybaveni rukavicemi, hledali bydliště poškozené, což se jim však i přes dotazy u místních obyvatel nepodařilo, a proto v obavě před svým prozračením z obce odešli, rozhodnutí poškozenou vyhledat opakovaně, v čemž jim však bylo zabráněno jejich zadržením orgány Policie ČR dne [REDAKCE]. 2003. Uvedeným jednáním tak společně naplnili znaky skutkové podstaty trestného činu vraždy dle § 219 odst. 1, 2 písm. c), h) tr. zákona ukončený ve stádiu přípravy dle § 7 odst. 1 tr. zákona, neboť se dopustili jednání pro společnost nebezpečného, spočívajícího v úmyslném vytváření podmínek pro to, aby jiného úmyslně usmrtili, čin spáchali opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch. Vytváření podmínek směřujících k dokonání trestného činu je třeba spatřovat jednak ve vzájemné domluvě na spáchání činu ve vybavení se prostředky zamezujícími identifikaci obžalovaných a zejména pak v aktivním vyhledávání poškozené v jejím bydlišti. Obžalovaní od skutku dobrovolně neupustili, k jeho dokonání nedošlo v důsledku toho, že se jim nepodařilo poškozenou nalézt. Opětovnost jednání lze dovodit z přecházejících útoků popsanych v bodě 1-6 výroku rozsudku, úmysl získat majetkový prospěch pak z doznání obžalovaného [REDAKCE] a ze souvislostí jednak doznanych oběma obžalovanými u ostatních útoků, jednak zjištěných z jiných shora popsanych důkazů. Příprava v podání obžalovaných tu tedy byla spatřována v úmyslném vytváření podmínky pro

spáchání takového činu, který je předvídan v ustanovení § 7 odst. 1 a § 41 odst. 2 tr. zák., a i proto je možné jí shledávat jen u nejzávažnější trestných činů. Podle teorie je příprava takové jednání, které zatím jen vzdáleně vyvolává nebezpečí, že následek nastane a v tomto směru se u obžalovaných již jednalo o poměrně kvalifikovanou přípravu velmi se blížíci pokusu trestného činu ve smyslu § 8 odst. 1 tr. zák. Právě proto, že nenajítí domku poškozené neumožnilo obžalovaným bezprostřední vykonání útoku vůči poškozené, byť byl předpokládán a plánován, tak soud jednání obžalovaných kvalifikoval jen jako přípravu ve smyslu § 7 odst. 1 tr. zák.

Poškozený [REDACTED]

Útok na poškozeného [REDACTED] je zcela kryt neměnným doznáním obou obžalovaných, kteří se k němu opakovaně doznali. Obžalovaný [REDACTED] je dále usvědčen i výpovědí poškozeného, který se podrobně vyjádřil, za jakých okolností a jakým způsobem byl napaden a jaké věci mu byly odcizeny, a tyto skutečnosti jím uváděné jsou zcela v souladu s doznáními obžalovaných. Obžalovaná [REDACTED] za tento čin již byla pravomocně odsouzena a i spis o tomto jejím odsouzení je dalším důkazem i proti obžalovanému [REDACTED]. V souladu s doznáním obžalovaného [REDACTED] z výpověďmi [REDACTED] a dalším důkazním materiálem jsou pak i další důkazy, jímž je především výpověď bratra poškozeného [REDACTED], protokol o ohledání místa činu, včetně nasazení služebního psa. Ohodnocení odcizených věcí provedl znalec Šaník a toto ohodnocení bylo vzato jako základ pro stanovení způsobené škody. Proto soud dospěl k závěru, že obžalovaný [REDACTED] jednak proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci a dále pak neoprávněně vnikl do domu jiného, při činu užil násilí a takový čin spáchal se zbraní.

Provedenými důkazy bylo prokázáno, že [REDACTED] dne [REDACTED].2003 okolo [REDACTED] hod. v obci [REDACTED], okr. [REDACTED], po vzájemné dohodě v úmyslu získat peníze, společně s [REDACTED] u domu čp. [REDACTED] majitele [REDACTED], nar. [REDACTED], předstírali nevolnost [REDACTED] a když jí chtěl [REDACTED] poskytnout pomoc, [REDACTED] ho ohrožoval kuchyňským nožem, zatlačil ho do jeho domu, kde ho povalili společně na gauč, poté prohledali dům a odcizili zde mobilní telefon [REDACTED] s nabíječkou, 5 ks čokolád a 3 ks balíčků kávy, vše v hodnotě nejméně 3.300,-- Kč, následně pak [REDACTED] uzamkli ve sklepě jeho domu, dům opustili a klíče od něj zahodili. Tímto jednáním naplnil znaky skutkové podstaty trestného činu loupeže dle § 234 odst. 1 tr. zákona a trestný čin porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 3 tr. zákona, neboť proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci a dále pak neoprávněně vnikl do domu jiného, při činu užil násilí a takový čin spáchal se zbraní. Užití zbraně je třeba dovodit z toho, že poškozeného ohrožoval [REDACTED] kapesním nožem poté, kdy si vynutil násilím vstup do jeho domu a v domě ho spoutal. Uvedené trestné činy spáchal [REDACTED] společně se svojí manželkou [REDACTED], tedy jako spolupachatel dle § 9 odst. 2 tr. zákona, přičemž obžalovaná [REDACTED] za uvedený skutek již byla odsouzena rozsudkem Okresního soudu v [REDACTED] sp. zn. 2 T 51/2003.

Poškozená [REDACTED]

[REDACTED] od počátku popíral, že by se tohoto ataku dopustil a toto stíhání proti němu bylo posléze zastaveno. [REDACTED] v rámci přípravného řízení atak vůči majetku poškozené a jejího syna tak i úmyslné usmrcení poškozené doznala. Učinila tak opakovaně ve výpovědích na č. l. 316 – 322, 349 – 351 a 381. Tato svoje doznání poté stvrdila i při

prověrce výpovědi dne [REDAKCE] 2003 viz č. l. 555 – 580. Toto její doznání pak bylo zcela v souladu s dalšími provedenými důkazy, a to jak znalců z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství, ať již MUDr. Šenkýře a Sekyry (viz č. l. 1089 – 1100, 1104 – 1106, 1108 – 1112 a při hlavním líčení, či MUDr. Pleskota a MUDr. Laciny (viz část uvedená na č.l. 830 – 833, 867 – 869 a při hlavním líčení). Z těchto posudků jednoznačně plyne, že tak jak to popsala obžalovaná ve svých doznáních ke smrti poškozené dojít mohlo a že smrtelná zranění, která poškozená utrpěla mohly být způsobeny nožem, který byl nalezen v domě poškozené na kuchyňské lince a který je založen v přílohách spisu. Stejně tak zranění na hlavě, které utrpěla poškozená mohlo být způsobeno kuchyňským válečkem, který byl nalezen rozlomený na místě činu. Odborným vyjádření na č.l. 1331 – 1335 byla zjištěna pachová shoda s pachovou konzervou obžalované [REDAKCE] s několika pachovými konzervami, které byly sejmuty při ohledání místa činu z více se tam nacházejících předmětů, a to ihned po nalezení poškozené [REDAKCE], tedy v době kdy ještě nikdo obžalovanou [REDAKCE] z tohoto činu nepodezíral. Toto ohledání místa činu bylo provedeno dne [REDAKCE] 2002 viz č. l. 1914 – 1970 a doplňováno ve dnech následujících viz č.l. 1971 – 1988. Svědek [REDAKCE] se podrobně vyjádřil k okolnostem nálezů své usmrcené matky [REDAKCE] a potvrdil i odcizení finanční hotovosti v jejím domě, tak jak je to uvedeno ve výroku tohoto bodu rozsudku. Svědci [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] pak potvrdili přítomnost obžalované [REDAKCE] v době útoku na poškozenou [REDAKCE] na místě činu v [REDAKCE]. Takto získaný materiál byl zcela dostačující k tomu, aby státní zástupkyně podala na [REDAKCE] obžalobu pro spáchání i tohoto dílčího skutku. Zásadní na celé věci bylo i to, že se ho měla dopustit sama bez obžalovaného [REDAKCE] což by mělo velký vliv na hodnocení její obhajoby, resp. na trest. O tom víc viz níže. U hlavního líčení však obžalovaná zcela odvolala svoje doznání a tvrdila, že se tohoto skutku nedopustila, že na místě činu v (v domě poškozené [REDAKCE]) [REDAKCE] do té doby nikdy nebyla a že byla u lékaře ve [REDAKCE]. Touto obhajobou obžalované se soud musel zabývat a posoudit ji. Při prověřování nové obhajoby obžalované jí nebyl sporován způsob usmrcení poškozené ani další k tomu se vážící okolnosti ani úmyslnost tohoto usmrcení, které beztak vyplynulo ze skutkových okolností mechanismu usmrcení přivázané poškozené a podobně, ale soud musel prověřovat to, že to nebyla obžalovaná kdo tento čin spáchal a zda její doznání nebylo nějak vynuceno. V tomto směru soud musel vyhodnotit jednak důkazy již učiněné v konfrontaci s tím co dále uvedli svědci přímo u hlavního líčení s důkazy novými, dosud neprovedenými. Tyto důkazy při vyhodnocení ve svém celku i jednotlivě podle názoru soudu bezpečně prokázali, že tohoto útoku se obžalovaná [REDAKCE] dopustila tak jak je to uvedeno ve výroku tohoto rozsudku v bodu 8 a že se ho dopustila sama a že obžalovaný [REDAKCE] v tomto útoku žádnou ingerenci neměl. Především je třeba předeslat, že doznání obžalované [REDAKCE] bylo opakované, úplné a konkrétní. To, že jí nebylo vloženo do úst nebo, že by jí detaily sdělili policisté věc vyšetřující bylo vyvráceno výsledkem policistů. Viz výpovědi u hlavního líčení svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]. Tito svědci taktéž vyvrátili to, že by vůči obžalované byl tvořen nátlak nebo nějaký nestandardní postup. To co uváděla jak při doznání, tak i při prověrce výpovědi (tak i před tím) bylo její tvrzení a uváděla to samostatně. V tomto směru lze jen dodat, že všem těmto rozhodujícím procesním úkonům byl přítomen obhájce. Ve směru toho, že by tedy obžalovaná [REDAKCE] byla k doznání přinucena nebo jí bylo vloženo do úst nebo k němu dovedena bylo vyvráceno a s touto obhajobou obžalované se tedy soud nemohl ztotožnit. Pokud se týká dalšího tvrzení obžalované, že na místě činu vůbec nebyla bylo podle názoru soudu již v řízení přípravném dostatečně prokázáno, že toto tvrzení není pravdivé. Důkazy opatřené v rámci přípravného řízení však byly velmi výrazně podpořeny u hlavního líčení svědecky, kde obžalovanou svědci bezpečně označili jako osobu, která byla v rozhodné době přímo v domě poškozené [REDAKCE] a byla zde ubytována (což je

zcela v souladu s tvrzeními obžalované v rámci jejího původního doznání), viz výpověď svědkyně [REDAKCE], které na ztotožnění obžalované setrvala i přes otázky stran, resp. jako osobu, která se ptala na ubytování a byla poslána do penzionu paní [REDAKCE] (což je zcela v souladu s tvrzeními obžalované v rámci jejího původního doznání), viz výpověď svědka [REDAKCE], či jako osobu, která v rozhodném období nakupovala v prodejně obuvi (i to bylo je zcela v souladu s původními tvrzeními obžalované v rámci jejího původního doznání), viz svědek [REDAKCE]. Tyto výpovědi ve světle původního doznání obžalované, které bylo prověřeno znaleckými posudky i pachovou shodností pak soud dovedlo k závěru, že to byla skutečně obžalovaná [REDAKCE] která se zmíněného smrtícího ataku, tak jak je popsán v bodě 8 výroku rozsudku, dopustila. Psychické útrapy ve smyslu mučivých útrap pak soud čerpal ze znaleckého posudku znalců MUDr. Tůmy a PhDr. Panouška, kteří se k této otázce vyjádřili v části posudku uvedené na č.l. 893 – 897, 927 i shodně u hlavního líčení. Déletrvající fyzické útrapy poškozené pak potvrdili soudní lékaři. Žádný z předložených nebo navržených důkazů závěr o tom, že čin nespáchala obžalovaná zvrátit nemohl. V této souvislosti je možno dále dodat, že pachová shodnost s pachovou konzervou obžalované nebyla zjištěna jen z jednoho předmětu, ale z mnohem více nepochybně při ataku užitých věcí, což byl jasný důkaz přítomnosti obžalované na místě činu a potvrzení správnosti jejího původního doznání. Samozřejmě, že toto vyhodnocení pachové stopy bylo důsledně konáno v souvislosti a ve světle ostatních důkazů a ne jen ze samotné pachové totožnosti, je nabíledni. Proto soud dospěl k závěru, že úmyslně jiného usmrtila, přičemž čin spáchala zvlášť surovým způsobem, opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch, a přisvojila si cizí věc tím, že se jí zmocnila a způsobila tak škodu nikoliv nepatrnou. Zde soud dospěl k závěru o vícečinném souběhu uvedených trestných činů. Viz níže.

Provedenými důkazy bylo tedy prokázáno, že [REDAKCE] v přesně nezjištěnou dobu od [REDAKCE] 2002 do [REDAKCE] 2002 v [REDAKCE], okr. [REDAKCE], v [REDAKCE], v rodinném domku [REDAKCE], nar. [REDAKCE], kde byla přechodně ubytována, fyzicky napadla majitelku domu [REDAKCE] poté, kdy ji jmenovaná přistihla při prohledávání jejího domu v úmyslu najít a odcizit peníze, a to tím způsobem, že ji svázala na ruku a nohu, pomocí pásky ji škrtila nutila ji k vydání peněz, následně poškozenou 2x udeřila dřevěným válečkem do temenní části hlavy, čímž jí způsobila tržně zhmožděnou ránu v krajině temenní, látkovými pásky jí přivázala ruce k opěrkám křesla, do úst jí upevnila látkový roubík a opětovným škrcením látkovými pásky na krku jí způsobila povrchové oděrky krku a když jí poškozená odmítla vydat peníze, z kuchyně domu vzala nůž o délce čepele 21 cm, kterým poškozenou [REDAKCE] nejméně 4x bodla do oblasti hrudníku a způsobila jí tak bodná poranění levého plíce a srdce s vykrvácením do dutiny hrudní, což vedlo k bezprostřední smrti poškozené, následně z domu odcizila finanční částku nejméně 25.000,-- Kč, dům opustila, uzamkla a klíče zahodila. Svým jednáním tak naplnila znaky skutkové podstaty trestného činu vraždy dle § 219 odst. 1, 2 písm. b), c), h) tr. zákona spáchaný ve vícečinném souběhu s trestným činem krádeže dle § 247 odst. 1 písm. a) tr. zákona, neboť jiného úmyslně usmrtila, přičemž čin spáchala trýznivým způsobem, opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch a dále si přisvojila cizí věc tím, že se jí zmocnila a způsobila tak škodu nikoli nepatrnou. Uvedená právní kvalifikace jednání obžalované je dovozována z toho, že prvotním úmyslem bylo přisvojit si věci poškozené a za tímto účelem obžalovaná prohledávala její byt. Tento skutek byl ukončen poté, kdy byla přistihnuta majitelkou bytu a následně ji fyzicky napadla v úmyslu získat majetkový prospěch. Z tohoto důvodu poškozenou i usmrtila. Trýznivý způsob lze dovodit ze skutečností uváděných ve znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, psychiatrie a klinická psychologie,

opětovnost pak ve vztahu k jednáním obžalované pospaným v bodě 1-7 výroku tohoto rozsudku.

Nyní souhrnně některým dalším důkazům a prokázaným úvahám. V rámci trestního řízení byly zajištěny i věci, které obžalovaní odcizili poškozeným a prodali je, užívali, či darovali dalším osobám. Toto potvrzují jednak protokoly o vydání věcí a svědecké výpovědi. Svědek [redacted] vydal ruční vrtáčku zn. [redacted], [redacted] byly vydány nákupní tašky, vše pocházející z majetku [redacted], [redacted] vydala osobní mechanickou váhu, kterou obžalovaní odcizili v domě poškozené [redacted]. [redacted] byl dále vydán rozhlasový přijímač [redacted], odcizený manželům [redacted], dalekohled zn. [redacted] č. [redacted], odcizený poškozenému [redacted], a [redacted] vydala mobilní telefon zn. [redacted], který odcizila poškozenému [redacted]. V souladu s doznáním byl i nález revolveru zn. [redacted], který po odcizení manželům [redacted] obžalovaný [redacted] zahodil poblíž svého tehdejšího bydliště do koryta řeky [redacted]. Orgány Policie ČR byl v bydlišti obžalovaných zajištěn i otevírací nůž, který [redacted] použil při přepadení [redacted].

Hodnota věcí odcizených poškozeným byla čerpána jak je opakovaně již poukazováno shora ze znaleckých posudků z odvětví ekonomiky znalců Ing. Jiřího Dvořáka, Miroslava Pavlíka, Václava Šasíka a Vladimíra Vychopeně, když tyto znalecké posudky byly za souhlasu stran při hlavním líčení přečteny. Znalec Vladimír Vychopen stanovil i tržní hodnotu nemovitosti poškozeného [redacted], což byla škoda, která by hrozila úmyslným založením požáru [redacted]. K předmětné problematice bylo zpracováno i odborné vyjádření Hasičského záchranného sboru v [redacted] a byl proveden i vyšetřovacího pokusu na dobu hoření svíčky, při němž bylo zjištěno, že svíčka odpovídající těm svíčkám, které obžalovaný [redacted] rozmístil v domě poškozeného [redacted] při zmíněném pokusu hořela 10 hodin a 21 minut.

Zajištění některých těchto zmíněných věcí, jakož i nakládání s nimi ze strany obžalovaných viněných bylo zdokumentováno i listinnými důkazy jako jsou smlouvy o výkupu zboží v zastavárnách v [redacted] a ve [redacted], doklady o splácení půjček obžalovanými bezprostředně po spáchání shora uvedených činů a doklady o výběru finanční hotovosti z vkladní knížky [redacted]. Svědeckými výpověďmi [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted] byla zadokumentována vyšší životní spotřeba obžalovaných vzhledem k jejich nepříliš uspokojujivé příjmové situaci.

Zásadními důkazy byly dále protokoly o ohledání míst činů, včetně pořízené fotodokumentace. I na ně je již shora odkazováno. V rámci některých těchto ohledání byly zajištěny i biologické a pachové stopy, které byly vyhodnoceny v rámci odborných vyjádření Policie ČR, SKPV OKTE v [redacted] a odborných vyjádření Kriminalistického ústavu v [redacted]. Ze závěrů odborného vyjádření k vyhodnocení biologických stop zajištěných u poškozených manželů [redacted] vyplynula shoda profilu DNA obžalované [redacted] s nedopalkem cigarety nalezené na místě činu. Jak je uvedeno shora byla ztotožněna pachová shoda u pachových stop sejmutých na místě činu u poškozené [redacted] se srovnávací pachovou konzervou sejmutou z těla obžalované [redacted].

Vzhledem k tomu, že byly namítány některé právní vývody shora uvedené, když v rámci dílčích skutků a jejich právní kvalifikaci se soud vesměs ztotožnil z vývody obžaloby

a proto část její argumentace převzal i do rozsudečných vývodů, soud dále pojedná o některých dalších aspektech, které lze komplexně vztáhnout k celému výroku rozsudku a jeho odůvodnění, byť mají vztah jen k některému z dílčích ataků.

Trestný čin vraždy podle § 219 je popsán následovně:

Vražda

(1) Kdo jiného úmyslně usmrtí, bude potrestán odnětím svobody na deset až patnáct let.

(2) Odnětím svobody na dvanáct až patnáct let nebo výjimečným trestem bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1

- a) na dvou nebo více osobách,
- b) zvlášť surovým nebo trýznivým způsobem,
- c) opětovně,
- d) na těhotné ženě,
- e) na osobě mladší než patnáct let,
- f) na veřejném činiteli při výkonu nebo pro výkon jeho pravomoci,
- g) na jiném pro jeho rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je bez vyznání, nebo
- h) v úmyslu získat majetkový prospěch nebo v úmyslu zakrýt nebo usnadnit jiný trestný čin, anebo z jiné zvlášť zavrženíhodné pohnutky.

Již samotný popis dispozice trestného činu vraždy tu uvozuje co bylo třeba pro určení jednotlivých dílčích privilegovaných skutkových podstat prokázat a co bylo také prokázáno. Majetkový prospěch, zakrytí jiného trestného činu, opětovnost i trýznivý způsob spáchání již byl opakovaně shora popsán. Proto nyní soud pojedná proč zdánlivě podle obhajoby nepřihlédl k judikátu č. Rt 27/92, který hovoří o tom, že jestliže pachatel úmyslně usmrtí jiného, aby se zmocnil cizí věci, je možné takový skutek posoudit jen jako trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. f) tr. zák. a jednočinný souběh tohoto trestného činu s trestným činem loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. je vyloučen. Soud nejen, že tento judikát nepopírá, ale výslovně z něj vychází tam, kde situace byla skutečně taková jak se v tomto judikátu uvádí. Jedná se o ataky pod body 3, 4, 5, 6 a 7, kde již od počátku byla dohoda k usmrcení poškozených oběma obžalovanými, a proto u těchto dílců skutků se neobjevuje kvalifikace i podle § 234 tr. zák., ale jen kvalifikace jednočinné souběžných trestných činů. Jiná výchozí situace však byla u skutků pod bodem 1 u obou obžalovaných, v bodě 8 u obžalované [REDAKCE] a v bodě 2 u obžalovaného [REDAKCE]. U poškozeného [REDAKCE] oba obžalovaní původně zamýšleli jej oloupit, v bodě 2 u poškozeného [REDAKCE] obžalovaný [REDAKCE] ve smyslu původní dohody chtěl taktéž jen loupit, i obžalovaná [REDAKCE] chtěla u poškozené [REDAKCE] jen krást, ale ve všech třech případech potom díky vývoji situace se obžalovaní (každý tak jak je uvedeno shora) se rozhodli konkrétního poškozeného usmrtit. Jednalo se až o posléze přijaté rozhodnutí, se kterým ani v obecných rysech nebylo původně uvažováno. Pak se ovšem na takovýto průběh činu vztahuje jiná standardní judikatura, která hovoří o tom, že takovéto jednání se posuzuje jako vícečinný souběh trestných činů. V tomto směru tedy lze poukázat

na judikát znějící následovně. Jestliže pachatel útočí fyzicky na poškozenou nejprve proto, aby ji donutil, aby něco konala, a pak, když zjistí, že je jeho snaha bezvýsledná a naopak hrozí nebezpečí, že poškozená jeho jednání oznámí policii, veden záměrem jí v tom zabránit vystupňuje útok tak, že ji usmrtí, naplňuje znaky trestného činu vydírání podle § 235 tr. zák. a trestného činu vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. f) tr. zák. ve vícečinném souběhu. Obdobně v tomto směru je možno poukázat na judikát znějící následovně: Jestliže pachatel užije násilí v úmyslu donutit ženu k souloži, ale v průběhu tohoto útoku zamění svůj původní záměr za úmysl poškozenou usmrtit a začne uskutečňovat proti poškozené násilí namířené proti jejímu životu, jedná se o dva samostatné skutky a tedy o vícečinný souběh trestných činů. Proto soud shora specifikovaná jednání ve vymezených bodech výroku kvalifikoval jak souběh vícečinný, a to trestného činu vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. f) tr. zák. s trestným činem loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák.

Pro úplnost je možno dodat dále i to, že opětnost ve smyslu § 219 odst. 1, 2 písm. c) tr. zák. a zvláště nebezpečná recidiva podle § 41 odst. 1 tr. zák. mají společný základ ve spáchání dřívějšího trestného činu vraždy. Přesto se vzájemně nevylučují a mohou se uplatnit zároveň vedle sebe. Opětnost činu podle § 219 odst. 2 písm. c) tr. zák. zahrnuje jen samotnou skutečnost, že pachatel již dříve spáchal čin, jehož podstatou je úmyslné usmrcení jiného, a to bez ohledu na okolnost, zda byl či nebyl pro dřívější čin odsouzen, potrestán apod.

Ve vztahu k poškozené ■■■■■ ■■■■■ je možno dále uvést, že I. pozvolné udušení poškozené, kterou obvinění svázali, položili na postel, přikryli peřinou a zanechali bez pomoci, lze s ohledem na duševní i fyzické útrapy, jež takový způsob usmrcení provázejí, považovat z a zvláště trýznivý způsob spáchání činu ve smyslu § 219 odst. 2 písm. b) tr. zák.

Jestliže pachatel v úmyslu usmrtit tři osoby vnikne do bytu, kde se všichni nacházejí, a tam je postupně v těsném sledu napadne jednáním způsobilým vyvolat smrt, naplňuje znaky jednoho trestného činu vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. a) tr. zák., resp. jeho pokusu (§ 8 odst. 1 tr. zák.).

Spáchání trestného činu vraždy zvláště surovým způsobem se rozumí vražedný útok s extrémně vysokou mírou brutality, která se podstatně vymyká z rámce běžného u většiny trestných činů tohoto druhu. Není však nezbytné, aby tento útok zároveň vyvolával zvýšenou trýzeň poškozeného.

Tolik tedy k několika rozhodnutím nejvyšších soudních instancí České republiky.

Závěrem pasáže o vině je třeba dodat, že oba obžalovaní byli přičetnými pachateli tak, jak o tom svědčí znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie. Týká se to i obžalované ■■■■■ a její obhajoby o tom, že díky zneužívání léků nevěděla co dělá. Zmíněný znalecký posudek ústy psychologa, psychiatra, ale i odborného konzultanta Doc. Tikala o tom hovoří zcela jednoznačně.

Nyní tedy bude pojednáno o otázkách trestových.

Obžalovaný [REDAKCE] ukončil základní vzdělání ve zvláštní škole a v poslední době byl bez pracovního poměru. Naposledy pracoval jako dělník v a.s. [REDAKCE]. V místě trvalého bydliště se nezdržoval. V minulosti byl 6x soudně trestán pro úmyslnou trestnou činnost převážně majetkového a výtržnického charakteru. Naposledy byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v [REDAKCE] sp. zn. 2 T 101/97 ze dne 11.9.1997 a z posledního výkonu trestu byl propuštěn dne 29.5.1999.

Obžalovaná [REDAKCE] po ukončení základní školy byla v domácnosti a pečovala o svou dceru. I ona je bez profesní kvalifikace a naposledy pracovala jako dělnice v a.s. [REDAKCE]. I ona v poslední době byla bez pracovního poměru. V místě bydliště k její osobě nebyly připomínky. V současné době je ve výkonu trestu odnětí svobody, který jí byl uložen za loupežné přepadení poškozeného [REDAKCE] (skutkově viz bod 9 výroku rozsudku). Ve výkonu trestu odnětí svobody je hodnocena kladně. V minulosti byla 2x soudně trestána, naposledy rozsudkem Okresního soudu v [REDAKCE] sp. zn. 2 T 51/2003 ze dne 30.5.2003 pro trestný čin dle § 234/1, 238/1, 2 tr. zákona k trestu odnětí svobody na 4 roky. Uvedený trest v současné době vykonává a je ve smyslu § 35 odst. 2 tr. zák. v souhrnu s nyní projednávanou trestnou činností a proto je třeba ukládat trest souhrnný za toto předchozí odsouzení i za nyní projednávanou trestnou činnost.

Soud ve světle ustanovení § 23 odst. 1 a 31 odst. 1 tr. zákona musel především vyhodnotit stupeň nebezpečnosti jednání obžalovaných pro společnost. Jednání obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] vykazuje znaky vysoce společensky nebezpečného jednání, když výrazně vysoký stupeň této nebezpečnosti je dán především četností skutků, kterých se dopustili a při nichž úmyslně způsobili nenapravitelný následek - smrt poškozených, a to osmi osob, přičemž k usmrcení dalších tří osob ([REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]) nedošlo pouze náhodně, tedy ač s jejich smrtí byli srozuměni, ale okolnosti stojící mimo jejich vůli způsobily, že k dokonání zamýšleného následku, tedy k chtěné smrti poškozených nedošlo. Obžalovaní projevili naprostou lhostejnost k ochraně života a zdraví jiných. Stupeň společenské nebezpečnosti je zvyšován i motivem jejich jednání, kterým byla snaha opatřit si finanční prostředky, k čemuž využívali bezbrannosti předem vytypovaných starých a většinou osaměle žijících osob, které neměly reálnou možnost ubránit se jejich fyzické převaze, když navíc své oběti obžalovaní většinou před usmrcením spoutali a surově bili. Způsob provedení útoku byl pak vesměs proveden na spoutaných bezbranných poškozených a navíc byl uskutečněn zákeřně, nečekaně ze zadu bez možnosti jakékoliv obrany na straně napadené oběti. Vysoký stupeň společenské nebezpečnosti je dán i tím, že se jednáním obžalovaní dopustili více trestných činů spáchaných v jejich kvalifikované podobě. Porušili tak více chráněných zájmů společnosti, především zájem na ochraně nedotknutelnosti života a zdraví každého jednotlivce a současně pro takřka zanedbatelný majetkový požitok neváhali sáhnout na to nejcennější, jímž je život druhého člověka. V druhém plánu nebezpečnost jednání obžalovaných určuje i to, že narušili zájem společnosti na ochraně majetku (což byla prvotní motivace obžalovaných) a obydlí občanů. Nebezpečnou činnost páchali po delší dobu - takřka po dobu dvou let. [REDAKCE] se jednání dopustil poté, kdy byl propuštěn z výkonu trestu, který mu byl uložen za jinou majetkovou trestnou činnost a je tedy hodnocen jako recidivista. Na straně obžalovaných lze tedy shledat velkou řadu přitěžující okolnosti ve smyslu § 34 tr. zákona. Jedinou polehčující okolnost lze shledat toliko v doznaní obžalovaného [REDAKCE]. U obžalované [REDAKCE] tato okolnost nebyla přiznána, neboť tu nejzávažnější okolnost, t. j.

úmyslné usmrcování poškozených nepřiznala, nebo tam, kde se k tomu původně přiznala tak to následně odvolala.

Ustanovení § 35 odst. 1 i odst. 2 tr. zákona hovoří o tom, že odsuzuje-li soud pachatele za dva nebo více trestných činů, uloží mu úhrnný, resp. souhrnný trest podle toho zákonného ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný. V případě obou obžalovaných je nejpřísněji trestný trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, 2 tr. zák., který za jednání obžalovaných stanovuje trest odnětí svobody v trvání dvanáct až patnáct let nebo trest výjimečný.

O výjimečném trestu pak hovoří ustanovení § 29 tr. zákona a toto zní:

(1) Výjimečným trestem se rozumí jednak trest odnětí svobody nad patnáct až do dvaceti pěti let, jednak trest odnětí svobody na doživotí. Výjimečný trest může být uložen jen za trestný čin, u něhož to tento zákon ve zvláštní části dovoluje. Uloží-li soud takový trest, může zároveň rozhodnout, že doba výkonu trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou se pro účely podmíněného propuštění do doby výkonu trestu nezapočítává.

(2) Trest odnětí svobody nad patnáct až do dvaceti pěti let může soud uložit pouze tehdy, jestliže stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost je velmi vysoký nebo možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena.

(3) Trest odnětí svobody na doživotí může soud uložit pouze pachateli, který spáchal trestný čin vraždy podle § 219 odst. 2, nebo který při trestném činu vlastizrady (§ 91), teroru podle § 93 nebo § 93a odst. 3, obecného ohrožení podle § 179 odst. 3 nebo genocidia (§ 259) zavinil smrt jiného úmyslně, a to za podmínek, že

- a) stupeň nebezpečnosti takového trestného činu pro společnost je mimořádně vysoký vzhledem k zvlášť zavrženíhodnému způsobu provedení činu nebo k zvlášť zavrženíhodné pohnutce nebo k zvlášť těžkému a těžko napravitelnému následku, a
- b) uložení takového trestu vyžaduje účinná ochrana společnosti nebo není naděje, že by pachatele bylo možno napravit trestem odnětí svobody nad patnáct až do dvaceti pěti let.

Při stanovování trestu, který by měl být úměrný tomu, co obžalovaní spáchali je tedy jednak především určit příslušný stupeň nebezpečnosti jednání obžalovaných pro společnost. V případě, že bude zjištěno, že takováto nebezpečnost je typická jako u podobných trestných činů, v daném případě především trestných činů vraždy a loupeže, pak by v podobných takto typických případech soud mohl uložit trest v rámci sazby trestu odnětí svobody v trvání 12 až patnáct let. Přistoupí-li v daném případě v rámci hodnocení společenské nebezpečnosti nějaká další okolnost, spočívající v tom, že stupeň nebezpečnosti jednání takového konkrétního pachatele či pachatelů je pro společnost velmi vysoký pak by soud měl zpravidla uvažovat o

ukládání výjimečného trestu odnětí svobody v rozmezí nad patnáct do dvacet pět let. Stejná situace by tu byla i tehdy pokud by možnosti nápravy pachatele byly obzvláště ztíženy. V daném případě se jedná o alternativy vedle sebe a tedy stačí, aby byla naplněna jen jedna z nich. Pak tu dochází k takové vážné situaci, kdy trest v rámci základní trestní sazby v trvání do patnácti let již z pravidla uložit nelze. Toliko u taxativně vymezených kvalifikovaných trestných činů, kde je výslovně zmíněn i trestný čin vraždy podle § 219 odst 2 tr. zák. je možno uložit i trest na doživotí. Zákonodárce zde stanoví velmi přísné podmínky spočívající v tom, že stupeň nebezpečnosti trestného činu je mimořádně vysoký vzhledem k zvlášť zavrženíhodnému způsobu provedení činu nebo pohnutce nebo zvlášť těžkému a těžko napravitelnému následku a současně uložení takového trestu vyžaduje účinná ochrana společnosti a nebo alternativně není naděje, že by pachatele bylo možno napravit trestem odnětí svobody nad patnáct až do dvaceti pěti let. Jedná se tu tedy o rozsáhlý komplex úvah, které se musí opírat o konkrétně provedené důkazy, z nichž do popředí vystupuje především onen zjištěný stupeň nebezpečnosti jednání trestného činu pro společnost odvozující se i od způsobu provedení činu či pohnutky či následku a potažmo k ochraně společnosti a možnostem nápravy pachatele. Tyto obecné závary je tedy nezbytné vztáhnout na konkrétní případ obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE].

Nejprve je třeba předeslat, že prokázání série vražedných útoků tak jak jsou popsány shora ve výroku rozsudku a v jeho odůvodnění s opakovaně použitou právní kvalifikací ve smyslu § 219 odst. 2 tr. zák. se skutečným způsobem smrti poškozených je zcela neobvyklým konáním, které se zcela evidentně vymyká prakticky všem ostatním srovnatelným činům, které se v současnosti vyskytují a v podmínkách moderní střední Evropy se i již dlouho nevyskytovali. Jakkoli každý takto kvalifikovaný čin je konáním společensky velmi nebezpečným, bylo konání každého z obžalovaných tak výjimečné, že ho nelze srovnat s jinými konáními, které se udály v dohledné minulosti a proto lze zcela odpovědně prohlásit, že uvažovat o uložení trestu v rozmezí mezi dvanácti až patnácti lety by zcela vůbec nevystihovalo závažnost společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného [REDAKCE] i obžalované [REDAKCE]. Stupeň nebezpečnosti jednání obžalovaných byl tedy natolik vysoký, že soud musel uvažovat o uložení trestu výjimečného. Z hlediska možnosti jaký uložit obžalovaným trest, když soud dospěl k závěru, že z hlediska stupně nebezpečnosti je jejich jednání vysoce nebezpečné, pak soud musel uvažovat o trestu v rozmezí nad od patnáct do dvaceti pěti let nebo na doživotí. Tuto část je třeba nejprve uvodit dalším závěrem, ke kterému soud dospěl, a to je to že z hlediska trestu je jejich míra zavinění velmi podobná, byť jeden obžalovaný [REDAKCE] byl především přímý vykonavatel nejzávažnějších následků a obžalovaná [REDAKCE] až na výjimky tento následek přímo nevykonávala. Zde soud dospěl k závěru, že právě ono vzájemné podporování mezi obžalovanými bylo zcela zásadní a nejdůležitější pro vykonání neodčinitelného následku, a z hlediska odpovědnosti za něj a tomu odpovídající trest pak již nebylo nejrozhodnější kdo skutečně přímo poškozené usmrtil, neboť v plánu to měli oba dva a vykonání následku byl jen důsledek psychické a fyzické dělby práce mezi jednotlivými obžalovanými. Způsob provedení jednotlivých činů, likvidace poškozených ze zadu v době kdy byly spoutání, rozdělení poškozených do různých místností tam kde jich bylo více, útočení proti starým lidem ze zadu a nečekaně jako znak vysoké zbábělosti obžalovaných, přípravy na každý čin obhlížením terénu i zjišťování majetkových poměrů poškozených, ale i maskování stop a absolutní neúcta k životu druhého při poměrně nevýrazném zisku, jsou takové okolnosti, které zapříčiňují, že stupeň nebezpečnosti jednání obžalovaných soud nepovažoval toliko za velmi vysoký (jak se o tom zmiňuje ustanovení § 29 odst. 2 tr. zák.), ale za mimořádně vysoký ve smyslu § 29 odst. 3 písm. a) tr. zákona. Tato

mimořádná vysokost je tu dána zákeřností usmrcování poškozených, kterou lze pokládat za fyzickou likvidaci pro to, aby nemohli svědčit proti nim, a to způsobem, který poškozeným přinášel mučivé psychické útrapy (psychickou trýzeň na hranici snesitelnosti) i trýznivé fyzické útrapy (včetně vystupňovaných mimořádných fyzických útrap) za situace, kdy neměli žádnou šanci na obranu a v době, kdy jim bylo slibováno, že se jim nic nestane. Toto je velmi zavrženíhodný způsob provedení činu. Je velmi smutné, že tento zavržení hodný způsob provedení činu se fakticky vztahuje ke všem dílčím skutkům a každý ze skutků by ho naplňoval i sám o sobě. O to je jednání obžalovaných nebezpečnější, že se jednalo o celou takovou to sérii. Výjimkou by bylo konání obžalovaného [REDAKCE] v bodě 9 výroku rozsudku ve vztahu k poškozenému [REDAKCE], kde toto zjištěno nebylo a vzhledem ke stadiu přípravy i u bodu 7 výroku rozsudku u poškozené [REDAKCE], kde k tomu naštěstí nebyly uskutečněny konkrétní kroky. Z hlediska pohnutky je možno uvést, že každá pohnutka vedoucí k trestnému činu vraždy bývá zpravidla zavrženíhodná, stejně jako každý způsob provedení tohoto činu, a také každá vražda bývá spojena s těžkým a těžko napravitelným následkem. V daném případě soud dospěl k závěru, že byla prokázána ona zvláštní zavrženíhodnost pohnutky a způsobu provedení činu i onen zvlášť těžký a těžko napravitelný následek. O tom bylo již částečně pojednáno a bude o tom hovořeno i níže. Standardní judikatura se zmiňuje ve vztahu k nejvyššímu trestu, že ten vyžaduje účinná ochrana společnosti zejména v případech hromadných anebo většího výskytu některého druhu nejzávažnějších trestných činů. Toto u trestné činnosti obžalovaných bylo vrchovatě naplněno. U trestného činu vraždy je smrt člověka pojmovým znakem tohoto trestného činu, a proto tento následek sám o sobě nemůže být považován za zvlášť těžký a těžko napravitelný ve smyslu § 29 odst. 1 tr. zák. Uvedený zákonný předpoklad je ale splněn tehdy, jestliže následek v konkrétním případě podstatně převyšuje intenzitu, v jaké je u trestného činu vraždy obvykle přítomen (např. usmrcení dvou nebo více lidí anebo usmrcení sice jediného člověka, jehož ztráta však je pro společnost zvlášť citelná apod.). I tento kvantitativní i kvalitativní znak byl jednoznačně naplněn. Další judikatura hovoří i o tom, že zvlášť zavrženíhodná pohnutka se právem spatřuje v tom, že pachatel trestného činu usmrtí jiného proto, aby se vyhnul trestní odpovědnosti za svou předchozí trestnou činnost i za cenu zmaření lidského života. Taková pohnutka vyvěrá zpravidla ze sobeckosti a bezohlednosti pachatele a z jeho pohrdavého vztahu k lidskému životu. Jak bylo zjištěno z posudku znalců MUDr. Štycha a PhDr. Skramuské byla hlavním motivem konání obžalovaných ve všech případech ziskovost a za tím účelem neváhali způsobit jakýkoliv následek včetně neodčinitelného následku, t. j. usmrcení starých osob pro faktický pakatel zisku, kterým nakonec oni poměřovali cenu lidského života. V očích obžalovaných tato cena života druhého měla velmi nízkou úroveň, resp. zřejmě v jejich očích žádnou cenu život druhého neměl a tak se také k poškozeným chovali. Zmínění znalci toto v posudku potvrdili obou obžalovaných. Obžalovaní se tedy díky ziskovosti jako zvlášť zavrženíhodné pohnutce k páchání činů se nezdráhali druhého usmrtit a tím opakovaně způsobili nejen zvlášť těžký a těžko napravitelný následek, ale následek mnohem horší, následek nenapravitelný a neodčinitelný, jímž byla smrt poškozených. Byť všechny tři alternativy ustanovení § 29 odst. 3 písm. a) tu stojí vedle sebe alternativně a postačí naplnění jen jedné z nich, tak obžalovaní tu kumulativně naplnili všechny tři, což opět navyšuje stupeň nebezpečnosti jejich konání na mimořádně vysoký. Tímto se velmi přiblížili od trestu výjimečného v podání odnětí svobody na konkrétní výměru k trestu doživotnímu. Pro úplnost lze dodat, že ve vztahu k poškozenému [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] nebyl u obžalovaných prokázán nenapravitelný následek, ale následek zvlášť těžký a těžko napravitelný. I toto však je zcela v intencích toho co bylo uvedeno shora. Konečně soud musel zkoumat i podmínky zmíněného ustanovení pod písmenem b). Soud si v tomto konkrétním případě nedovede představit, že při

činech, kterými uznal každého z obžalovaných vinným, by tu z hlediska ochrany společnosti a generální prevence, nebyla nutná již trvalá izolace obžalovaných od běžné společnosti. U takovýchto činů je zcela nezbytné upřednostňovat detenci pachatelů před výchovným účelem trestu. Soud vůbec nepochyboval o tom, že účinná ochrana společnosti přímo nevyhnutelně přikazuje takového pachatele izolovat ve věznici, aby se podobné jednání z jejich strany již nemohlo opakovat. To není nepřijatelná represe, ale ochrana každého občana. Ostatně ze znaleckých vyjádření zpracovatelů posudku MUDr. Štycha i PhDr. Skramuské ve vztahu k oběma obžalovaným jednoznačně vyplynulo, že z hlediska jejich osobností tu ani po výkonu trestu odnětí svobody, byť na 25 let, není jistota, že by se podobného jednání nedopustili znovu. Výslovně toto odeznělo ve vztahu k oběma obžalovaným u hlavního líčení. Indikátorem nemožnosti resocializace obžalovaných je i jejich pohrdání z ákladními společenskými hodnotami, lhostejný postoj ke způsobenému zvláště závažnému i neodčinitelnému následku, neochota přizpůsobit se způsobu života ostatních či zbavit se škodlivých návyků. Riziko jakékoliv recidivy podobných jednání ze strany obžalovaných z hlediska ochrany společnosti nelze připustit. Již tímto vývodem byly naplněny všechny materiální i formální podmínky pro uložení trestu doživotí každému z obžalovaných. Soud však dospěl k závěru, že u nich není ani naděje, že by se podle poznatků známých v současné době mohli napravit i trestem v trvání nad patnáct do dvaceti pěti let. U obou obžalovaných se jedná o dokončený vývoj osobnosti, kde převládají zcela negativní rysy tak jak je to popsáno ve zmíněném znaleckém posudku a tyto osobnostní rysy již nejsou ovlivnitelné (ani léčbou ani jinak) a proto i do budoucna budou trvale u obžalovaných přítomny a latentně kdykoliv vyvolány. Obžalovaní v běžných situacích jsou pouze schopni upravit projevy těchto negativních osobnostních rysů do společensky nezávadné podoby (což je patné především u obžalovaného [REDAKCE] např. je to patné na jeho pracovním hodnocení), když nízký práh agresivity k okolí nikdy nijak upravit nelze. Při naplnění příslušných iniciačních stimulů (které u každého z obžalovaných jsou velmi rozsáhlé a lehce vyvolatelné) tu k vyvolání projevu agresivity tak jak k nim opakovaně došlo v minulosti, zabránit nelze. Proto je tu trvale přítomna možnost kdykoliv v budoucnu k zopakování podobných jednání. Pro to ani trest jakéhokoliv kratšího trvání než je trest doživotní by obžalované podle současných vědomostí napravit nemohl tak, aby možné agresivní projevy své osobnosti utlumili a proto byla naplněna i ona další podmínky pro uložení trestu absolutního, tedy doživotí, t. j. že je nelze napravit trestem nad patnáct až do dvaceti pěti let. Posouzení naplnění podmínky obzvláště ztížené možnosti nápravy pachatelů (§ 29 odst. 2 tr. zák.) soud řešil na podkladě všech relevantních důkazů s cílem komplexně zhodnotit osobnost obžalovaných. Zejména vycházel z psychologického znaleckého posudku zpracovaného k osobám obžalovaných a z jejich závadového chování i v minulosti, především z hlediska páchaní trestné činnosti v minulosti, přičemž nedošel k závěru o obzvláště ztížených možnostech nápravy každého z obžalovaných, k závěru který je uveden shora o tom, že jejich resocializace možná není. V daném případě není jen dominance negativních faktorů, ale i absence jakýchkoliv faktorů pozitivních a dochází tak k absolutnímu vyloučení možnosti resocializace u každého z obžalovaných. V tomto směru tedy soud se oklikou dostal k tomu, že nedospěl k závěru, že by možnosti nápravy obou pachatelů mohly být nějak zachovány (možné) byť třeba ve formě obzvláště ztížené, tak má na mysli ustanovení § 29 odst. 2 tr. zák. a dosud se k tomu nevyjádřil a proto tímto tak činí. Proto soud každému z obžalovaných jako trest odpovídající uložil trest na doživotí s tím, že ve shodě s ustanovením § 39 a) odst. 2 písm. d) tr. zákona byl každý z obžalovaných zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Soud neshledal vůbec žádný důvod pro jakoukoliv modifikaci pro zařazení do režimu věznice, kterou mu umožňuje ustanovení § 39 a) odst. 3 tr. zák. Ani by neodpovídalo zjištěnému mimořádně vysokému stupni nebezpečnosti jednání obžalovaných, aby byly zařazení do

(K.ř.č. 1a - rozsudek)

_____ soud k její polovině přičetl náklady pohřbu v prokázané výši, od kterých však musel odečíst částku 5.000,- Kč, což byla výše pohřebného, které poškozená jako vypravovatelka pohřbu musela obdržet. Jelikož i tato poškozená žádala částku vyšší než je shora uvedená i ona byla se zbytkem svého nároku odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jelikož obžalovaná _____ byla u tohoto skutku v pozici účastníka má v rámci náhrady škody přednost uhrazovací funkce pachatele (a nikoliv účastníka) a proto soud náhradu škody v tomto případě uložil toliko obžalovanému _____ a rozhodl tak, že podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný _____ povinen na náhradě škody uhradit poškozené _____, nar. _____ v _____, bytem _____, částku 32.952,50 Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená _____, nar. _____ v _____, bytem _____, se zbytkem svého nároku odkazuje na řízení ve věcech občansko-právních.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný _____ povinen na náhradě škody uhradit poškozenému _____ nar. _____ v _____, bytem _____, částku 21.167,50 Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený _____, nar. _____ v _____, bytem _____, se zbytkem svého nároku odkazuje na řízení ve věcech občansko-právních.

S náklady vynaloženými na léčení poškozených _____ a _____, jakož i s náklady na převoz osob zemřelých se v komplexním materiálu připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, okresní pobočka _____. Pojišťovna svůj nárok řádně a včas písemně i dokladově doložila, a to u každého z poškozených zvlášť. Připojení této pojišťovny i doklady jsou založeny jednak v komplexním materiálu na č. l. 2745 a násl., jednak na čl. 1. 677 a násl. U poškozeného _____ soud povinnost uložil obžalovanému _____ samostatně (z důvodů již shora vyjmenovaných), u ostatních poškozených pak oběma obžalovaným uložil solidární odpovědnost k náhradě způsobené škody a rozhodl následovně:

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný _____ povinen na náhradě škody uhradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Okresní pojišťovna _____, _____, _____ částku 2.792,81 Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní _____ a _____ povinni společně a nerozdílně uhradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Okresní pojišťovna _____, _____, _____ na náhradě škody částku 131.274,82 Kč.

Jako poškozená se dále připojila i _____ jako dcera poškozené _____. Z shodných výpovědí všech tří poškozených bylo zjištěno, že každý z nich dědil rovným dílem a poškozené _____ by z titulu poškozené tedy náležela třetina škody, která byla způsobena jednáním obžalovaných v bodě 3 výroku rozsudku, neboť zbylý dva

poškození se s náhradou škody nepřipojili, resp. neuvedli konkrétní částku. Poškozená [REDAKCE] se připojila jednak s náhradou nákladů pohřbu, jednak s náhradou s odcizené hotovosti ve výši 50.000,- Kč, s částkou 5.500,- Kč za odcizené šperky a za odcizené movité věci v hodnotě 2.120,- Kč. Celkem tedy požadovala částku 72.529,- Kč. Jelikož náklady pohřbu svědkyně nijak nedoložila nemohl soud o nich rozhodovat přiznáním, i když nepochybně věřil, že poškozená tyto náklady nesla. Soud dále souhrn odcizených a poškozených věcí vydělil třemi podíly a onu jednu třetinu poškozené přiznal jako její oprávněný díl a se zbytkem ji odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Soud tedy rozhodl následovně:

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] povinni společně a nerozdílně na náhradě škody uhradit poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], bytem [REDAKCE], částku 19.473,---Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená [REDAKCE] nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], bytem [REDAKCE] se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občansko-právních.

Konečně jako poškozený se připojil i [REDAKCE]. Tento se řádně a včas připojil s náhradou škody za odcizenou hotovost a řádně a včas se připojil i s náklady pohřbu soud o jeho návrhu rozhodl přiznáním náhrady škody (viz jeho výsledk na č. l. 2854 a doklady na č. l. 1559 – 1563). Jelikož však opomněl odečíst pohřebné, které jako vypravovatel pohřbu musel obdržet, rozhodl soud následovně:

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaná [REDAKCE] povinna na náhradě škody uhradit poškozené [REDAKCE] nar. [REDAKCE] v [REDAKCE] bytem [REDAKCE] částku 32.272,---Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], bytem [REDAKCE], se zbytkem svého nároku odkazuje na řízení ve věcech občansko-právních.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. řádu) k soudu Vrchnímu v Praze (§ 252 tr. řádu). Odvolání je nutno podat prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. řádu).

Jestliže, se rozsudek doručuje jak obžalovanému, tak obhájci a zákonnému zástupci, běží lhůta k odvolání od toho doručení, které bylo provedeno nejpozději. Jiným osobám, než osobám uvedeným v § 247 odst. 2 tr. řádu s výjimkou státního zástupce, končí lhůta tímž dnem, jako obžalovanému.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu podepsaného podle § 251 tr. řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení,

které mu předcházelo. Nesplňuje-li odvolání státního zástupce, odvolání obžalovaného, odvolání obhájce, které podal za obžalovaného, odvolání poškozeného, zúčastněné osoby či odvolání zmocněnce, které podal za poškozeného či za zúčastněnou osobu, náležitosti obsahu odvolání podle § 249 odst. 1. tr. řádu, vyzve předseda senátu podepsaného soudu dotčenou osobu, aby vady odstranila ve lhůtě pěti dnů, kterou jim zároveň stanoví, a upozorní ji, že jinak bude odvolání odmítnuto podle § 253 odst. 3 tr. řádu.

Státní zástupce může odvoláním napadnout tento rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv jeho výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takovýto výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou dále podat odvolání i osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. řádu. Těmto osobám končí lhůta k odvolání tímž dnem jako obžalovanému.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadat odvoláním jen státní zástupce. Ten je povinen v odvolání také uvést, zda je podává, byť zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného, a kterého. Státnímu zástupci běží lhůta k odvolání vždy samostatně bez ohledu na běh lhůt u ostatních osob, oprávněných podat odvolání.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody má právo podat odvolání v neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nemá ten poškozený, který neuplatnil nárok na náhradu škody.

V Hradci Králové dne 26. dubna 2004

JUDr. Miroslav Mjartan, v.r.

předseda senátu

Za správnost vyhotovení :

